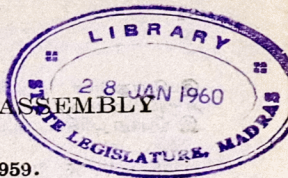

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, the 1st September 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

1.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Block Development Advisory Committee

* 31 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சமுதாய நலத் திட்ட ஆலோசனைக்குழுவினுக்கு கட்சி சார்பற்ற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்களா?

(ஆ) போளூர், கலசபாக்கம் ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினர்கள் நியமனம் பற்றி 1959-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 16-ம் தேதி திரு. ச. மொ. அண்ணாமலை, எம்.எல்.ஏ.-யிடமிருந்து கடிதம் வந்ததா?

(இ) அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The non-official Members for the Block Development Committees are not selected on party basis.

(b) Yes, Sir.

(c) The question of reconstituting the existing Block Development Committees is under consideration. No action is necessary at this stage on the representation of the hon. Member.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்ட மன்றத்தில்தான் மாற்றுக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு கோரப்படுகிறதே தவிர, அங்கேயுள்ள அதிகாரிகள் மாற்றுக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களை அந்தக் கமிட்டிகளில் உறுப்பினர்களாகப் போட வேண்டுமென்று நினைப்பதே யில்லை. காரணம், அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். இதை கவனித்து சர்க்கார் அவசியமான உத்தரவைப் பிறப்பிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்கள் தனிப்பட்டவர்கள் யாரையாவது பார்த்து பயப்படுகிறார்களோ என்னமோ, எனக்குத் தெரியாது. கட்சிகளைப் பார்த்து அவர்கள் யாரும் பயப்படுவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்தக் கமிட்டிகளுக்கு உறுப்பினர்களாக நியமிக்கப் படவேண்டியவர்கள்.

The president of the panchayat board.

One who has taken some interest in the co-operative movement in the Block area.

One who has taken some interest in the development of agriculture in that area.

One who is a Harijan and who has taken some interest in the welfare of Harijans in regard to housing schemes.

[1st September 1959]

இப்போதுள்ள உத்தரவுப் பிரகாரம், இந்த மாதிரி நான்கு பேர்களை உறுப்பினர்களாகப் போடவேண்டும். இதை எப்படி மாற்றியமைப்பது என்று இப்போது பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Are the Government aware of the fact that members who are not residing in the Block area have been selected and appointed to these committees? If specific instances of such selected members are brought to the notice of the Government, will the Government consider the question of removing them from the committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have any such information with me.

SRI S. M. ANNAMALAI : இப்போது அங்கே நான்கு உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் ஸ்டேட் கமிட்டியில் 10 பேர் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஏதாகிலும் தீர்மானித்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் கமிட்டியின் அமைப்பை எப்படி மாற்றியமைப்பது என்பதே இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் வந்து விட்டால் இந்தக் கமிட்டிக்கே அவசியம் இருக்காது. இந்தக் காரணங்களால், இதைப் பற்றி இப்போது அதிகமாக விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்ட கேள்விக்கு, அது சம்பந்தமாகத் தகவல் இல்லை என்று கனம் அமைச்சர் பதில் கூறினார். ப்ளாக்கிற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் அட்வைஸரி கமிட்டியில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது பற்றி கனம் அமைச்சருக்குத் தகவல் கிடைத்தால், அவர்களை நீக்கிவிட்டு ப்ளாக்கில் உள்ளவர்களை நியமிக்க நடவடிக்கை எடுக்க கனம் அமைச்சர் முன் வருவாரா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தகவல்கொடுத்தால் பார்க்கலாம். சில சமயங்களில், நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் எம்.எல்.ஏ. சம்பந்தப்பட்ட ப்ளாக்கில் இல்லாதவராக இருக்கலாம், அவர் இன்னொரு பிராந்தியத்தில் இருப்பவராக இருக்கலாம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சமுதாய நலத்திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கு எல்லாக் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கோரும் கனம் அமைச்சர்கள், இந்தக் கமிட்டிகளில், மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ.-க்கள், எம்.எல்.சி.-க்கள், கட்சி சார்பற்ற எம்.எல்.ஏ.-க்கள், எம்.எல்.சி.-க்கள் இவர்கள் தவிர காங்கிரஸாரல்லாத வேறு யாராவது இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள் என்று என்னிடம் தகவல் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ப்ளாக்கிலும், அட்வைசரி கமிட்டியில் காங்கிரஸுடன் தொடர்பில்லாதவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : புதுவத்தூர் தொகுதியில் 4 ப்ளாக்குகளில் அட்வைசரி கமிட்டிகளில் உள்ள உறுப்பினர்களில் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் தவிர மற்றவர்கள் எல்லோரும் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தனிப்பட்ட இடத்தைப் பற்றிக் கேட்டால் இப்போது பதில் சொல்ல முடியாது.

1st September 1959]

SRI K. VINAYAKAM : கம்யூனிடி ப்ராஜெக்ட் அட்வைசரி கமிட்டியில் அங்கம் வகிக்கும் விஷயத்தில், அந்தத் திட்டத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் அங்கம் வகிப்பது தானே நல்லது? அந்தத் திட்டம் சரியல்ல என்று திணந்தோறும் பிரசாரம் செய்பவர்கள், சட்ட சபை அங்கத்தினர்களாக இருப்பதால் அங்கே அங்கம் வகிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்தப் பிரசாரத்தை கமிடியிலும் செய்யலாம் என்ற நோக்கத்துடன் அங்கே வரவேண்டுமென்று அவர்கள் கோருகிறார்களோ என்னமோ, எனக்குத் தெரியாது.

Desilting of Kalasamudram in Polur taluk

* 32 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

வட ஆற்காடு ஜில்லா, போளூர் வட்டம், காளசமுத்திரம் எரியிலுள்ள மண்ணை வாரும் திட்டம் எந்த நிலையிலுள்ளது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The scheme has been dropped as it was found to be highly uneconomical.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த காளசமுத்திரம் எரியில் ஏறத்தாழ இரண்டு மாதங்கள் தண்ணீர் வந்திருந்த போதிலும்கூட ஒரு நாளைக்கு கூட பாய்வதில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளாக அங்கே தொடர்ந்து 'ரெமிஷன்' கொடுத்து வருகிறார்கள். எரியில் 12 அடிக்கு மேல் மண் அடித்து தூர்ந்து போய் இருக்கிறது. மதகு பூராவும் தூர்ந்துபோய் இருக்கிறது. அதனால் அங்கே தண்ணீர் பாய்வதில்லை. எனவே அதை மறு பரிசீலனை செய்து மண்ணை எடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மழையில்லாததால் எரிக்கு தண்ணீர் வரவில்லை என்றால், அப்போது எரி எவ்வளவு நல்ல நிலையிலிருந்தாலும் அதைத் தவிர்க்க முடியாது. இந்த எரியைப் பொறுத்த வரையில் இதன் மூலம் சாகுபடி செய்யப்படக்கூடிய நிலப் பரப்பு 154 ஏக்கர் 77 சென்ட். சென்ற ஐந்து வருஷங்களில் இதன் மூலம் சாகுபடி செய்யப்பட்ட நிலப் பரப்பு 145 ஏக்கர் 76 சென்ட். ஆகையால் சாகுபடி செய்யாமல் போனது 9 ஏக்கர் 1 சென்ட்தான். மேலும் இந்த எரியின் 'காசுமெண்ட் எரியா' மலைப் பிராந்தியத்தில் இருக்கிறது. ஆகையால் வேகமாக மண்ணை அடித்துக் கொண்டு போகிறது. மதகை சரிபடுத்த வேண்டுமானால் அதற்கு 30,000 ரூபாய் செலவாகும். அவ்வளவு செலவு செய்தாலும் ஏற்படக்கூடிய பலன் கணிசமாக இருக்காது என்று தெரிகிறது. ஆகையால் இதற்கு 30,000 ரூபாய் செலவு செய்வது 'அன்இகனூமிகல்' என்பதால் இது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது.

"Swayamariyathai" marriages

* 33 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANIAM :** } Will the Hon.
SRI S. LAZAR : }

the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to bring in legislation to validate "Swayamariyathai" or non-religious marriages so far conducted in our State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI S. LAZAR : ஒரு சாரார் இது போன்ற கல்யாணங்களைச் செய்து வைப்பதையே தங்கள் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்நிலையில் தகராறுகள் வரும் போது கோர்ட்டுகளில் இவர்களுக்குப் பாதகமான தீர்ப்புகள் (இக்கல்யாணங்கள் செல்லுபடியாகா என்ற தீர்ப்புகள்), வழங்கப்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? இது போன்ற கல்யாணங்களை செய்துவைக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கம் எச்சரிக்கை செய்யுமா?

[1st September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சுயமரியாதை முறைப்படி கல்யாணங்கள் செய்து வைப்பதால் சில சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடும். இதன் காரணமாக இது சம்பந்தமாக ஒரு சட்டம் வேண்டுமென்று முன்பு கோரப்பட்டது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். ஆனால் பார்லிமெண்டால் இயற்றப்பட்டிருக்கும் ஸ்பெஷல் மாரியேஜஸ் சட்டத்தின் உதவியால் இந்தச் சங்கடங்களை சமாளிக்கலாம். சுயமரியாதைக் கல்யாணம் என்பது இன்ன 'பாட்டர்ன்'-ஐச் சேர்ந்தது என்று 'டிபைன்' பண்ணுவது, இன்னின்ன செய்தால் அது கல்யாணம் ஆகும் என்று 'டிபைன்' பண்ணுவது கஷ்டம். ஏனென்றால் சுயமரியாதைக் கல்யாணங்கள் ஒரே பாட்டர்னைச் சேர்ந்தவை யாக இல்லை. மேலும், சுயமரியாதைக் கல்யாணம் என்பது இன்னது என்று அதை சட்டப்படி நிர்ணயிப்பதே சுயமரியாதைக்கு உகந்தது அல்ல. ஆனால் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்பவர்கள் 'ரெஜிஸ்டர்' பண்ணிக் கொள்ளலாம். 'ரெஜிஸ்டெர்' பண்ணிக் கொண்டு விட்டால் அந்தக் கல்யாணம் 'வாலிட்' ஆகிவிடும்.

SRI A. GOVINDASAMY : ஆண்டவன் பேரில் கல்யாணம் செய்து கொண்டாலும் அது செல்லாது என்று நிதிபதி திரிப்பளித்திருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியென்றால் முன்பு இந்த சபையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கை விடப்பட்டிருக்கும் ஒரு மசோதாவை மறுப்படியும் கொண்டு வந்து சட்டமாக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முன்பே சொன்னேன் சுயமரியாதைக் கல்யாணம் என்பது இன்ன பாட்டர்னைச் சேர்ந்தது என்று நிர்ணயிப்பது கஷ்டம் என்று. அது பலவிதமாக இருக்கிறது. 'சிலர் மாலை மாற்றிக்கொள்ளுகிறார்கள், சிலர் மாலை மாற்றிக் கொள்வதில்லை. சிலர் மோதிரம் மாற்றிக்கொள்கிறார்கள், சிலர் மோதிரம் மாற்றிக்கொள்வதில்லை. சில கல்யாணங்களில் விளக்கு இருக்கிறது. சில கல்யாணங்களில் விளக்கு இல்லை. இம்மாதிரி இது பல விதமாக இருக்கிறது. ஆண்டவனைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. ரெஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளலாம். ரெஜிஸ்டிரார் இருக்கிறார். ரெஜிஸ்ட்ராரிடம் சொல்லிவிட்டால் கல்யாணம் 'வாலிட்' ஆகிவிடும். ரெஜிஸ்டிரார் ஆண்டவனைவிட மேலானவர். (சிரிப்பு).

SRI P. S. CHINNADURAI : எந்த முறைப்படி விவாகம் செய்து கொண்டாலும் எல்லா விவாகங்களுமே ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று சட்டமியற்ற சர்க்கார் முன்வருமா? தாங்களாக ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்வது ஒரு மாதிரி, சர்க்கார் கூறி ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்வது வேறொரு மாதிரி.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கல்யாணத்தில் ஏன் நிர்யபந்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும்? ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள விரும்புகிறவர்கள் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளலாம். அதற்கு வசதி இருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED : இதுவரையில் இந்த ராஜ்யத்தில் எத்தனை சுயமரியாதைக் கல்யாணங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்ற தகவல் கனம் மந்திரி அவர்களிடம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி சென்ஸஸ் ஒன்றும் எடுக்கவில்லை.

Increase in the strength of the Legislative Assembly

* 34 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நடக்கவிருக்கும் பொதுத் தேர்தலில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தும் உத்தேசமுண்டா?

1st September 1959]

(ஆ) அப்படியானால், தொகுதிகள் எந்த அடிப்படையில் பிரிக்கப் படும?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Cases of death due to sunstroke

* 35 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. Minister for Revenue be pleased to state whether there had been any cases of death due to sunstroke this summer in our State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No such case has been brought to the notice of the Health Department.

MR. SPEAKER: When I call out the number of a question, may I request the hon. Member concerned to please get up and say, 'I put the question'. As the Hon. the Minister for Industries is not here just now, we may take up question No. 36 a little later.

Pension for the employees of municipalities

* 37 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have any proposal to extend the pension scheme to the employees of municipalities as is done in the case of teachers employed under municipalities?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: No, Sir.

SRI K. VINAYAKAM: When the Hon. Minister for Local Administration visited the municipality of Tuticorin, was a representation given to her by the employees of that municipality requesting that the same concession may be given to them?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: A representation was given but after considering it, it was found that it was not possible to apply the pension scheme to them.

SRI N. MARUDACHALAM: ஸார், முனிசிபல் உபாத்தியாயர் களுக்கு பென்ஷன் திட்டம் எப்போது அமுலுக்கு வரும்? இதை உடனடியாக அமுல் நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: இதற்குத் தனிக் கேள்வி கேட்கவேண்டும்.

SRI K. VINAYAKAM: May I know what special reasons weighed with the Government in rejecting the petition for the same concession being shown to the other employees of the municipality?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: The financial position is the reason. We are unable to meet now the demands relating to even such amenities as water-supply and so on. If we take up this also, there will not be funds.

[1st September 1959]

Holidays and working hours for Government offices

* 38 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to reduce the number of holidays and also increase the number of working hours of the Government offices and staff?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the Central Government have recommended to this Government a reduction in the number of holidays in our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is no recommendation as such. But generally the opinion is being expressed that we should cut down the number of holidays.

SRI A. A. RASHEED: Will the Government consider the question of increasing the number of working hours for the Government employees and declaring Saturday and Sunday as holidays?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would be happy if they work efficiently and effectively during the hours of work now prescribed. I do not think that by increasing the number of hours of work, we will be able to turn out better work.

Prohibition offences

* 39 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the percentage of reduction of Prohibition offences subsequent to the recent amendment of the Madras Prohibition Act providing for increasing the punishment?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: 32 per cent in 1958 and 30 per cent in 1959.

SRI S. LAZAR: In view of the encouraging results which the Amended Act has produced, may I know what steps Government have taken to implement this Act more intensively? Have they increased the strength of the squad engaged in booking these offenders?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Amended Act is being implemented all right. There are also subdivisional mobile parties throughout the State to strike at the centres of distillation.

Tiruvanaikoil Kolumantap

* 40 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Tiruvanaikoil Kolumantap, Tiruchirappalli, has collapsed on 3rd June 1959; and

1st September 1959]

(b) if so, the cause for such a collapse?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) Cracks in a few terraced slab stones over the wooden kolumantapam.

SRI A. A. RASHEED: What is the extent of damage caused by this accident?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A portion of the mantapam fell down. The estimated cost of setting it right is Rs. 8,000.

SRI K. VINAYAKAM: Is the fall of this mantapam a mere act of God or do the Government suspect sabotage by non-Hindus?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Or non-believers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may submit that it is not fair on the part of the hon. Member to attribute the fall to sabotage particularly when a non-Hindu Member has taken so much interest in putting this question. The accident was not an act of God but due to an act of nature. On the terrace more and more chunam was put and it could not bear it. Even buildings have their own age.

SRI A. A. RASHEED: I submit the hon. Member's question is an insinuation against me.

MR. SPEAKER: Nobody suggests that. In fact, the hon. Member was defended by the Hon. Minister.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: நீண்ட காலத்திற்கு முன்னால் கட்டிய இது போன்ற கோயில்கள் இடிந்து விழுந்து மக்களுடைய உயிர்களுக்கு ஆபத்து உண்டாகாமல் இருக்க குறைந்த பட்சம் 100 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இருக்கக்கூடிய கோயில்களை உடனடியாகப் பழுது பார்க்க அல்லது வேறு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய சர்க்கார் முயற்சி செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறபடி ஒவ்வொரு கோயிலினுடைய நிலைமையும் அப்போதைக்கப்போது பரிசீலிக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது. இந்த மண்டபம் இடிந்து விழுவதற்கு முன்பு இதைப் பார்த்து எஸ்டிமேட் போட்டிருக்கிறார்கள். வேலையை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்னால் விழுந்து விட்டது.

Engineering Colleges and Polytechnics

* 41 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the Central Government have decided to start Regional Colleges of Engineering and Polytechnics all over the country;

(b) if so, how many such regional colleges would be opened in the State, when and where;

[1st September 1959]

(c) how many students would be admitted in these colleges; and

(d) what are the courses that would be taught in them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) Nil.

(c) & (d) Do not arise.

SRI K. VINAYAKAM: May I know in which places these colleges and polytechnics will be opened by the Centre in our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This question is about colleges. I said no regional colleges would be opened in this State.

SRI T. S. RAMASWAMY: It refers to polytechnics also.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The question is: 'How many such regional colleges would be opened?' Any way, as far as polytechnics are concerned, two Centrally-sponsored institutions, one in Kanyakumari and the other in North Arcot, will be opened. As far as engineering colleges are concerned, we are not getting any.

SRI K. VINAYAKAM: Is it not a fact that a regional conference on technical studies was held at Delhi at which a decision was taken by the Central Government to open such colleges, one such being located in the Madras State also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think the hon. Member is correctly informed. Two colleges have been allotted to the Southern region, one at Mangalore and the other at Warangal. As far as we are concerned, I am sure the hon. Member is aware that a higher technological institute which is a much bigger institution involving greater investment has already been allotted to Madras.

SRI T. S. RAMASWAMY: May I know whether the polytechnics in Kanyakumari and North Arcot have started functioning? If not, when will they start functioning?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I think, the polytechnic in Kanyakumari will start functioning very soon. About North Arcot, it is still under consideration because we are unable to get a suitable place at Katpadi or in Vellore. Therefore, the question of starting it at present in Madras and shifting it to Vellore next year is under consideration.

SRI T. KARIA GOUNDER: தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு ஜில்லா விற்கு பாலிடெக்னிக் அடுத்த வருஷம் மாற்றப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்கு நிதி உதவி தருவதாகச் சொன்னவர்கள் சர்க்காரிடத்தில் அவற்றைச் சேர்த்து விட்டார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: குடியாத்தத்தில் ஒரு பாலிடெக்னிக் வைக்க ஒரு நண்பர் நன்கொடை கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார். அந்த பாலிடெக்னிக் இல்லை இது. அது வேறு. மத்திய சர்க்காரே

1st September 1959]

செலவு செய்து கட்டக் கூடிய பாலிடெக்னிக் இது. வேலூர் பக்கத்தில் இதை வைக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. வேலூரில் சரியான இடம் இல்லாததால் தாற்காலிகமாக இதை சென்னையில் ஆரம்பிக்கலாமா என்று இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

Infectious diseases hospitals

* 42 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to open infectious diseases hospitals in all the district headquarters?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware that persons suffering from infectious diseases are admitted along with persons suffering from non-communicable diseases in the hospital? If so, will Government isolate these persons from those suffering from non-communicable diseases?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: They are given separate accommodation. They are not mixed up with other patients.

SRI N. MARUDACHALAM: ஸார், இருக்கக்கூடிய தலைமை ஆஸ்பத்திரி கனிலேயே இடம் போதவில்லை என்று நோயாளிகளை அனுப்பி விடுகிறார்கள். அந்த ஆஸ்பத்திரிகளை விஸ்தரிக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: எல்லா ஆஸ்பத்திரிகளிலும் இம்மாதிரி தொத்து நோய்களுக்காக தனியாகச் சில படுக்கைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

* 43 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have received any request from the district boards regarding the opening of infectious diseases hospital in the district headquarters?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir.

SRI C. NATARAJAN: கடலூர் தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரிக்கு நமது அரசாங்கத்தினிடமிருந்து நிதி வேண்டி அரசாங்கத்திற்கு மனு வந்திருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் அந்த நிதி உதவி அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அந்தமாதிரி என்னிடத்தில் ஒரு தகவலும் வரவில்லை.

SRI A. A. RASHEED: Is there any proposal to open a separate infectious diseases hospital for South Madras?

MR. SPEAKER: The hon. Member must have read this morning's newspapers. Anyway, the Hon. Minister may reply.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கார்ப்பொரேஷன் இப்போது ஒரு ஆஸ்பத்திரியை நடத்தி வருகிறது. இருந்தாலும் ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரியாக இன்னும் நல்ல ஸ்திதியில் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதுதான் சர்க்காருடைய உத்தேசம்.

[1st September 1959]

SRI K. VINAYAKAM : Are the Government aware that in South Madras, viz., Kodambakkam, there is a place set apart for locating an infectious diseases hospital, a land owned by military authorities who have given it back to the State Government for this purpose?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தென் சென்னையில் கோட்டூர் என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. இதை அங்கு வைக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்திருந்தது. ஆனால் அது கைவிடப்பட்டுவிட்டது. எங்கே ஆரம்பிப்பதாக இருந்தாலும் அங்கே குடியிருப்பவர்கள் ஆட்சேபனை செய்கிறார்கள்.

SRI P. G. MANICKAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 35 தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டப்படும் என்று ஊட்டியில் நடந்த சுகாதார போர்டு கூட்டத்தில் டைரெக்டர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதன்படி இதுவரை எத்தனை ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன? இன்னும் எங்கெங்கு கட்டுவதாக உத்தேசம்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதெல்லாம் கட்டுகிற பொருப்பு ஸ்தல-ஸ்தாபனத்தினுடையது. இவைகளைக் கட்ட அவர்கள் முன் வந்தால் அரசாங்கம் பாதிப்பைக் கொடுக்கும். அதற்காகும் செலவுக்குக் கூடுமான தொகை கொடுக்க திட்டம் இருக்கிறது. அதற்கு ஸ்தல-ஸ்தாபனம் முன் வரவேண்டும்.

Lignite Corporation, Neyveli

* 36 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is a proposal by the Government to induce the Lignite Corporation at Neyveli to have one or two buses with guides to take the visitors round on payment of fare?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir. There is no such proposal under the consideration of the Government. However it is understood that the Neyveli Lignite Corporation has under consideration a proposal to show round the visitors in the transport provided by the Corporation. There are already three information guides to take visitors round the Project.

Rayon

* 44 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தேசிய தொழிலியிருத்திக் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக வெங்காயச் சருகு சேலை தொழிற்சாலை (ரேயான் துணி உற்பத்தித் தொழிற்சாலை) ஒன்றை சென்னை ராஜ்யத்தில் அமைப்பது பற்றி அரசாங்கத்தாரால் பரிசீலனை ஏதாவது நடத்தப்பட்டு வருகிறதா?

(ஆ) அவ்வாறு பரிசீலனை நடத்தப்பட்டுவரின், அதன் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

* 45 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ராஜ்யத்தில் நார்ப்பட்டு உற்பத்தி நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்துவது பற்றி அரசாங்கத்தாரால் பரிசீலனை நடத்தப்பட்டு வருகிறதா?

1st September 1959]

(ஆ) அவ்வாறு பரிசீலனை நடத்தப்பட்டுவரின், எந்த இடத்தில் இந்திலேயம் எப்போது ஏற்படுத்தப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The Government have no proposals under their consideration for setting up a factory for the manufacture of rayon silk. But a firm in the private sector under the name and style South India Viscose, Limited has been started for the establishment of a factory near Mettupalayam for the manufacture of Viscose filament rayon yarns, staple fibre and auxiliary chemical products. The factory is expected to go into production in 1960.

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், இந்தத் தொழிற்சாலையை இந்தியாவில் எந்த இடத்தில் அமைக்கலாம் என்பதைப் பற்றி ஆராய்ந்து அறிய மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட ஜப்பானிய கோஷுடி சென்னை ராஜ்யத்திற்கு விஜயம் செய்தபோது நமது சர்க்காரால் அவர்களிடம் என்ன தெரிவிக்கப்பட்டது? வெங்காயச் சருகு சேலை உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள், மூங்கில்கள் அதிகமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருப்பதால் அந்தத் தொழிற்சாலையை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிப்பது பற்றி மீண்டும் புனராலோசனை செய்து இந்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறபடி இருந்தால் நான் ரொம்பவும் சந்தோஷப்படுவேன். இந்த ராஜ்யத்தில் போதுமான மூங்கில் இல்லையென்று நாம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏராளமான மூங்கில் இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டாவதாக, ஜப்பானிய குழு “ரேயான் பாக்டரி”யை எந்த இடத்தில் வைப்பது என்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை அறியவே வந்தார்கள்.

SRI K. R. NALLASIVAM : வெங்காயச் சருகு சேலைகள் வகையராக்கள் பாலக்கவச்சியை அதிகமாக உண்டு பண்ணுவதாக இருப்பதால் அந்த ஆலைகளை அமைக்க சர்க்கார் உதவி செய்யக்கூடாது. இரண்டாவதாக, வெளிநாடுகளிலிருந்து இவற்றை இறக்குமதி செய்வதையும் தடை செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ரேயான் இன்றைக்கு துணி ஆடை முதலியவைகளில் உபயோகிக்க மிகவும் வசதியாக இருக்கிறது. எல்லா நாடுகளும் ரேயான் உற்பத்தி செய்து தங்களுடைய தேவைகளைப் பெருக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் மட்டும் நாம் ஏன் பிற்போக்காக இருக்க வேண்டும்? அதன் இறக்குமதியைத் தடை செய்ய உத்தேசம் இல்லை.

SRI V. SANKARAN : ஸார், இந்த வெங்காயச் சருகு சேலை மாதர்களே பழைய அநாகரிக நிலைக்குக் கொண்டு சென்று, அப்போதிருந்த உடை நிலையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஆதலால் அங்கங்களை மறைக்காத இந்த அங்கியை நம் ராஜ்யத்தில் செய்ய வேண்டாம் என்று சர்க்கார் கூறுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அங்கத்தினர் அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் அப்படி இருந்தால் அவர்கள் உடுத்திக் கொள்ள வேண்டாம் (சிரிப்பு).

Gramasevaks

* 46 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of Gramasevakas and Gramasevikas to be recruited in 1959; and

[1st September 1959]

(b) the manner in which Gramasevaks and Gramasevikas are recruited?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) About 300 candidates will be recruited for the posts of Gramasevaks, Grade II.

Besides the 122 candidates recruited for the posts of Gramasevikas in May 1959, no further recruitment to these posts will be made during this year.

(b) The posts of Gramasevaks, Grade II, which were within the purview of the Madras Public Service Commission, have since been excluded from its purview in June 1959. The question of prescribing a procedure for recruiting candidates for the posts of Gramasevaks, Grade II, in future is under consideration.

Recruitment to the posts of Gramasevikas is made by a Standing Committee consisting of officials and non-officials. The Committee interviews the candidates at the different Rural Extension Training Centres in the State and selects candidates after conducting an aptitude test.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இந்தப் பயிற்சிக்கு ஆள் எடுப்பதை “பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு” விட முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் இல்லாமல் எப்படி எடுக்கவேண்டுமென்று, ஆலோசனைக் குழு ஒன்றின் ஆலோசனையின்படி ஒப்புக்கொண்டு, எப்படி தனிப்பட்ட நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்து தேர்ந்தெடுப்பது என்பது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: கிராம சேவகர்களாகவும், சமூக கல்வி பணியாளர்களாகவும் பெண்களை நியமிப்பதால் எந்தவிதமான கணிசமான வேலைகளும் ப்ளாக் ஏரியாக்களில் நடைபெறவில்லை என்ற பொதுவான எண்ணம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா? மத்திய அரசாங்கம் அவ்வாறு வைத்துக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தினாலுங்கூட அதனால் எந்த வித பலனும் ஏற்படவில்லையென்ற காரணத்தினால் அந்தப் பணத்தை ப்ளாக்குகளில் வேறு வகையில் செலவு செய்யலாம் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு அறிவித்து அரசாங்கம் ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பெண்களைக் கொண்டு வேலைகளைச் செய்வதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். இதுபற்றி மாற்றுத் திட்டங்களைப் பரிசீலித்து முடிவு செய்யலாம். இதில் இருக்கும் குறைகளை அவ்வப்போது நீக்குவதற்கு ராஜ்ய சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் அவ்வப்போது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: ஏற்கெனவே இரண்டு ஆண்டுகள் இந்தப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் பயிற்சிமுடிந்து 4 மாதங்களாகியும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படவில்லை என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? எத்தனைபேர் பயிற்சி பெற்றார்கள், எத்தனை பேர்களுக்கு இதுவரை வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியாத நிலையில் ஏன் அதிகம் பேருக்கு பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I should like to have a separate question for this.

1st September 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்தப் பயிற்சிக்குத் தியாகிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் எந்த அடிப்படையில் அவர்கள் எடுக்கப்படுகிறார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தனிப்பட தியாகிகள் இதற்காக எடுக்கப்படவில்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், இந்த கிராம சேவகிகளாக அவர்கள் நியமிக்கப்படுவதற்கு முன்னால் அவர்கள் திருமணம் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டுமென்று “ப்ளானிங் கமிஷன்” சிபாரிசு செய்திருக்கிறதா?

MR. SPEAKER : The question is out of order.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, are not definite duties assigned to these Gramasevikas and Gramasevaks, like popularisation of Government schemes? If so, are the Government aware that some of these employees are not doing the proper work but on the other hand they are carrying on anti-Government propaganda under the guise of doing the work of Gramasevikas and Gramasevaks?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think the hon. Member is correct in saying that all of them are functioning inefficiently and ineffectively. There might be odd cases where they might indulge in unauthorised activities, which are not desirable. But there is no use condemning everybody. I am sure as time goes on all these difficulties would be rectified.

SRI K. PERIANNAN : கிராம சேவகிகளுக்கு எந்த அடிப்படையில் உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்,

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A separate question may be put.

Traffic regulations in the City of Madras

* 47 Q.—**SRI K. VINAYAKAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to introduce “ traffic cones ” in the City of Madras;

(b) what the advantage of such “ traffic cones ” is; and

(c) at what places they would be first introduced to start with?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) It helps to divide the road so as to allow during peak hours two rows of traffic in the direction in which the flow of traffic is great.

(c) This system has been introduced as an experimental measure on Mount Road from Spencers ‘ In Gate ’ up to Thousand Lights (opposite to Hotel India).

[1st September 1959]

* 48 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government are aware of the frequent traffic regulations changed by the Police, causing inconvenience to the motorists and the road users in the City of Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Traffic regulations in Madras City have not been frequently changed by the Police. Only certain restrictions like declaring certain roads as for one way traffic, and prohibition of certain type of traffic on certain roads have been imposed during the last one year.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware that some streets which are under one way traffic in one month come under two way traffic in the next month and again under one way traffic in the third month and so on thus causing annoyance to the road-users?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It may be of some annoyance but the hon. Member should appreciate that in some of the cases certain experiments are necessary.

Identity cards for voters

* 49 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the Election Commission of India propose to introduce identity cards to voters so as to prevent impersonation; and

(b) if so, whether the Government have recommended to the Commission that this system be tried in this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) Yes, Sir.

* 50 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தேர்தல்களில் அடையாள கார்டுகள் கொடுக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

(ஆ) வருகின்ற பொதுத் தேர்தலில் வாக்குச் சீட்டுகளில் குறிபோடும் முறை அனுசரிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) At present the system of supplying identity cards to voters is being tried as an experiment in Calcutta. The Election Commission has stated that the result of the experiment should be awaited before extending the scheme to any other constituency in any State.

(b) The question as to what system of voting should be adopted in the coming general elections has not yet been decided by the Election Commission.

9 a.m.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, drawing some useful lessons from the recent Corporation elections held in the Madras City, will

1st September 1959]

the Government think of the possibility of introducing identity cards along with photographs affixed to them so as to prevent misuse of voting in the elections?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir, that is the system which is being tried now at Calcutta. If that experiment is found to be successful, it will be extended to other cities.

SRI S. M. ANNAMALAI: இந்த வாக்குச் சீட்டுக்களில் குறிபோடும் முறை சிறு கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்குத் தெரிவதில்லை; தெரியாத காரணத்தால் அதிகமான வோட்டுக்கள் செல்லுபடியாகாமல் போகின்றன. ஆகவே, இந்த முறையை நகரப் புறங்களில்மட்டும் புகுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சர்க்கார் தேர்தல் குழுவினருக்குத் தெரியப்படுத்துமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: செல்லுபடியாகாத வோட்டுக்கள் அதிகமாக இருக்கவில்லை. மிகக் குறைவாகத்தான் இருந்தன. கல்வியறிவு இல்லாதவர்கள் இருக்கும் பகுதிகளில் மட்டுந்தான் செல்லுபடியாகாத வோட்டுக்கள் இருந்தன என்பது அல்ல. படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் வோட்டுப் போட்டபோதும், இதைவிட அதிகமான செல்லுபடியாகாத வோட்டுக்கள் இருந்தன.

SRI C. R. RAMASWAMI: May I know whether in Calcutta these identity cards are being issued with photographs?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir.

SRI K. VINAYAKAM: What would be the expenditure that would be involved if identify cards with photographs are introduced? Would it be a huge expenditure when compared to the expenditure that is now being incurred by the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In any event it will be extra expenditure. I think a rough calculation has been made and it may cost about six to eight annas per voter.

SRI A GOVINDASAMI: வோட்டுச்சீட்டிலே குறிபோடுகிற முறை வரும் போது முத்திரை இடப்படலாமா? அல்லது பென்சிலாலே குறிபோடுகிற நிலைமை இருக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The question as to what system of voting should be adopted in the coming general elections has not yet been decided by the Election Commission.

SRI V. SANKARAN: இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக இருந்தால், நம் முடைய ராஜ்யத்தின் முக்கிய நகரங்களிலாவது இந்தத் திட்டம் கண்டிப்பாக அமுலாக்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதுதான் சர்க்காருடைய உத்தேசம், நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் முக்கியமாக சென்னை நகரம், திருச்சி, மதுரை, கோயமுத்தூர், சேலம் ஆகிய பெரிய நகரங்களிலாவது எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறது.

Village Officers

* 51 Q.—**SRI P. G. MANICKAM:** கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் உத்தியோகம், ஊதியம் போன்றவைகளிலே மாறுதல் செய்வது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தாரால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு எடுத்த முடிவுகளின் விவரங்கள் யாவை?

[1st September 1959]

(ஆ) அவை எப்போது அமலுக்குக் கொண்டு வரப்படலாம் ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (அ) The matter is still under the consideration of the Government.

(ஆ) Does not arise.

SRI P. G. MANICKAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மந்திரிசபை உப கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. இன்னும் இதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்படாமல் இருப்பதால், கூடியசிக்கிரம் இதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்படுவதற்குச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தப் பிரச்சினையை ஆராயும் போது புதுப் புதுச் சிக்கல்கள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் இதைத் தீர ஆராய்ந்து பார்த்து சரிவர நன்றாகச் செய்யவேண்டுமென்பது உத்தேசம்.

(ஸ்ரீ எம். பி. சுப்பிரமணியம் எழுந்தார்.)

MR. SPEAKE : பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் பதில் சொல்லிய பிறகு கனம் அங்கத்தினர் என்ன கேட்கப் போகிறார் ?

SRI M. P. SUBRAMANIAM : நம்முடைய ராஜ்யத்தில் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கான சம்பள விதிகளைப்பற்றி ஆராய்ந்து சிபார்சு செய்ய கமிஷன் ஒன்று நியமித்திருக்கிறார்களே, அவர்கள் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கிற சந்தர்ப்பத்திலே கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய குறைகளும் கவனிக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தப் பிரச்சினையிலே சம்பள விதிதம் மாத்திரம் அல்ல. மற்ற பல விஷயங்களெல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகையால், இந்தக் கமிஷனுக்கும் இதற்கும் ஒன்றும் சம்பந்தம் இருப்பதாகச் சொல்லமுடியாது.

SRI K. R. NALLASIVAM : நீண்ட நாட்களாக இது யோசனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதில் இருக்கும் அடிப்படையான சிக்கல் என்ன என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அடிப்படைச் சிக்கல்கள் என்னவென்றால் பரம்பரை பாத்தியதை இருக்கிறது. அதை எடுத்துவிட்டுப் புதிதாகச் செய்தால் சம்பளம் ஜாஸ்தி கொடுக்கவேண்டும். சம்பளம் கொடுத்தால், எப்படிக் கொடுக்கிறது, ட்ரான்ஸ்பர் உண்டா என்று இம்மாதிரி பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன.

Oil resources

* 52 Q—**SRI A. VEDARATNAM :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ரஷ்யா அனுப்ப இருக்கும் எண்ணெய்த் தொழில் நிபுணர்களும்கூட யந்திர சாதனங்களும் இம் மாநிலத்தில் எண்ணெய் வள ஆராய்ச்சிக்குக் கிடைக்குமா ?

(ஆ) எண்ணெய்த் தொழில் அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக, மே மாதம் இந்தியா வந்த ரஷ்ய மந்திரி ஸ்ரீ அன்ட்ராபோவ் கவனத்திற்கு இவ்விஷயம் கொண்டு வரப்பட்டதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Investigation on the oil resources of this State is being conducted by the Central Government through the Oil and Natural Gas Commission, Dehra Dun. If assistance from the Soviet experts is required in oil exploration work in this State, the Commission will no doubt arrange for it.

1st September 1959]

(b) This Government have had no discussion with the Russian Minister.

SRI A. VEDARATHNAM : இதுவரையில் அந்த எண்ணெய் பரிசோதனையில் என்ன முடிவு காணப்பட்டிருக்கிறது? இதிலிருந்து ரஷ்ய உதவி தேவை என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறதா? அப்படியானால், என்ன முடிவு என்ற விஷயத்தை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதுவரையிலும் நடந்த பரிசீலனை ரஷ்ய நிபுணர்களும் மேற்கு ஜெர்மனி நிபுணர்களும் சேர்ந்து நடத்தியதுதான். அதன் விளைவாக எங்கு எண்ணெய் இருக்கலாம் என்று ஒரு வேறுஷ்யம் செய்யப்படுகிறது. அதற்கு அதிகமாக இப்பொழுது ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. அவர்கள் ஏரோ-மாக்னடிக் ஸர்வே ஒன்று நடத்தியிருக்கிறார்கள், அதன் பயனாக எந்தெந்த இடங்களில் எண்ணெய் இருக்கலாம், எவ்வளவு ஆழத்தில் இருக்கும் என்று இப்பொழுது சொல்வதற்கில்லை என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் பரிசோதனை நடந்துகொண்டு வருகிறது.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : Sir, may I know the places where this investigation has been taken up so far and the places where it is intended to be taken up hereafter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The aero-magnetic survey covers an area of 530,000 square miles, covering West Bengal region through Orissa, Andhra, Madras, Cape Camorin, Travancore, Bombay, the Bay of Cambay and Kathiawar. They have stated that this survey should be extended laterally to a distance of 100 to 2,300 miles into the sea and it might help in the appraisal of oil potentialities in the coastal region.

SRI C. R. RAMASWAMI : May I know whether there is any proposal to manufacture synthetic oil from lignite?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not think it has even come beyond the laboratory stage. So, there is no proposal at present.

SRI A. VEDARATHNAM : இது சம்பந்தமாக ரஷ்ய மந்திரி மிஸ்டர் அன்ட்ராபோல் வந்தபோது கனம் அமைச்சர் அவர்களை பேட்டி கண்டார்களா? இது விஷயத்தைப்பற்றி அவர்களோடு ஏதேனும் அலோசனை நடத்தினார்களா? அப்படியானால் விவரம் அறிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது மத்திய சர்க்காருடைய பொறுப்பு. மத்திய சர்க்கார் இதற்காகத் தனிக்கமிஷன் ஒன்று நியமித்திருக்கிறார்கள். தலைக்குத் தலை இதைப்பற்றி பேசுவதால் கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகையால் ஒருவர் மூலமாகவே நடத்துவது தான் சரி, மத்திய சர்க்கார் மூலமாக இது நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

Yellow journals

* 53 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state when the Government propose to introduce a Bill to control yellow journals in our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A Draft Bill to control yellow journalism in this State has been prepared by this Government and sent to the Government of India for their concurrence,

[1st September 1959]

as the subject of the legislation falls within the concurrent legislative field. The Bill will be introduced in the Legislature in due course after the concurrence of the Government of India has been received.

SRI V. SANKARAN : ஒரு சில குறிப்பிட்ட தினசரிப் பத்திரிகைகள் தினந்தோறும் நடுக்கைகளின் பல கோணப்படங்களைப் போட்டுத் தலைப்பில் வெளியிடுகின்றார்களே, அதைத் தடுக்க ஏதாவது உடனடியாக மசோதா கொண்டுவர அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

MR. SPEAKER : "Yellow journalism" என்றால் நீங்கள் சொல்வதும் அதில்வந்து விடுகிறதே.

SRI S. LAZAR : May I know the main features of the Bill which has been sent to the Union Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is proposed to amend sections 292 and 293 of the Indian Penal Code and introduce a new section 292-A.

SRI K. VINAYAKAM : Do the Government at present possess any list of the yellow journals that are now in existence in our State and if so, will the Government place it on the table of the House or read it now?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the list and I am not conversant with these yellow journals.

Forest boundaries

* 54 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any steps were taken to demarcate and maintain forest boundaries after the States reorganization; and

(b) if so, what those steps are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The frontier boundary between Shencottah taluk and Kerala State alone requires the survey and demarcation work, which will be undertaken by the Madras Survey Department.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இது எப்பொழுது செய்யப்படும்? இதனால் சாதாரணமாக அன்றாட வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் போய் வரும்போதும், தலைச்சுமை கொண்டு வரும்போதும் எல்லைத் தகராறு வருகிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு உடனடியாக இதைச் சர்வே செய்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பூர்வாங்கப் பரிசீலனை சில செய்யப்பட்டன. இனி சிக்கிரத்தில் சர்வே வேலை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Is there any proposal before the Government to take up the boundary question relating to Kollegal?

1st September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no such question because in the case of Kollegal, the whole taluk was transferred. But in the case of Shencottah, a part of the taluk was transferred and that is why we have to take up survey work in that part only.

SRIMATHI HEMALATHA DEVI: தலைவர் அவர்களே, மிட்டா காடுகளை நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகள் ஏற்று அங்கே விவசாயம் செய்யலாம் என்று பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அரசாங்கம் அனுமதித்து, அதன்படி சில விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு காட்டு எல்லைகளுக்கு வரம்பு போட வேண்டுமென்ற அளவிலே முட்டுக்கள் போட்டு, அவர்களை வெளியேறும்படியாக ஒரு உத்தரவு இட்டு வருவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரிய வருமா? அப்படிப் பாதிக்கப்பட்ட நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் என்ன வழிவகை செய்ய முற்படுகிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பாரா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதுபற்றி தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்ல முடியும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: செங்கோட்டை தாலுகா பிரிக்கப்பட்ட போது water shed is the dividing line என்ற அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அதில் எந்த விதமான சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தாலுகா பூராவும் அப்படி மாற்றப்படவில்லை. ஆகையினால் எல்லா இடங்களிலும் சர்வே செய்யப் பட்டவில்லை. மற்ற விவரங்களைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு இப்பொழுது என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI A. NESAMANI: அப்படி பிரிக்கப்பட்ட சமயத்தில் ஏதாவது பள்ளன் அல்லது மாப் தயாரிக்கப்பட்டதா? அப்படி தயாரிக்கப்பட்டு இந்த அரசாங்கமும், திருவாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கமும் அதில் கையெழுத்துப் போட்டது உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதைப்பற்றியெல்லாம் தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்ல முடியும். இப்பொழுது தகவல் இல்லை.

Rationing

* 55 Q.—**SRI A. A. RASHEED:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to introduce rationing in our State; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise in view of the answer to clause (a).

SRI A. A. RASHEED: Will the Government at least requisition the foodgrains with hoarders and producers and have them distributed through fair price shops?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I do not agree with the hon. Member in the picture that he seeks to present, namely, that there exists a large number of hoarders and others. I can say this much that wherever there is hoarded stock, Government do take steps to requisition it for the purpose of distribution through fair price shops.

[1st September 1959]

Election expenditure

* 56 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

தேர்தல் காலங்களில் கட்சிகளின் சார்பில் செலவழிக்கப்படும் பணத்தையும் கணக்கு காட்டவேண்டும் என்று சட்ட மியற்ற மத்திய சர்க்காருக்கு இம்மாநில சர்க்கார் ஏதாகிலும் திட்டம் அனுப்பியுள்ளார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No. Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI: கட்சிகள் சார்பாக செலவழிக்கப்பட்ட பணம் இந்தக் கணக்கில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படிச் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று தேர்தல் கமிஷனுக்கு இந்தச் சர்க்கார் அறிவித்திருக்கிறார்களா? அப்படிப்பட்ட ஆலோசனை ஏதாவது இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்த மாதிரியான தகவல் எதுவும் எனக்கு வந்ததாகத் தெரியவில்லை.

Electoral rolls

* 57 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have recently received any complaints regarding defects in the electoral rolls for the Madras City?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir.

SRI A. A. RASHEED: Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that a large number of bogus votes had been polled during the City Corporation elections because of defects in the electoral rolls?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, we have received complaints to that effect. That is why we are trying to rectify the defects, not only to bring the electoral rolls up to date, but also to see that mistakes are also corrected.

SRI C. NATARAJAN: கனம் மந்திரி கக்கன் அவர்களுடைய பெயர் பட்டியலில் இல்லை என்று பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. அவருடைய பெயர் இப்பொழுது சேர்க்கப்பட்டு விட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதைப்பற்றி தனியாகக் கேள்வி போட வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள கேள்வி பட்டியலிலுள்ள புகார்களைப்பற்றியது. பெயர் இல்லாததைப்பற்றி இப்பொழுது கவலை இல்லை. இல்லாதவர்களுடைய பெயர் எவ்வளவு தூரம் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் இப்பொழுதுள்ள புகார்கள் எல்லாம்.

SRI K. VINAYAKAM: If defects have been noticed in the existing electoral rolls, would it not be better to delete the names of voters every year with reference to the register in the Office of the Registrar of Births and Deaths?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As for the birth register, a child will become eligible for voting after 21 years and as for the death register, it cannot be co-ordinated with the other thing. But as hon. Members are aware, every year one-fourth and one-fifth

1st September 1959]

of the area is taken up for intensive revision and that is how the whole State is covered between one General Election and another. The difficulty is that during intensive revision also, several defects have to be corrected and that is why we are changing the procedure with regard to enrolment and revision. With the experience gained so far, we hope it would be possible to rectify the mistakes.

SRI C. R. RAMASWAMI: In respect of the seven Assembly Constituencies in the City of Madras, even after intensive revision, will Government consider the advisability of re-checking the entries door to door?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In this matter, if only political parties take some interest during enrolment and revision, much of the defects could be very easily removed. The year 1961 is a census year and we are considering whether the census operation and the revision of rolls could not be linked so that we may have proper rolls for the next general election.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: தேர்தலில் உண்மையான வோட்டர்கள் வந்து வோட்டுப் போடுவதற்குள் திருட்டு வோட்டர்கள் முன்னதாகவே வந்து வோட்டுப் போட்டு விட்டார்கள் என்ற புகார் அரசாங்கத்திற்கு வந்ததா? அதைப்பற்றி அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுதுள்ள கேள்வி வோட்டர் ஜாப்தாவைப்பற்றிய கேள்வி. தனிக் கேள்வி போட்டால் எந்த அளவுக்கு பதில் சொல்ல முடியுமோ அந்த அளவுக்கு பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: சென்னை நகரத்திலுள்ள பட்டியலில் குறைகள் சொல்லப்பட்டதுபோல் மற்ற பல இடங்களிலும் இருக்கலாம். அதைப்போலவே மற்ற இடங்களிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது புகார் வந்திருக்கிறதா? அப்படி திருச்சியிலிருந்து வந்திருக்கிறதா? எந்த அளவுக்கு நகரத்தின் வாக்காளர் ஜாப்தாவை திருத்த முற்பட்டிருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு வாக்காளர்கள் ஜாப்தாவை மற்ற இடங்களில் திருத்துவதற்கும் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? ஒரே முறையை எல்லா இடங்களிலும் தையாள ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நகரத்திலுள்ள பட்டியலில்தான் குறைகள் இருப்பதாக புகார் வந்தது. மற்ற இடங்களிலும் சில குறைகள் இருக்கலாம். எங்கேயெல்லாம் குறைகள் இருக்கின்றனவோ அங்கே யெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்படும். புகார் வந்த இடங்களெல்லாம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

SRI S. LAZAR: வீடு வீடாக வாக்காளர்கள் ஜாப்தா தயார் செய்தும் அவைகளை சூப்பர்வசைர்கள் கண்காணித்திருந்தும் இப்படிப்பட்ட புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அதனால் அதற்கு பொறுப்பாளியாகவுள்ளவர்களை கடுமையாக தண்டிக்க ஏதாவது வழி வகை காண முடியுமா, அதற்கு ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா, அப்படி அவர்களை தண்டிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்படி தண்டிப்பது என்று ஏற்பட்டால் அந்த வேலைக்கு ஒருவரும் வர மாட்டார்கள். இப்பொழுது வீடு வீடாகச் சென்று அங்கே இருக்கக்கூடிய வோட்டர்களுடைய ஜாப்தாவை தயார் செய்து அந்தந்த வீடுகளிலுள்ள பெரியவர்களுடைய

[1st September 1959]

கையெழுத்தும் வாங்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் ஓரளவு குறைகள் நீங்கும் என்று தோன்றுகிறது.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: May I know whether the persons who are put in charge of revision of electoral rolls are paid any allowances or are they asked to work free?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: They are paid some allowance.

Artificial Insemination Centres

* 58 Q.—**SRI P. G. MANICKAM:** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்கச் செய்யும் நிலையங்கள் எத்தனை நிறுவப்பட்டுள்ளன?

(ஆ) செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்கச் செய்யும் சிகிச்சை எத்தனை தடவை செய்யப்பட்டன?

(இ) இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்திற்குள்ளாக மேற்படி ஜில்லாவில் இன்னும் எத்தனை நிலையங்கள் திறக்கப்படும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Nineteen.

(b) 302,833.

(c) Six.

SRI P. G. MANICKAM: எந்த எந்த ப்ளாக்குகளில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் இல்லாமல் இருக்கிறதோ அங்கேயெல்லாம் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளை நிறுவுவதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்துமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எங்கேயெல்லாம் வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டுமோ அங்கே யெல்லாம் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: இந்தக் கேள்வியில் கால்நடை என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. அதனால் மனிதர்களுக்கும் செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்கச் செய்ய முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன் (சிரிப்பு).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இது சாத்தியம் இல்லை என்பது கனம் அங்கத்தினருக்கே நன்றாக தெரியும்.

Game hunters

MR. SPEAKER: கேள்வி 59. கனம் அங்கத்தினர் இடத்தில் இல்லாததால் கேள்வியும் பதிலும் சட்டசபை நடவடிக்கையில் அச்சிடப்படும்.

* 59 Q.—**SRI T. T. DANIEL:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) how many licensed game hunters are there in the State;

(b) how many deer and other wild animals have been shot by them last year;

1st September 1959]

(c) how many cases are on record of a licence-holder shooting more than the quota; and

(d) whether it is a fact that poachers are responsible for the cause of depletion of forests?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) There are 261 licensed game hunters in the Madras State.

(b) Two deer and 190 wild animals were shot in the reserved forests and reserved lands of Madras State during 1957-58.

(c) There is no recorded evidence.

(d) It is not a fact that poachers resort to illicit cutting of trees and cause depletion of forests.

Sunn hemp

* 60 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM:** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வேதாரண்யம் பிளாக்கில் (சன் ஹெம்ப்) சணல் மிகுதியாகப் பயிர் செய்யப்படுகின்றதா?

(ஆ) அங்கு உண்டாகும் சணலைக்கொண்டு சிறு கைத்தொழில் ஆரம்பிக்க உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) There is no such proposal at present.

SRI A. VEDARATHNAM: சன் ஹெம்ப், இதை கைத்துக் கொண்டு என்ன செய்ய அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஷேர்மாதேவி, கோபாலசமுத்ரம் போன்ற இடங்களில் இந்த நாணல் கயிற்றைக்கொண்டு ஜமக்காளங்கள் செய்ய பயிற்சி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலையங்களில் எவ்வாறு வேலை நடைபெறுகின்றன, நாணல் எப்படி உற்பத்தியாகிறது அதன் மூலம் செய்யப்படுகிற ஜமக்காளங்கள் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்த்த பிறகு கனம் அங்கத்தினர் கூறுவதுபோல் வேதாரண்யத்தில் அமைப்பதைப்பற்றியும் யோசிக்கப்படும்.

The Representation of People Act

* 60-A Q.—**SRI S. LAZAR:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether, in conformity with his suggestion on the floor of the House on 7th May 1957, the Government have represented to the Union Government to amend the Representation of the People Act regarding the maximum amount that any candidate standing for the Assembly seat may spend; and

(b) the reply received thereto?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The matter has since been taken up with the Government of India, and it is under their consideration.

[1st September 1959]

Village Officers

* 60-B Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of SRI M. KALYANASUNDARAM): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state with reference to question No. 702 answered on 10th April 1958—

(a) whether the Government have reached any decision regarding the village establishments and officers; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) The matter is still under the consideration of the Government.

(b) Does not arise.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—STATEMENT BY THE HON. SPEAKER *RE* QUESTIONS.

MR. SPEAKER: May I crave the indulgence of the House for a few minutes? I want to read to you a note on a matter of very vital importance which affects the relationship of the hon. Members and the Speaker. There has been a lot of misunderstanding and I should like to clear the same. That is with regard to questions.

Generally speaking, Members of all Legislative bodies evince great interest in putting questions; as, asking questions on matters of public importance, is the free and unfettered right of Members of every Legislative body. It is vital in public interest to utilize the question hour to the best advantage and as far as practicable it should be confined to questions which refer to matters of public importance. If greater discrimination is exercised by hon. Members in the selection of subjects on which they table questions, the value of the question hour can be greatly enhanced. The idea of putting a question should be to bring home to the Government important matters of administration. It is also imperative that the time of the House should not be wasted on ordinary and unimportant matters.

Normally a question should not give rise to a debate as the usual time for answering a question is about two minutes and secondly a question must be worth asking, from the point of view of the House. Rules 22 to 39 of the Madras Assembly Rules deal with questions and are fairly exhaustive. There are however certain fundamental principles involved which I would like to clarify.

1. A question should relate to a matter of public importance. This has to be decided by the Hon. Speaker. For example, if a Member asks as to how many high schools are in the State of Madras, he is asking for information, but there is no public importance involved in it.

1st September 1959] [Mr. Speaker]

2. Questions which require long answers and statistics from taluks and districts cannot normally form the subject-matter of questions. These statistics can be got either from the Administration Report or Budget papers or from the departments concerned. It may be that the statistics in public records are not upto date. But that cannot be regarded for considering a question as one of public importance.

3. Questions asking whether there is any proposal, etc., are also normally not allowed, for, very often after verification in the department concerned it has been found that there is no such proposal at all. Invariably such questions are put with a view to suggest action.

4. Questions on reports arising from newspapers are also not normally permitted. The correctness of such information has to be verified before questions are put.

5. Questions on subjects which are already under the consideration of either the Estimates Committee or the Assurance Committee are normally not allowed. These Committees are constituted by the Legislature and when matters are under consideration of such Committees, questions about them are not allowed.

6. Questions asking for district-war and taluk-war statistics for periods ranging from one to ten years are also normally not allowed. Even if they are allowed, they can only be allowed as unstarred questions, as they take up much of the time of the House during question hour and prevent more important questions being answered.

7. Questions about local grievances or on trivial matters are also not allowed. For example, a member gives notice of a question as to whether a well in a village will be repaired or a road leading to that village will be taken up for construction. These may be matters of local importance and may be important as far as that village is concerned. But in a place like the Assembly Chamber matters which have a much wider application should be brought. It is not customary to admit questions unless there is public importance of a fairly important nature. The Members themselves can write to the Department concerned or to the Ministers concerned and get the defect remedied. Resorting to the short cut method of raising questions on matters of local or individual grievances on the floor of the House is not usually permitted.

8. Questions relating to individual or parochial grievances are also not allowed. There are other remedies provided for ventilating these grievances. The Assembly cannot be the forum for ventilating grievances of such individuals.

9. Questions given notice of and relating to administration of Panchayat Boards, District Boards and statutory bodies like the Electricity Board are also not normally allowed. These bodies

[Mr. Speaker]

[1st September 1959]

may be getting financial assistance from the Government, but the Government cannot interfere with their day to day administration. So such questions also cannot be admitted. But the Speaker will, however, allow questions which arise out of their relation with the Government or refer to breaches of law or rules or relate to important matters involving general welfare.

The number of questions have also, of late, been increasing. The average number of questions answered daily during the last three Sessions is given below:—

Fourth Session—1,091 questions answered on 27 sittings.

Fifth Session—1,204 questions answered on 34 sittings.

Sixth Session—331 questions answered on 9 sittings.

Now, we have had 2,412 questions and we will have to see how many of these will be admitted and answered. Roughly giving on an average between 35 and 40 questions per day, on an average about 1½ to 2 minutes are available for each question. So, hon. Members will realise my difficulty if I am unable to allow too many supplementary questions on each question. Preference will be given to those who put questions. As in all parliamentary matters, the member who put the question will have the privilege of asking the supplementary question first. If there is time enough, other hon. Members will have a chance.

In view of the statement made above, I have had to disallow a number of questions. I have so far disallowed 645 questions out of 2,275 questions as on 15—8—1959 for the following reasons:—

1 Not a matter of public interest	67
2 Not a matter of Government concern	85
3 Suggestion for action	28
4 Subject matter of questions pursued by Parliamentary Committees like the Assurance Committee, the Estimates Committee, etc.	31
5 Covered by procedure laid down in Acts, Rules, etc.	37
6 Too general and not specific	36
7 Deals with big policy issues	8
8 Calls for elaborate statistics	18
9 Too early to ask questions	10
(The Minister would have given an assurance. But within three months the members would like to know as to what happened. But it would be too early to come to any decision.)	
10 Information available in published documents or records or reports, etc.	41

1st September 1959] [Mr. Speaker]

11 Covered by questions already answered or covered by answers to lapsed questions.	64
12 Other forms of remedy available	13
13 Questions relating to parochial and local grievances. (In many cases the members have been requested to get information from the concerned local authorities direct. The Department also in certain cases have been requested to furnish information direct to members.)	196
14 Questions re. interpretation of provisions of Constitution	1
15 Questions of excessive length . . . . . (The question itself runs to 3 pages.).	1
16 Mere renewal of lapsed questions without replying to this Department's D.Os. . . . . (My Department writes to the members asking for certain clarification or askin why a particular question should not be disallowed. Members do not reply and still they blame the Speaker for not allowing their questions).	8
17 Questions relating to hypothetical propositions	1
	<hr/> 645 <hr/>

Out of 2,275 questions received during the period from 15th June to 15th August 1959, 645 questions have been so far disallowed. I am mentioning this because I want the co-operation of the Members in adjusting the business of the House. If I disallow a question I would like the members to take that in a sporting spirit and not write to me such nasty letters which, if I only permit them to be placed before this House, the Members who wrote them will be ashamed of. I hope I will have the co-operation of the Members in this respect.

Sri A. Govindasamy and some other hon. Members rose.

MR. SPEAKER: There cannot be a discussion on this matter. This is what I am proposing to do. Hon. Members cannot question it. If some hon. Members are going to find fault with me for that, they have got other remedies.

SRI A. GOVINDASAMY: I want a copy of your statement, Sir.

MR. SPEAKER: I will try to supply the hon. Members with copies of the same.

[1st September 1959]

* III.—CALLING ATTENTION TO THE EVICTION OF PATTADARS FROM TANK-BED LANDS IN THE ESTATE VILLAGES OF ARNI TALUK.

MR. SPEAKER: Sri S. M. Annamalai will now call the attention of the Hon. the Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, viz., the failure of the Government to protect the poor pattadars from being evicted from both submersible and non-submersible estate lands in the tank-beds of Arni taluk villages.

9-30
a.m

SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜமீன் தாரி ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழும், ரயத்துகளுக்குப் பட்டா கொடுக்கின்ற சட்டத்தின் கீழும் பல சிறு பட்டாதார்களுக்கு—அந்த அந்த நிலங்களில் இருந்து வெளியேற வேண்டும் என்கிறதான தொல்லைகள் உண்டாகி இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் இந்த ஏரியாவில் உள்ள நிலங்களில் 20 நாட்களுக்கு மேல் தண்ணீர் பிடிக்கக்கூடிய டாங்க் பெட் என்று இருக்குமானால் அந்த நிலங்களை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்ற சட்டம் இருப்பதுதான். குறிப்பாக இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் நிலங்கள் உள்ள சிறு பட்டாதார்கள் பெருவாரியாக வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். நான் கொடுத்திருக்கும் தீர்மானமானது ஆரணி தாலுக்காவுக்கு மட்டும் இருந்தாலும் கூட மாநிலம் பூராவிலும் இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரச்சனை சிறு சிறு பட்டாதார்களுக்கு அதிகமான தொல்லை விளைவிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக ஒருவனுக்கு நான்கு ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் அதில் மூன்று ஏக்கர் 90 சென்டை தண்ணீர் கட்டக்கூடிய இடம் என்று சொல்லி விலக்கிவிட்டு, பாக்கியுள்ள 10 சென்டை மட்டும் விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கிறார்கள். சிணறு இருந்தால் அதை விலக்கி, பம்பு செட்டுள்ள இடத்தை விலக்கி, மொத்தமுள்ள மூன்று ஏக்கர், 90 சென்ட்டுக்குப் பட்டா கொடுக்காமல் அதைவிட்டு வெளியேற வேண்டும் என்கிறார்கள். ஆரணி தாலுக்காவில் ஏறக்குறைய ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட சிறு பட்டாதார்கள் இப்படி வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக சிறு பட்டாதார்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தாலுக்காவிலும் சரி, மற்ற மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி மீண்டும் புனராலோசனை செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக இங்கே விவசாயம் செய்வதனால் இந்த பூமியின் மண் ஏரியில் விழுந்து ஏரி தூர்ந்து போகிறது என்று சொன்னால் சாயில் கண்சர்வேஷன் ஸ்கீம் யாக இங்கே விவசாயம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமே தவிர, சிறு சிறு விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுவது சரியல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகையால் இந்தப் பிரச்சனையை மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி என் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துவதோடு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, under Section 11 of the Abolition Act, every ryot in an estate taken over by the Government under that Act is entitled to a ryotwari patta in respect of all ryoti lands which, immediately before the date on which the estate was taken over, were properly included or ought to have been properly included in his holding and which are not lands in respect of which a landholder or some other person is entitled to a ryotwari patta under any other provision of that Act. Some of such ryoti lands in the occupation of the ryots in estates are in the foreshores of tanks and are submersible. The Government have therefore directed that ryotwari pattas be refused in respect of these lands except in the case of the following:—

(a) Lands in the foreshore of one tank which are included and registered in the wet ayacut of a higher up tank; and

1st September 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

(b) Lands not liable to submersion for more than three weeks in a normal year.

In pursuance of these orders, the Assistant Settlement Officer, Arni, has passed orders refusing ryotwari pattas in respect of certain submersible lands in the Arni taluk of the North Arcot district and under his direction, the Estate Manager, S. V. Nagaram, is taking action to evict the occupiers of such lands. The number of cases in which the occupiers were evicted and the lands were taken possession of by the Government is 492. The number of cases in which notices have been issued to the pattadars to vacate the lands and in which the Revenue Inspector has been directed to take possession after the expiry of the time allowed in the notice is 104. No eviction has been resorted to in cases in which tank-bed lands are not liable to submersion.

The Government have however ordered that a special concession should be shown on the following lines to the ryots who have been refused ryotwari patta on the ground that their lands are submersible:—

(1) A person who has been refused ryotwari patta may be granted valuable or non-valuable lands at the disposal of the Government equivalent in value to the tank-bed lands for which he has been refused ryotwari patta under the Abolition Act solely on the ground that they are tank-bed lands liable to submersion for more than three weeks in a normal year;

(2) such a person should be given absolute preference for assignment of Government lands over persons who are not eligible for this special concession. Lands under Sivaijama occupation will also be available for assignment as under the existing general rules;

(3) such a person can apply for lands at the disposal of the Government in the village in which he has been refused ryotwari patta for tank-bed lands or in another village or villages within five miles from the village first mentioned and should specify the lands for which he wants his claims to be considered and the village or villages in which they are situated;

(4) the assignment will be free of land value and only the value of the survey demarcation stones in respect of the fields assigned will be collected from the assignee, the value of any trees on the land being taken into account in estimating the market value of the land to be assigned; and

(5) the concession will be applicable only to a person who does not own the melwaram in any land in that estate village or in any other estate village. It is *ex-gratia* and is entirely at the discretion of the Government and will be granted only to the extent it is found feasible.

[Sri M. A. Manickavelu] [1st September 1959]

The concession will not be available to a person who has been assigned land by a landholder on or after 1st July 1945, and refused ryotwari patta by the Government.

MR. SPEAKER : Before I go to the official business I have to clear the doubts raised by the Leader of the Opposition in connection with the note on interpellations, viz., ' What happens to those questions about which members write to Government or officers and get no reply ? ' The only answer for them is " I hope Hon. Ministers will reply or make the officials reply." But if they do not get replies from the Government and if they write to me, I shall write to the Government on their behalf. As regards questions given notice of as starred but admitted as unstarred, all such questions will be printed in the proceedings as unstarred questions. But questions which are disallowed for some reason or other cannot come as unstarred questions either. Every question which is allowed and has a long answer will be put as unstarred question. The members will have the opportunity of reading the answer in the proceedings, but cannot put supplementary questions because reading the answers in the House by the Minister will take five minutes or more.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE HOLDINGS (STAY OF EXECUTION PROCEEDINGS) (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1959.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I beg leave to introduce the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959^a and move—

“ That the Bill be taken into consideration.”

The Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1959 (Travancore-Cochin Act VIII of 1950) is in force in the areas transferred to the Madras State consequent on the reorganization of the States, namely, Kanyakumari district and Shencottah taluk of Tirunelveli district. The Act provides for the stay of proceedings in execution of a decree in a suit for the recovery of possession of a holding so far as they relate to the delivery of possession of the holding for a period of nine years and six months from 25th March 1950. Originally, the Act was to be in force for a short period, pending enactment of comprehensive legislation regulating landlord-tenant relationship in the former Travancore-Cochin State. The Act was amended from time to time, extending its life, because the comprehensive legislation contemplated by the former Travancore-Cochin Government could not be enacted in the meantime. The Act was last amended up to and inclusive of 24th September 1959 by the Holding (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Act, 1957.

1st September 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

The tenancy conditions in the transferred areas materially differ from those in Madras State. It will take some time for the Government to arrive at a decision on the question of tenancy. Pending thorough examination of the land tenure systems in the transferred areas, it is necessary to give protection to the tenants from eviction from their holdings by execution of decrees in suits relating to the recovery of possession of holdings. It has therefore been decided to extend the duration of the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950, for a further period of two years from 25th September 1959. The Bill seeks to give effect to the proposal.

Mr. SPEAKER: Motion moved—

“That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration.”

*SRI T. S. RAMASWAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்த மசோதாவைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் 1950-ம் வருஷத்திலே திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலே முதன்முதலாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். நல்ல நோக்கத்தோடு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தாலும்கூட இரண்டு வருஷத்திற்குள்ளாக எங்கள் பகுதியிலும் விரிவான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும் என்று ஆவலுடன் இருந்தோம். ராஜ்ய புனரமைப்பு வந்ததின் காரணமாகவும் மற்ற பல காரணங்களாலும் இச் சட்டம் கொண்டுவரப்படவில்லை. 1952-ம் வருஷத்திலே தமிழ்நாட்டுடன் கன்யாகுமரி ஜில்லா சேர்ந்தாகிவிட்டது. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒரு சட்டம் வந்தது. மறுபடியும் இப்போது இரண்டு வருஷங்களுக்கு இந்தச் சட்டம் நீடிக்கப்படுகிறது. கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் உள்ள பட்டக்காரர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய குத்தகைக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய அளவில் வெகு சீக்கிரத்தில் சட்டம் வந்தாக வேண்டும். நியாய வரரச் சட்டம் போன்ற சட்டங்கள் எல்லாம் அங்கு வந்தாக வேண்டும். தஞ்சாவூர், திருச்சி போன்ற மற்ற ஜில்லாக்களிலும் உள்ள குத்தகைக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய சட்டங்கள் வரவேண்டும். சில மாவட்டங்களில் அம்மாதிரி சட்டம் அமுலாகி இருக்கிறது. சில மாவட்டங்களிலே அம்மாதிரி சட்டங்கள் அமுலாகவில்லை. வெகு சீக்கிரத்தில் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கன்யாகுமரி ஜில்லாவிற்கும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொண்டு, 1961 வரையில் சம்மா இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்றும், விரைவிலே விரிவான சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதை எவ்வளவு துரிதமாகப் பரிசீலித்து அந்தப் புதிய பிராந்தியத்தில் நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டுவர கவனிக்கப்படும். அதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

[1st September 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“ That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959, be pleased ”.

MR. SPEAKER: The question is—

“ That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959, be passed ”.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT)
BILL, 1959.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I beg leave to introduce the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959,* and move—

“ That the Bill be taken into consideration.”

Sir, the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) was last extended to be in force up to and inclusive of the 26th September 1959. The object of the Act is to protect the interests of the cultivating tenants in this State pending introduction of comprehensive land reforms in this State. In view of the prevailing agrarian situation in the State and in view of the fact that a final decision has not yet been taken on the proposals on comprehensive land reforms, the Government have decided to extend the life of the original Act of 1955 for a further period of one year beyond the 26th September 1959. The Bill accordingly provides for the extension of the life of the Act up to the 26th September 1960.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration ”.

SRI S. LAZAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய சட்டத்தை அமைச்சர் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில் இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய சில குறைகள் பல முறைகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்தச் சபையிலேயே எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் குறைகளை நீக்கச் சட்டத்திற்கு திருத்தங்கள் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அம்மாதிரி திருத்தங்கள் ஏதும் இப்போது காணவில்லை. சட்டத்தை அமல் நடத்தும்போது தான் நாம் எந்த அளவுக்கு, எந்த நோக்கத்தோடு அதைக் கொண்டு வந்தோமோ அந்த அளவுக்கு அது நிறைவேற்றவில்லை என்று தெரியவருகிறது. இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருந்த போதிலும் இன்னும் விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படத்தான் செய்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் சட்டத்தில் ஒரு சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. சட்டத்தை அமுல் நடத்துகிறவர்கள் அதைச் சரியானபடி வியாக்கியானம் செய்வதில்லை. வசதி உள்ளவர்கள், சிறிய விவசாயிகளாக இருப்பவர்களை, வேலை செய்யக்கூடிய குத்தகைக்காரர்களை வெளியேற்ற முடிவு செய்தால்

1st September 1959] [Sri S. Lazar]

அவர்கள் அவர்களை நிச்சயமாக வெளியேற்றிவிட முடிகின்றது. ஆகையால் சட்டத்தில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி அடிக்கடி கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். முக்கியமாக இந்தச் சட்ட சபையிலேயே அவைகளை வற்புறுத்தியிருக்கிறோம்.

சிறிய சிறிய நிலக்காரர்களுக்கு—நான்கு ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் அதற்கும் குறைவாக வைத்திருக்கக்கூடிய நிலக்காரர்களுக்கு—விதி விலக்கு அளித்தால்தான் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல் நடத்த முடியும். சென்ற ஆண்டு இதே சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தபோது இவை அனைப்பற்றி குறிப்பிட்டோம். அந்த மசோதாவிலேயே விதி விலக்கு வாய்ப்பு அளிப்பது பற்றியும், அதிக வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இது போன்ற சிறு நிலக்காரர்களுக்கு நிச்சயமாக விதி விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் அவைகள் கொண்டு வரப்படவில்லை. ஆகையால் சட்டத்தில் இப்போது இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை எடுத்து, திருத்தி, ஐந்து ஏக்கர், அதற்கு கீழே வைத்திருக்கும் நிலக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தால், நாட்டில் அமைதி ஏற்படும். அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வார்கள். அதனால் உற்பத்தி அதிகரிக்கும்.

இன்னொரு குறை குத்தகைக்காரர்களைப்பற்றியது, நிலத்தைப் பயிர் செய்கிறவர்கள், சப்-லெலிஸ் என்பார்கள். இவைகளைப்பற்றி அநேக தாவாக்கள் நடந்திருக்கின்றன. இதைப்பற்றியும் உயர் நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்து இருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் தீர்ப்பு மாற்றப்பட்டு சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் ஒரு சரியான விளக்கம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். சப்-லெஸ்ஸி அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் 'அப்னை' செய்ய முடியும் என்றே அல்லது 'அப்னை' ஆகாது என்றே அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிவிட்டால் பல சிக்கல்கள் நீக்கப்படும்.

நடைமுறையில் ரெவினியூ கோர்ட்டுகளில் பல தாவாக்கள் போடப்படுகின்றன. அவைகள் மாதக் கணக்கிலும் வருஷக் கணக்கிலும் முடிவாகாமல் இருக்கின்றன. இந்த தாவாக்கள் ஆறு மாதம், ஒரு ஆண்டு காலம் நீடித்துக் கொண்டிருந்தால் இரு தரப்பினர்களுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதன் பின் சாகுபடி பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த ரெவினியூ கோர்ட்டுகள் செய்யும் முடிவுகளுக்கு அப்பீல் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான ரிவிஷனரி பவர்ஸ் சென்னையில் இருக்கும் உயர்நீதி மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணம் என்னவோ தெரியவில்லை. நிலச் சொந்தக்காரர்கள், வசதி உள்ளவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்துக்குச் சென்று இதர விவசாயிகளை . . .

MR. SPEAKER: May I interrupt the hon. Member? I am afraid whether all that the hon. Member is referring to is relevant to the Bill which we are discussing. The Bill that we are discussing to-day is just for extending the life of the Act for one year. I would like to know whether this is the time to refer to the difficulties experienced by the tenants or somebody else. If at the end of his speech, the hon. Member says, ' . . . therefore, I oppose the extension of the life of the Act, it is a different matter altogether. I was wondering whether the discussion was proceeding on a very general and, if I may say so, on not very relevant lines. I am not a lawyer like the hon. Member. So, I would like to be enlightened by the hon. Member how far the points referred to by him are relevant to the Bill that we are now considering.

SRI S. LAZAR: May I explain the position, Sir?

[Sri S. Lazar]

[1st September 1959]

இதுபோன்ற திருத்த மசோதா வரும்போது இந்த மசோதாக்களில் இருக்கின்ற குறைபாடுகளைத் தெரிவிக்கின்றபோது இந்த மாதிரியான மசோதாக்களின்மீது மேலும் திருத்தங்கள் கொண்டுவருவதற்குத் தகுந்த வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் பார்லிமென்ட் முறையில் பார்த்தாலும் இம்மாதிரிப்பட்ட திருத்த மசோதாக்கள் வரும்போது அதில் இருக்கின்ற குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது தான் அதிலுள்ள நிர்வாக சம்பந்தப்பட்ட குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்வதற்கு, சட்டத்தில் வேண்டிய திருத்தங்களை செய்து கொள்ள முடியும். அதல்லாமல் ரூல்ஸ்களில் திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்றால் அதற்காக சட்டத்தையே திருத்தி அமைக்கவேண்டிய தேவையில்லை. நோட்டீபிக்கேஷன் மூலம் திருத்திக்கொள்ள முடியும். இவ்வேயன்றால் அதிகமான அளவில் அடிக்கடி கோர்ட்டுகளில் தாவாக்கள் வருவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அரசாங்கம் கொண்டு வருகின்ற திருத்தங்களை பரிசீலிக்கும்போது அது சம்பந்தப்பட்ட பல குறைபாடுகளைத் தெரிவிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. இவ்விதம் தெரிவித்தும்போது அரசாங்கத்திற்கும் மசோதாவை அமல் செய்வதற்குச் செளகரியமாகவும் பக்க பலமாகவும் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதல்லாமல் இவ்விதமான குறைகளை என்றும் தெரிவிக்காமல் திருத்த மசோதாக்களை நிறைவேற்றுவது என்றால் தீரே நம்மிடத்தில் நிறைவேற்றிவிடலாம். ஆகவே அரசாங்கம் நிறைவேற்றுகிற சட்டங்களை அமல் நடத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும்பொழுதான இவ்விதமான குறைபாடுகளைச் சொல்லுகிறேனே தவிர இதை எதிரீதே வேண்டுமென்ற கருத்தோடு அல்ல என்பதையும் வணக்கத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்தக் திருத்த மசோதாவில் தேதியை திருத்தக் கூடிய திருத்தம் ஒன்றுதான் இருக்கிறது தவிர மசோதாவின் உள் நோக்கங்களைப்பற்றிய திருத்தங்கள் என்றும் இல்லை. அதனால்தான் இதில் பேரிய விவாதம் தேவையில்லை என்று சொன்னேன். இம்மாதிரிப்பட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டுவரும்போது நீண்ட விவாதம் தேவையில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களை இதன் பேரில் பேசக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. இம்மாதிரிப்பட்ட திருத்தங்களின்மீது பேச வேண்டியது அவசியம்தான் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே ஆலோசித்துப் பார்த்துப் பேசலாம்.

SRI S. LAZAR : ஆகவே இந்த ரிவிஷனரி அதிகாரம் ஹைக் கோர்ட்டில் இருப்பதற்குப் பதிலாக ஜில்லா நீதிபதிகளுக்கோ சப்-ஜட்ஜ் களுக்கோ விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில காரியங்களில் ஹைக்கோர்ட்டு வரைக்கும் வரவேண்டியிருக்கிறது என்ற காரணத்தின் பேரில் சில அதிகாரங்களை ஜில்லா அளவிலேயே கொடுக்க வேண்டும். சமீபத்தில் உள்நாட்டுத் துறை அமைச்சர் அவர்களே தெரிவித்தார்கள். வெக்டர்கேஷன் காலத்திலும் பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன, இதன் காரணமாக டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டில் பல கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன என்று அமைச்சர் அவர்களே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தடவையும் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு வருவது என்றால் சாதாரணமான காரியமல்ல. ஆகவே இந்த அதிகாரத்தை ஜில்லா நீதிபதிகளிடம் அல்லது சப்-ஜட்ஜ்களிடம் கொடுத்துவிட்டால் பலவிதமான தொல்லைகளை நீக்குவதற்கு முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டில் எல்லாம் உறுதி அளித்திருப்பது போன்று சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கலாம். அதை இதவரையிலும் அமல் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே அதை உடனடியாக அமுலுக்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்று மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI J. MATHA GOWDER :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல

1st September 1959] [Sri J. Matha Gowder]

விரும்புகிறேன். என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் இதில் ஓராண்டு காலத்திற்கு நீடிப்பதற்கு மட்டும் தான் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி மட்டும் பேசினால் போதும், நேறு கருத்துக்களைப்பற்றிச் பேசக்கூடாது என்று சொன்னார்கள்.

MR. SPEAKER : நான் பேசக்கூடாது என்று அவர் சொல்லவில்லை. அப்படி நான் சொல்லியிருந்தால் கனம் அங்கத்தினர்கள் இப்போது எப்படிப் பேச முடியும்?

* SRI J. MATHA GOWDER : என்னைப் பொறுத்த மட்டில் எங்கள் ஜில்லாவில் கூடலூர் பிராந்தியத்தில் இருக்கிற நிலையை எய்ப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்த கூடலூர் எரியாவில் இதுவரையிலும் முதலாம் டெனன்ட் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் கொண்டுவரவில்லை. இப்போதும் அங்கு பலசிய மலபார் டெனன்ட் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட்டான் அமுலில் இறங்குகொண்டிருக்கிறது. மலபாரும், சென்னைப் பற்றி ஒன்றாக இணைப்படுத்த சர்க்கார்தான் தலவர்த்திதான் இந்தச் சட்டம் ஒன்றாக இருந்துகொண்டிருந்தது. இப்போது மலபார் சென்னையை விட்டுப் பிரிந்துபோய்விட்டது. அதன் பின்னாலும் அந்தச் சட்டம் என் அமுலில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி அங்குள்ள ரெவினயு அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டாலும் அவர்களும் சரியான பதில் தெரிவிப்பது இல்லை. இதனால் அங்கு பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அந்த எரியாவில் தந்துப்பிரயாணம் செய்தபோது அங்கு மக்கள் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எடுத்துரைத்தார்கள். இப்போது ஓவாலி என்ற இடத்தில் 99 வாடகைகளுக்கு என்று குத்தகைக்கு எடுத்து அந்தத் தோட்டத்தைப் பயிர்செய்து வந்தார்கள். இப்போது அந்த காலம் முடிவடைந்துவிட்டது. இப்போது அதை யாருட்க்கு ஒப்படைப்பது என்று தெரியாமல் அவர்களே தொடர்ந்து பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இந்தத் தோட்டத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வந்தார்கள். அதில் பல குடும்பங்களிலும், அந்த குடும்பத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் நிரந்தரமான வேலை கிடைப்பதில்லை. சமார் எப்பெயர்கள் இருந்தால் ஒன்றிரண்டு பேர்களுக்குத்தான் நிரந்தரமான வேலை கிடைக்கும். மீதப் பேர்களுக்கு வேறு தொழில் இல்லாமல் அங்கு இருக்கக்கூடிய தோட்ட பூமியில் பயிர் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அதற்குரிய வாடகையோ அல்லது குத்தகையோ அவர்கள் முறையாக செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இப்போது அங்குள்ள தோட்ட முதலாளிகள், இவ்விதம் தொழிலாளர்கள் விவசாயம் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லி அதைத் தடுப்பதோடு மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்களை வேளியேற்று வதற்கும் முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் வெளியேற மாட்டோம் என்று தொழிலாளர்கள் சொல்லும்போது தோட்ட முதலாளிகள் தொழிலாளர்கள் செய்துக்கொண்டிருக்கிற பயிர்களை எல்லாம் நாசம் செய்து விடுகிறார்கள். இதைப் பற்றி அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டத் தோடு இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாட்டில் பொதுவாக உணவு பற்றாக்குறை இருக்கக்கூடாது, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் இவ்விதம் விவசாயம் செய்வதைத் தோட்ட முதலாளிகள் தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும், அதற்கான முறையில் இப்போது அங்கு அமுலில் இருக்கின்ற மலபார் டெனன்ட் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டை எடுத்துவிட்டு, “மெட்ரஸ் டெனன்ட் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட்” அமுலில் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பற்றி நாங்கள் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இதைப் பற்றி ஹைக் கோர்ட்டில் ரிட் போட்டால் என்ன செய்யும் என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியாத நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இதைப்பற்றி நன்கு தெரிந்துகொண்டிருக்கின்ற நபர்களிடமிருந்து

[Sri J. Matha Gowder]

[1st September 1959]

ஆலோசனை கேட்டு விசாரித்து, மெட்ராஸ் “டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட்” மூலம் அந்த ஏரியாவுக்கும் அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. SANKARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் இன்னும் ஒரு வருடத்திற்கு நீடித்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் கொள்கையளவில் வரவேற்றுக்கொள்கிறேன். கனம் லாஸர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது மாதிரி சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதற்கு, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த உறுதி மொழி இதுவரையிலும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் மட்டுமல்ல, வெளியிடங்களிலும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு பழைய சட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், அதாவது தஞ்சை பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில்கூட ஒரு வேலி நிலம்வரை விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. அது மட்டுமல்ல, சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட கையேர்வாரம்தார்கள், மாட்டேர் வாரந்தார்கள் சட்டத்தில் கூட சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நியாய வாரச் சட்டத்தில்கூட அவர்களுக்கு ஓரளவு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக சிறு நிலச்சுவான்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து பூரண விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமும் நியாயமும் ஆகும். சாதாரணமாக சிறிதளவு நிலம் உடைய கைம்பெண்கள் போன்றவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். நகரங்களிலிருந்து 50—60 சம்பாதித்துக்கொண்டு கிராமத்திலுள்ள தங்கள் சிறு நிலங்கள் மூலம் வரும் ஓரளவு ஊதியத்தையும் சேர்த்துச் செலவு செய்து குடும்பம் நடத்துப் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாதச் செலவிற்கு 180—200 ரூபாய் தேவைப்படும்போது, அவர்களிடமிருந்து 20—30 ரூபாயைப் பிடுங்கி மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பது நியாயமல்ல. அது “Rob Peter to pay Paul” என்பது போல் ஆகும். சாதாரணமாக சிறு நிலச்சுவான்தார்களில் பெரும்பான்மையினர் இவர்கள்தான். எனவே சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்காவது கண்டிப்பாக இந்த மசோதாவிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு ஒரு வேலிவரையில் விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாக 5 ஏக்கர்வரையிலாவது விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக “காம்பிரிஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன்” கொண்டுவரப்படும் என்று தெரிகிறது. அப்போதாவது இவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அப்போது திருத்தம் கொடுத்துப் பேசலாமே ?

* SRI V. SANKARAN : அடுத்தபடியாக, ஸப்-லீஸ் சம்பந்தமாக ஸ்ரீ லாஸர் பேசினார். நியாய வாரச் சட்டத்தில் வார அனுசூலம் ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலமுடைய உழும் குடியானவனுக்கு அனுசூலம் அளிக்கப்படவில்லை. அதே போல, இந்தச் சட்டத்திலும் ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலமுடைய உழும் குடியானவனுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் அனுசூலம் கிடையாது என்று திருத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். சாதாரணமாக ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட தன் நிலத்தை தான் ஒருவனுக்குத் தானே உழும் விவசாயி நம் நாட்டில் இருக்கமுடியாது. எனவே நியாய வாரச் சட்டத்தில் செய்துள்ளது போல, இந்தச் சட்டத்திலும் ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலம் உழப்பவர்களுக்கு சட்டத்தின் பாதுகாப்பை அளிக்காமல் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு விதித்துவிட்டால், ஸப்-லீஸ் பிரச்னை எழாது. ஆகையால் அந்த முறையில் இந்த மசோதாவைத் திருத்த வேண்டுமென்று சொல்லி கொள்கிறேன். நாம் மிடிஸ்மென்சையே எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட

1st September 1959] [Sri V. Sankaran]

நிலங்கள் விஷயத்தில் தான் இன்டர்மீடியரி பிரச்சினை எழும். எனவே ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலம் உழுபவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் அனுசூலம் கிடையாது என்று திருத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ரிவிஷன் சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். செக்ஷன் 6-எ படி ஜிரிஸ்டிக்ஷன் பிரச்சினையான எழுப்பப்படலாம். Facts சம்பந்தமாக ஆர்.டி.ஓ.-வின் தீர்ப்பை எஹைக்கோர்ட்டில் வாதிக்க முடியாது. கிரிமினல் ப்ரொவீஜர் கோடில் 115-வது பிரிவுப்படி, ஹைக் கோர்ட்டில் ஜிரிஸ்டிக்ஷன் ஒன்றை மட்டும் தான் வாதிக்க முடியும். இது இவ்வாறு மிகவும் குறுகிய கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது. எனவே இதை அதிகமாக விஸ்தரித்து, அப்பீலுக்கு அதிக இடமளிக்க வேண்டும். இப்போதுள்ள பிரகாரம், *mistake of fact, mistake of law* இவைகளை “கன்ஸிடர்” பண்ண ஹைக் கோர்ட்டிற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்படவில்லை. ஸ்ரீ லாலர் சொல்வது போலச் சிறு கேஸ்களைக்கூட ஹைக் கோர்ட்டிற்குக் கொண்டு போக வேண்டியிருக்கும் நிலையை மாற்றி, ஜில்லா கோர்ட்டுகள், சப்-கோர்ட்டுகளில் முடிவு செய்வதற்குரிய முறையில் மசோதாவைத் திருத்தவேண்டும். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை மேலும் ஒரு ஆண்டிற்கு நீடிக்க வேண்டுமென்று கூறும் திருத்த மசோதா இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் உண்மையிலேயே நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்படுகின்றனவா என்று கனம் அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டும். சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று இந்த மன்றத்தில் பல முறை கூறப்பட்டிருந்தாலும்கூட, அவைகளைப் போக்குவதற்கான திருத்தங்கள் இந்த மசோதாவில் சேர்க்கப்படவில்லை. சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் சர்க்கார் சில விதிகளை வகுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு கிணங்க, யார் யார் எந்தெந்த நிலங்களில் பயிர் வைக்கிறார்கள் என்று சர்க்கார் உத்தரவு கூறுகிறது. அதன்படி கிராமக் கணக்குப் பிள்ளை 17-ஐ என்ற காலத்தைத் திறந்து, அதில், இன்னிள்ளை நிலங்களில் இன்னிள்ளை இன்னிள்ளை வாரத்திற்குப் பயிரிடுகிறார்கள் என்று ரெகார்ட் பண்ண வேண்டும். ஆனால் இப்போது கிராமக் கணக்குப் பிள்ளைகளுடைய அங்கங்களில் அப்பேர்ப்பட்ட குறிப்பு இல்லை. தாசில்தாரோ ஆர்.டி.ஓ.-வோ கணக்குப் பிள்ளையிடம் அவ்வாறு குறிப்பு எழுதாததற்குக் காரணம் கேட்டால், “அதற்குத் தனியாகப் பாரம் இல்லை. அதற்கென அச்சடித்த பரத்தைச் சர்க்கார் அனுப்பவில்லை. நான் என்ன செய்வேன்” என்று கணக்குப் பிள்ளைகள் காரணம் கூறுகிறார்கள். அதே போல, சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் ஒரு விதி, பயிர் செய்வது சம்பந்தமாக ஒரு அகிரிமெண்டு செய்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் அந்த அகிரிமெண்டின் பிரதிகள் மூன்று எடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதன் ஒரு பிரதி பயிர் செய்யும் வாரம்தாரரிடத்திலும், ஒரு பிரதிநிலச் சொந்தக்காரரிடமும், ஒரு பிரதி தாசில்தாரரிடத்திலும் இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. இந்த மாநிலத்தில் அந்த விதி கூறுகிறபடி நடந்துவருகிறது என்று கனம் அமைச்சர் உறுதியாகச் சொல்லமுடியாது. உண்மையாகவே இந்தச் சர்க்கார் வாரத்திற்குப் பயிரிடுகிற விவசாயிக்கு நல்லது செய்ய முற்படுவதே கிடையாது. இந்தச் சர்க்கார் “வாரத்திற்குப் பயிர்த்தொழில் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்கிறோம், நன்மை செய்கிறோம்” என்று சொல்லி கண் துடைப்புச் சட்டங்களைத்தான் இயற்றுகிறதே தவிர, நல்ல சட்டங்களை இயற்றுவதில்லை. “இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் திருத்தி ஓராண்டு காலத்தில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரப் போகிறோம். அதனால்தான் இதை இப்போது ஓராண்டு காலத்துக்கு நீடிக்கிறோம்” என்று சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் வாரத்திற்குச் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளால் கருணை கூர்ந்து உண்மை யிலேயே நல்ல திருத்தங்களைக் கொண்டு வருமா என்ற ஐயப்பாட்டுடன் என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

[1st September 1959]

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் மேலும் இரண்டு ஆண்டுகள் நீடிப்பதை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன். இந்தச் சட்டம் நமது மாநிலத்தில் பல இடங்களில் அமுலுக்கு வராமல் இருக்கிறது. சில இடங்களில், விவசாயிகளையோ, நிலச்சுவான்தார்களையோ கேட்டால் “இன்னும் இங்கே இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரவில்லை” என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒவ்வொரு இடமாக இதை விஸ்தரிப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு சொல்கிறார்கள். ஆனால் எங்கெல்லாம் விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அது அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. உடனடியாக ஒவ்வொரு மாவட்டமாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் யார் யார் எந்தெந்த நிலங்களில் பயிரிடுகிறார்கள் என்று தாசில்தார் மூலம் நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதை நிர்ணயித்த பிறகு ஆங்காங்கே நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படாமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளே, தாங்களாக, தாங்கள் பயிரிடுவதை ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விட்டு விடுவது சரியல்ல. ஏனென்றால், பல இடங்களில் அவர்கள் தங்கள் சலுகைகளை சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் நிலச்சுவான்தார்களிடம் கைக்கட்டி வாய் பொத்தி நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. கிளர்ச்சிகள் நடந்திருக்கும் இடங்களில்தான் இந்தச் சட்டம் ஒரு அளவு அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. ஒரே பிராந்தியங்களில் ஒரு இடத்தில் சட்டம் அமுலில்லாமற் கொண்டு இடத்தில் அமுலில் இல்லாமலும் இருக்கிறது.

(Sri M. Jagannathan in the Chair.)

உடனடியாக ஜில்லா ரீதியாக எங்கெல்லாம் சட்டம் அமுலில் இல்லையோ அங்கெல்லாம் சென்னை போல் களைக்கெடுத்துச் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை ஊர்ஜிதமாக்க வேண்டும்.

இந்த நேரத்தில் இது போன்ற ஒரு சட்டத்தை கேரளத்தில் எப்படி அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை இந்தச் சபைக்கு ஞாபகபடுத்த அவாவுகிறேன். குறிப்பிட்ட தேதியில் இந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் இயற்றியவுடன் உடனடியாகக் கேரளம் முழுவதிலும் யார் யார் எந்தெந்த இடத்தில் யார் யாருடைய நிலத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்களைச் சேகரித்துப் பதிவு செய்ய ஒரு தேதி குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், ரெவின்யூ இலாகாவைச் சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்த விவரங்களைச் சேகரித்துச் சர்க்காருக்கு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று இருந்தது. அப்படிப் பதிவு செய்யுமாறு இருந்தால், அவர்கள் அந்தந்த இடங்களில் ஊர்ஜிதமாக வேலை செய்ய முடியாது. அதல்லாமல் இருந்திருந்தால் பல இடங்களில் ஏழை விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து அகற்றப்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். இங்கும் அம்மாதிரி வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமானால் அதே போல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

குறைந்த அளவு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு—ஒரு ஏக்கர், ஒன்றரை ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய சிறு நிலச் சுவான்தார்களுக்கு—விதி விலக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது அவசியம். ஆனால் வேறு எந்த விதமான ஆக்குபேஷனும் இல்லாமல் இருந்து அவர்களே நேரிடையாகப் பயிர் செய்து கொள்ளவும் முன் வரவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்தை வைக்கவேண்டும். அந்த முறையில் போதுமான மாறுதல் கொண்டுவரவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். அதை விட்டுப் பெயரளவில் இருந்தால் போதாது.

கன்னியாகுமரி, செங்கோட்டை பகுதிகளைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் அங்கு அமுலில் இல்லை. அங்கு இருக்கக்கூடிய சட்டம் திருவாங்கூர்-கொச்சி குடிக்கிடப்புக்காரர் சட்டம் என்பது. இது ஹோம்ஸ்டேட்ஸ்க்கு மாத்திரம்தான் வரும். ஹோம்ஸ்டேடிலில், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு—அதாவது இரண்டு செண்டுக்கு

1st September 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

அதிகமாக இல்லாமல்—இருந்தால் மாதிரம் இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்குப் பொருந்தும். இது போன்ற சட்டம் அல்ல அது. ஆதலால் இந்தச் சட்டத்தை நாம் அந்தப் பகுதிகளுக்கு அவசியம் விஸ்தரிக்க வேண்டும்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

இந்தச் சட்டம் வரும் என்பதை எதிர்பார்த்துப் பெருவாரியான நபர்களை நிலச்சுவான்தார் அங்கே வெளியேற்றி வருகிறார்கள். ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தை அங்கு உடனடியாக விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள் கிறேன்.

இந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரித்து, எந்தெந்த நிலங்களில் யார் யார் பயிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உடனடியாக இலாகா மூலமாக—தாசில்தார் மூலமாக—கிராம மூலமாக விவரங்களைச் சேகரித்து இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும்.—அவர்களுக்கு ஸ்திர பாதியைக் கொடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டு மென்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI T. SAMPATH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவின் பேரில் விரிவான கருத்துக்களை அங்கத்தினர்கள் சொல்லலாம் என்ற பிரச்சனையை நீங்கள் எழுப்பினீர்கள். இந்த மாதிரி யான சந்தர்ப்பத்தில்தான் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களைத் தெரிவிக்க ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனக்கு முன்பாகப் பேசிய அங்கத்தினர்களெல்லாம் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்ததன் காரணமாக நானும் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் 1952-ம் ஆண்டிலேயே உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சட்டம். அதற்குப் பிறகு 25-வது சட்டமாக 1955-ம் ஆண்டில் திருத்தி அமைக்கப் பட்டது. பிறகு உயர்நீதி மன்றத்திலும், மற்ற நீதி மன்றங்களிலும் பல பிரிவுகளின் பேரில் தீர்ப்புகள் வந்திருக்கின்றன. இதன் காரணமாகக் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. திருத்த மசோதாவின் நோக்கத்தில் காம்ப் ரெஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அந்த விரிவான சீர்திருத்தம் சீக்கிரமாக வந்தால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஸ்ரீஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி உள் குத்தகைக்காரர்கள்—(ஸப் லெஸ்வரீஸ்) நிலைமை மிகவும் அவல நிலையில் இருக்கிறது. அவர்கள் எங்கு வருகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு என்ன உரிமை என்று தெரியவில்லை. திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவைப் பற்றிய கை எர்வாரம், மாட்டுவாரம் மசோதா வரும்போது எக்ஸ்ப்ளேஷனில் உள் குத்தகைக்காரர்களுக்கு ஒரு உரிமை கொடுக்க அரசாங்கம் எண்ணிற்று. அது சரியல்ல என்ற காரணத்தினால் அது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் இப்போது கூட்டுறவு விவசாயத்தை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முயன்று இருக்கிறது. மட நிலங்கள், தர்ம ஸ்தாபன நிலங்கள், கோயில் நிலங்கள் இவைகளை யார் நேரடியாகச் சர்ட்யுடி செய்கிறார்களோ அவர்கள் கூட்டுறவில் சேர்ந்து, கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்ய உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் பேரில் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, என்டோமென்ட் கமிஷனர், பெட்டி கமிஷனர் இவர்களுக்கு இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றது. தற்போதைய நிலை எப்படி இருக்கிறது என்றால் இடை குத்தகைக்காரர்கள், மிடில் லெஸ்வரீஸ் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள், அவர்கள் நேரடியாக விவசாயம் செய்யாமல் உள் குத்தகைக்காரர்கள், ஸப் லெஸ்வரீஸ் மூலமாக விவசாயம் நடந்துவருகிறது. இப்போது டிபார்ட்மெண்டில் கோயில் நிலங்களை உடனடியாகக் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்யவேண்டு மென்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும், கோயில் டிரஸ்டிகள் அவர்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பியும், அவர்கள் சட்ட ரீதியாக நோட்டீஸ்

[Sri T. Sampath] [1st September 1959]

கொடுத்தும் அவர்கள் நிலங்களைச் சவாதீனம் விட மறுக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இந்தச் சட்டப் பிரகாரம் அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அதைத் தான் கனம் சங்கரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது சட்டப்படி நோட்டீஸ் அனுப்பியும் சவாதீனத்தை விட மறுக்கிறார்கள். உண்மையில் விவசாயம் செய்கிறவர்கள் யார் என்றால் ஸப் லெஸ்வீஸ்தான். அதிலும் பெரும்பாலானவர்கள் ஹரிஜனங்கள்; அவர்கள் கூட்டுறவுப் முறையில் சாகுபடி செய்ய வேண்டும் என்று மனு கொடுக்கப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக உள் விவகார அமைச்சர் அவர்களிடம்கூட இதன் விஷயங்களை நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். உடனடியாக ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தால் கூட்டுறவு முறையில் நிலங்களைச் சாகுபடி செய்யக்கூடிய ஒரு நிலைமையை உண்டுபண்ணக் கூடியதாக இருக்கும். ஆகையால் விரைவில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். 1952-ம் வருஷத்துச் சட்டத்தில் 13-வது பிரிவு நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் சச்சரவு ஏற்பட்டால்—விவகாரங்கள் ஏற்பட்டால்—வழக்குகள் ஏற்பட்டால்—எப்படித் தீர்த்துக்கொள்வது என்பதைப் பற்றியது அது. இந்தப் பிரிவை புதிய சட்டத்தில் எடுத்து விட்டார்கள். இந்தச் சட்டத்தில்கூட அந்த மாதிரி திருத்தி அமைத்தால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கனம் ஸ்ரீ லாலர் அவர்களும், கனம் சங்கரன் அவர்களும் சிறு நிலச்சவாந்தார்களின் நிலைமையைக் குறிப்பிட்டார்கள். சிறு நிலச்சவாந்தார்கள் நிலை மிக மோசமானதாக இருக்கிறது. இவர்களுக்கு நிவாரணம் உடனடியாகத் தேவையாக இருக்கிறது. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட இது சம்பந்தமாக, அவர்களுக்குச் சௌகரியம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இந்த நிலத்திலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தைத்தான் நம்பி இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. பல குடும்பங்கள் இந்த வருமானத்தை நம்பி இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு நிச்சயமாகச் சௌகரியம் செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. S. SELVARAJAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய சாகுபடியாளர் பாதுகாப்பு மசோதாவிற்குக் கால நீடிப்பு அவசியம்தான். அவர்களுடைய கருத்து, என்னென்ன திருத்தங்களெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் விரும்புகிறதோ, எல்லோரும் சேர்ந்து நியாயம் என்று சொல்லுகிறார்களோ அவற்றையெல்லாம் சேர்த்துக் கொண்டு வருவதற்கு அவகாசம் வேண்டுமென்ற காரணத்தினால், இப்போது கால நீடிப்பு கோரியிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். கன்னியாகுமரி, செங்கோட்டைப் பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் அந்தக் காலத்திலிருந்து அங்கு இருக்கக்கூடிய முறைகளைப் புரிந்து கொண்டு, இங்குள்ள முறைகளைப் பார்த்து, அங்கே பயிரிடும் முறைக்கும் இங்கே பயிரிடும் முறைக்கும் உள்ள வித்தியாசங்கள், நடைமுறை வித்தியாசங்கள் இவைகளையெல்லாம் ஆர அமர யோசித்து எல்லாவற்றுக்கும் பொருந்தக்கூடிய சட்டமாக—திருத்தச் சட்டமாக—சாகுபடியாளர் மசோதா கொண்டுவரப்படலாம்—கொண்டுவரப்படும் என்ற கருத்தோடு இந்தக் கால நீடிப்புக் கோரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாகப் பார்க்கும்போது, சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு வேண்டும், அவர்களால் உணரப்படுகிற கஷ்டம் நீங்க வேண்டும் என்பதில் எந்த விதமான அபிப்பிராய பேதங்களும் யாருக்கும் கிடையாது. சமீப காலச் சட்டம் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய குழப்ப நிலை—இரு தரப்பிலும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பய உணர்ச்சி—இவை காரணமாக, இந்தச் சட்டம் மட்டுமல்ல, எங்கெங்கு வேகம் இருக்கிறதோ ஆங்காங்கு சிற்சில இடங்களில், எந்தச் சட்டமும் கொந்தளிப்போடுகூட

1st September 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

அமுல் நடத்தப்படுகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது ஏற்கெனவே அரசாங்கம் சட்ட ரீதியாகக் கொடுத்திருக்கக் கூடிய பாதுகாப்பு, வாரப் பிரிவினையில் 60 பாகம் விவசாயிக்குச் சொந்தம் என்று இருந்த போதிலும் கூட எந்த இடத்தில் சாகுபடி சரியாக இல்லையோ அங்கெல்லாம் மூன்றில் ஒரு பங்குதான் குத்தகைதாரர்களால், வாரம்தாரர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டு வருகிறது. குத்தகை ரீதியாக அந்த அளவுக்குச் சட்ட ரீதியாகக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அனுகூலங்கள் சில இடங்களில் அவசியமே இல்லை. ஏற்கெனவே விவசாயம் செய்து வருபவர்கள் நிலங்களுக்குக் கொடுத்து வரக்கூடிய வாரம் இன்றையதினம் அரசாங்கம் உரிமையோடு கொடுக்கக்கூடிய 40 பாகம் கூடக் கிடையாது. அதைவிடக் கூட குறைவாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட இடத்தில் சட்ட ரீதியாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அனுகூலம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவே முடியாது. இன்றையதினம் சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பு 60 பாகம் நிலத்தில் விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்களுக்கு என்பது. அவர்கள் ஒன்று திரண்டு ஐக்கியப்பட்டு வேகம் காட்டக்கூடியவர்களாக எங்கெங்கு விவசாயச் சங்கங்கள் அமைத்துக் கொள்ளுகிறார்களோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் சட்டத்தை மீறியும் கூட முக்கால் பாகம் அளவுக்குக் கொடுத்துத் தீர வேண்டிய அளவுக்குப் பயங்கரமான நிலைமை கூட இருக்கிறது. அத்தகைய இடங்களில் விவசாயக் கோர்ட்டுக்கோ அல்லது போலீசுக்கோ போய் 40 பாகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய நிலையில் நிலச்சுவாந்தார்கள் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இலக்கை போன்ற இடங்களில் இருந்து நாடு திரும்பி இருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அன்றையத் தம் நிலத்தை விட்டுச் சென்றவர்கள் இப்பொழுது 'டாங்கோ' விவசாயம் செய்யலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். இன்றையதினம் குறைந்த நிலம் உள்ளவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படும் நேரத்தில் ஆயிரக்கணக்கான நிலத்தில் சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள் கதி என்ன என்ற கேள்வி எழுகிறது.

இன்றையதினம் சாதாரண குத்தகைதாரர்களாக இருப்பவர்களுக்குத் தான் நிச்சயமாகப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்ற பய உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கிற சந்தேகத்தின் காரணமாக இரு பக்க உறவு நிலைமையும் சுமுகமான நிலையில் இல்லை. இரு பக்கத்திலும் சுமுகமான உறவு நிலையை நீடிக்கச் செய்வது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. எனக்குத் தெரிய ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுகாவில் செளஜன்யமாக இருந்து வந்த சாகுபடியாளர்களிடம்கூட உறவு நிலை சீர்கேடுற்று பயங்கரமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்த நிலைப்பாட்டில் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுமோ என்று சொல்லக்கூடிய அளவு போலீஸ் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆறுமுக மங்கலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் சாகுபடியாகாமலிருக்கிறது. குளத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுத்தால் வெட்டுப் புரி வந்தாலும் வந்து விடுமோ என்ற நிலைமை உண்டாகி குளத்திற்கே தண்ணீர் விடப்படாமல் விவசாயம் சீர்கேடுற்றிருக்கிறது. அத்தகைய சீர்கேடுகள் எல்லாம் கூட இன்றையதினம் இருக்கும் சட்டம் காரணமாக. ஆகவே எந்த அளவுக்குச் சட்டத்தில் தக்க மாறுதல் செய்து சுமுகமான நிலைமையை உண்டுபண்ண முடியும் என்பதை அரசாங்கம் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டியது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன்.

நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் சிறு நிலச் சுவாந்தார்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். 3 ஏக்கர் என்று குறிப்பிட்ட அளவுள்ள நிலச்சுவாந்தார்களுக்குத் தங்கள் சொந்த நிலத்தைச் சாகுபடி செய்ய உரிமை சட்ட ரீதியாகக் கொடுக்கலாம். சட்ட ரீதியாக உரிமை இருந்தாலும்கூட அந்த இடத்தில் இருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றக் கூடாது. இன்றையதினம் இயற்றப்பட்டுள்ள சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டங்களால் பலன் பெறக்கூடியவர்கள் சாதாரண சாகுபடியாளர்கள் அல்ல என்பது என்னுடைய பணிவான கருத்து. மத்தியில் இருக்கக்கூடிய குத்தகைக்காரர்கள்தான் பூரண பலனை அனுபவிக்கிறார்கள்.

[Sri M. S. Selvarajan] [1st September 1959]

உண்மையிலேயே சாகுபடியாளர்களுக்குப் பலன் கிடைக்க வேண்டுமானால் அவர்களுடைய குறைந்தபட்சக் கூலியை நிர்ணயித்ததாக வேண்டும். குறைந்தபட்சக் கூலி விவசாய சாகுபடியாளர்களுக்கு நியாயவாரிச் சட்டம் இயற்றிய காலத்திலேயே நிர்ணயித்துக் கொடுத்திருக்கவேண்டியது நியாயம். சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட போதிலும் யாருக்கு நேரடியாகப் பலன் போய்க் கிடைக்கிறது என்பதைத் தீர்க்கமாக யோசித்து உண்மையிலேயே சாகுபடியாளர்கள் பலன் பெறக்கூடிய அளவு வருங்காலச் சட்டம் உருவாக்கப்படவேண்டும். சட்டபூர்வமாக சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு விலக்களித்தாலும் விதிகள் செய்யும் போது “நிலச் சாகுபடியாளர் வெளியேற்றம் கூடாது” என்ற தடையைச் சுமுகமாய் அமுல் நடத்துவதற்கும் தக்க வழியைச் செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் ஆயுளை இன்னும் ஒரு வருஷம் நீடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால் இது இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. முன்னாலே பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தினால் ஏற்படுகின்ற சங்கடங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்காகப் பல புதிய சட்டங்களை அடிக்கடி உருவாக்கிக் கொண்டு அவர்களை ஒரு குழப்ப நிலைமையில் ஆழ்த்தியிருக்கிறோம். தஞ்சை பண்ணையாளர் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். “Fair Rent Act” கொண்டு வந்தோம். “Cultivating Tenants Protection Act” கொண்டு வந்தோம். “Agricultural Income-tax” சட்டம் கொண்டு வந்தோம். இதற்கு மேல் “Land Ceiling” வரப்போகிறது. இவைகளையெல்லாம் கொண்டு வந்து நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளை எந்த அளவுக்குக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் குழப்பத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறோம். எல்லாவற்றையும் விட பெரிய குழப்பம் என்னவென்றால் “விவசாயிகள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்பது. எப்படி எழுதுவது, எங்கே எழுதுவது, என்பது தெரியாத அளவுக்கு விவசாயம் செய்து வந்தவர்கள், வாயினாலும் மனதினாலும் உண்மைக் கணக்கைப் போட்டு வந்தவர்கள் இதன் காரணமாக மேலும் குழப்பத்தில் வீழ்ந்து விட்டிருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு வேண்டுமானால் “காம்போசிஷனை” நீடிக்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு விவசாயிகளுக்காக அடிக்கடி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து தொல்லை கொடுப்பதை விட எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டமாகச் கொண்டு வருவது வரவேற்கத் தக்கதாகும்.

அதற்கு முன்னாலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் சாகுபடியாளர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, எனக்கு அதிகமாக விவசாயத்தைப் பற்றித் தெரியாமல் இருந்தபோதிலும்கூட, சில கிராமப் புறங்களில் சிறு சிறு நிலச்சுவாந்தார்களைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் பும் கஷ்டங்களைப் பார்க்கும்போது, கனம் செல்வராஜன் அவர்கள் சொன்னது போல் குத்தகைக்காரர்களுக்குத்தான் அதிகப் பாதுகாப்பைத் தரும் நிலைமை இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சில மடங்களின், கோயில்களின் நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால் சொந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்களைக் காட்டிலும் அந்த நிலங்களைக் குத்தகை எடுத்துள்ளவர்கள் தான் அதிக லாபத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். சொந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்காவது பயம் இருக்கிறது. ஆனால் குத்தகைக் காரர்கள் எத்தனை ஏக்கர் நிலம் வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொண்டு—குறிப்பாக கோயில் நிலங்களைக் குத்தகை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் கொள்ளை லாபம் பெறுகிறார்கள். இந்த முறையிலே கோயில் நிலங்களிலே பயிட்டுக்கொண்டிருப்பவர்கள் குத்தகைக்காரர்கள்தான். அவர்கள் தான் பாதுகாப்பை நன்றாக உணர்ந்துகொண்டு வருகிறார்கள். நன்றாக நீடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். உண்மையிலேயே உழைக்கின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை போய்ச் சேருவது கிடையாது; சிறு நிலத்தைச் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விதவையாக, வேறு வழி இல்லாத பெண்கள் நேரடியாகச் சொந்தப் பண்ணை வைத்துக்

1st September 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

கொண்டு நடத்த முடியவில்லையாகையால், குத்தகைதாரர்களிடம் நிலத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, நிலத்தில் விளைந்தது இவ்வளவுதான் என்று எதைக் கொடுக்கிறார்களோ, அதைப் பெற்றுக்கொண்டு குடும்பத்தை நடத்துவோம் என்று இருக்கிறார்களே அவர்கள் தலைக்குக் கல்லாகப் போயிருக்கிறது. நாளென்று எக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களைப் பொறுத்த வரையிலாவது விலக்கு அளிக்கலாம் என்று சில ஆண்டுகளாகவே, குறிப்பாக கடந்த சில மாதங்களாகக் கூட, ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களை இந்தச் சட்டங்களிலிருந்து விலக்குவோம் என்று சொல்லி வந்த ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களுக்கு இதுவரை ஏன் கருணை ஏற்படவில்லை என்பதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. பெண்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி அவர்கள் புரிந்து கொண்டு, அதற்குப் பிறகாவது சிறு நிலச் சவாந்தார்களுக்கு இதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கலாமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மூன்று நான்கு எக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள் அதில் குத்தகைக்குப் பயிரிட்டவர்கள் சரியாகக் குத்தகையை அளக்காமலிருந்தால், misconduct என்று சொல்லி ரெண்ட் கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டு, குத்தகைதாரர்களை விலக்கலாம் என்று சட்டம் இருந்தாலும் அதையெல்லாம் பயன்படுத்தி, கோர்ட்டுக்கும் அங்கும் இங்கும் பெண்கள் அலைய முடியாது. ஆகையால், குத்தகைதாரர் அளந்தது லாபம் என்று நினைத்து, அவர்கள் அளந்ததைப் பெற்றுக் கொண்டு, குடும்பத்தை ஒருவாறு சமாளித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். நிலத்தை விற்றுவது தொலைக்கலாம் என்றால், நிலத்தை வாங்குபவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால், நிலத்தோடு குத்தகைதாரனும் கூடவே போவான். குத்தகை தரவில்லை என்பதற்காக குத்தகைதாரரை வெளியேற்றிவிட்டு சொந்தமாகவே சாகுபடியும் செய்யமுடியாது. ஆகையால், இந்த நிலம் நமக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே, நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கவும், விற்கவும் கூட முடியாத நிலைமையில் இவர்கள் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். நிலத்திலிருந்து வருகிற வருமானத்தை இமந்தாலும், தங்களுடைய நிலத்தை யாருக்காவது விற்றுவிட்டு சென்னை நகரத்திற்கு அருகாமையில் வீட்டு மனையை வாங்கி வீடு கட்டிக்கொண்டாலாவது அதிலிருந்து வாடகை கிடைக்கும். அதை வைத்துக்கொண்டு குடித்தனம் நடத்தலாம் என்று நினைத்தாலும் அதற்கும் வழி இல்லாமல் மிகவும் திண்டாடுகிறார்கள். இதைக் கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அந்தப் பெண்களுடைய நிலைமைக்குக் கருணை காட்டுகிற முறையிலாவது ஐந்து, ஆறு எக்கர் வரை நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களை இந்தச் சட்டம் ஒன்றும் பாதிக்காது என்ற அளவுக்கு விதி விலக்கு அளித்தால் அவர்களுக்குத் தொல்லை இல்லாமல் இருக்கும்; சொந்தப் பண்ணைகளை வைத்துக் கொள்ளலாம்; மேற்கொண்டு தலைவலி ஒன்றும் இருக்காது; இடையில் இருக்கும் குத்தகைதாரர்களுடைய கருணையிலும் இவர்கள் இருக்கவேண்டாம். அமைச்சர் அவர்கள், இந்தச் சட்டம் அதிக ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்காது, கூடிய சீக்கிரம் புதிதாகச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறார் என்றாலும் இந்தச் சட்டம் திலிருந்தே சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஒரு விதிலைக்குக் கொடுக்கலாம். ஏனென்றால், தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலும் அத்தகைய பாதுகாப்பு, ஒரு சில எக்கர்களுக்குள் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் அந்த விதிலைக்குக்கூட இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகையால் இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து அதற்கு இருக்கும் விதி விலக்கையாவது இதற்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சொந்தமாக வீடு வாங்கிக்கொண்டுவிட்டால், ஒனர்-ஆக்குபேஷனுக்காக இருந்தால், வீட்டில் வாடகைக்கு இருப்பவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்துக் கிளப்ப ரெண்ட் கண்ட்ரோல் சட்டத்தில் வழி இருக்கிறது. அப்படியெல்லாம் இருக்கும்போது, சிறு சிறு நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு இந்தச் சலுகை மாத்திரம் நாம் கொடுக்காமலிருந்தால் அது நியாயமல்ல, சரியல்ல என்று கூறி, அமைச்சர் அவர்கள் இதை மனதில் வைத்து,

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [1st September 1959]

ஓராண்டு காலத்தை நீடிக்கும்போதே, விதிவிலக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதையும் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தம் எப்பொழுது வருகிறதோ அப்பொழுது மற்றவற்றையெல்லாம் யோசித்துத் தக்க முறையிலே சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிடலாம். ஆகையால், இந்தக் கருணை மனுவை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சின்ன மசோதாவினுடைய கருத்து என்னவென்றால், இப்பொழுதிருக்கும் சட்டத்தினுடைய காலவரையை இன்னும் ஒரு ஆண்டுக்கு நீடிக்க வேண்டும் என்பதாகான். ஏனென்றால், விசாலமான நிலச் சீர்திருத்த மசோதா நாம் கொண்டுவரப் போகிறதால் பல பிரச்சனைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் கவனித்து, அதில் இவைகளுக்கெல்லாம் இடம் செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்த மசோதாவிலே இந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்தச் சட்டத்தை இப்படியே கொஞ்ச காலம் நீடிக்க வேண்டும். மற்றதெல்லாம் வரப்போகிற மசோதாவிலே கவனிக்கலாம் என்ற அடிப்படையிலேதான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது.

ஆனால், அதே சந்தர்ப்பத்திலே, கனம் அங்கத்தினர்கள் மற்ற பிரச்சனைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இனி வரப்போகிற விரிவான மசோதாவைத் தயாரிக்கும்போது கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனைகளை எல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, அவைகளுக்கு எப்படி எப்படி வழிவகை அதிலே செய்யலாம் என்பதற்கு கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனைகள் உதவியேற்படலாம், இப்பொழுது சபை முன் இருக்கும் மசோதாவிலே புதுத்துவதற்கு உதவாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம் இந்தச் சட்டத்தை ஒரு ஆண்டுக்கு நீடிக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

‘இன்டர்மீடியரி’ யைப் பற்றி சில கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் தான் ‘டென்ட்’ என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் கீழிருக்கும் ஸப்-லெஸ்ஸிக்கு இடமில்லை. வாஸ்தவந்தான். இன்னொன்றும் சொல்லப்பட்டது. ‘சட்டப் பிரகாரம்’ அவர்கள் நடக்கவில்லை; சட்டம் இருந்தும் பிரயோஜனம் இல்லை’ என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். ‘உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவதான் வட்டி வாங்கலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதாவது நூறு ரூபாய்க்கு அரை ரூபாய்தான் வட்டி வாங்கலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. இருந்தாலும், சட்டத்தை என்ன என்ன வகையிலே மீறுகிறார்கள் என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். நூற்றுக்கு ஒரு ரூபாய், ஒன்றரை ரூபாய் வட்டி என்று கணக்குப் போட்டு, அதையெல்லாம் முதலிலே வாங்கிக்கொண்டு ப்ரோநோட்டு எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன செய்வது? வாங்குகிறவர்களே உடன்பட்டுச் செய்தால் சட்டம் என்ன செய்யும்? சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், சட்டத்தை மீறுவதற்குப் பல வழிகள் இருக்கின்றன. நியாய வராக் சட்டம் இருக்கிறது. அதிலேகூட அனேகர் சட்டப் பிரகாரம் செய்யவில்லை. ஏனென்றால், நிலாச்சவாந்தார் சொன்னதற்கு விவசாயி உடன்பட்டு அந்த அளவுக்குப் போகிறது. இப்படி எல்லாம் நடக்கும்போது சட்டம் பிரயோசனம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. சட்டம் இருக்கிறது. சட்டப் பிரகாரம் அமுல் நடத்தலாமென்றால் நடத்தலாம். ஆனால், சட்டத்தை-மீறுவதற்குப் பல வழிகளிலே போவதால் இந்தச் சட்டம் முழுவதும் அமுல் ஆகாமல் இருக்கிறது.

இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது இருக்கும் சென்னை ராஜ்யத்திலே சில பகுதிகளில்தான் அமுலில் இருக்கிறது. ஏனென்றால், செங்கோட்டைத் தாலுக்காவிலும், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலும் இந்தச் சட்டம் நிலவவில்லை. காரணம் என்னவென்றால், சமீப காலத்திலேதான் அவை நம்முடன் வந்து சேர்ந்தன. அதுபோல், கூடலாருக்கு இந்தச் சட்டம் பிரயோசனமில்லை. மலபார் டெனன்ஸி சட்டத்தின் கீழே இது வருகிறது. ஆகையால் அதற்கெல்லாம்கூட நாம் சரியான வழிவகை செய்ய

1st September 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

வேண்டும். அதெல்லாம் விசாலமான மசோதாவிலேதான் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது ஒவ்வொன்றுக்கும் துண்டு துண்டாகச் செய்வதற்கில்லை. விஸ்தரிப்பான மசோதா ரொம்ப நாள் பொறுத்து வருவதாக இருந்தாலும் செய்யலாம். அது சில மாதங்களிலே வாப்போகிறது. அப்படியிருக்கும் போது இப்பொழுது இந்தப் பிரச்சனையெல்லாம் இதிலே சேர்க்க வேண்டாம்.

கனம் அம்மைபார் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது, பெண் வர்க்கத்தைப் பற்றி ஸ்தோவெல்லாம் பேசினார்கள். அவர்களைப் பற்றி எனக்கு அதிகம் சொல்லவேண்டியதில்லை. பெண் என்றால் பேய்கூட இரங்கும் என்று சொல்வார்கள். பெண்களுடைய பிரச்சனைகளைக் கவனிப்பதிலே நான் ஒன்றும் தயங்கமாட்டேன். பெண்களிலே வயது வந்தவர்கள், விதவைகள், இவர்களுக்கெல்லாம் எந்தவிதமான பாதுகாப்பு கொடுக்கமுடியும் என்று விரிவான மசோதா வரும்போது கவனிக்கலாம். மற்ற ராஜ்யங்களிலே கூட அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர்கள் என்ன கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்களோ, அவைகளை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, வரப்போகிற விரிவான மசோதாவிலே அவைகளுக்கெல்லாம் எப்படி இடமளிக்கலாம் என்று பார்க்கலாம். ஆனால், கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு இப்பொழுது நான் தெரிவிப்பது, இந்த மசோதாவின்னுடைய கருத்து, இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தை இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு நீடித்து வைக்கவேண்டும் என்பதுதான். அதுவரைக்கும் நீடித்து வைத்தால், இடைக்காலத்தில் என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவைகளை இன்றொரு மசோதாவிலே — அநேகமாக நவம்பர்—டிசம்பரிலே வரலாம் என்று நினைக்கிறேன்—இதெல்லாம் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லி, இந்த மசோதாவை சபை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Sir, I move the amendment standing in my name, viz.—

“After sub-section (2) of section (1) of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) add the following:—

‘(2) (a) It also extends to the whole of the State of Madras including the transferred territory, viz., Kanyakumari district and Shencottah taluk’.”

SRI M. P. SUBRAMANIAM: I second the amendment.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: I move the amendment standing in my name, viz.—

“For the words ‘for a period of five years’, substitute the words ‘for a period of six years’.”

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER: I second the amendment.

MR. SPEAKER: The clause and the amendments are before the House for discussion.

[1st September 1959]

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் தற்சமயம் இருக்கக் கூடிய நெல்லை மாவட்டத் திலேயுள்ள செங்கோட்டைப் பகுதிக்கும் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய திருத்தம் ஆகும்.

இந்தச் சட்டத்தின் இரண்டாவது பிரிவிலே—

“It extends to the whole State of Madras other than the areas to which the Malabar Tenancy Act, 1929, extends.”

என்று இருக்கிறது. அதற்கு நான் கொடுத்திருக்கக் கூடிய திருத்த மாவது :

“It also extends to the whole of the State of Madras including the transferred territory, viz., Kanyakumari district and Shencottah taluk.”

கனம் மந்திரி அவர்கள் தற்சமயம் பதில் சொல்லும்போது கூட, ‘இந்தச் சட்டத்தைக் கூடிய சீக்கிரம் விஸ்தாரமான முறையிலே கொண்டு வருவோம்’ என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இது மாதிரி அவர் சொல்லியது முதல் தடவை அல்ல. இந்தச் சட்டசபையிலே இரண்டு மூன்று தடவை அவர் இம்மாதிரி சொல்லியிருக்கிறார். உண்மையில் அங்கிருக்கும் நிலச்சுவாந்தார்கள் எழை விவசாயிகளைப் பெரும் அளவில் வெளியேற்றிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். சட்ட காலத்திலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் வந்தபோதுகூட நாங்கள் இதை அவரிடம் சட்டிக் காட்ட முடிந்தது. பெருமளவில் நில வெளியேற்றம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகையால்தான், இதை உடனடியாகத் தடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சாலப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

ஏனெனில் இப்பொழுது சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய திருத்தம் என்னவென்றால், மெயின் ஆக்டில் “for a period of one year” என்று இருப்பதை “for a period of three years” என்று மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதேபோல், “for a period of three years” என்று இருப்பதையும் “for a period of five years” என்று மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். இது அசல் சட்டம் அமலாகும் பகுதியைக் குறிக்கும் வகுப்பு. அதனால் இந்தத் திருத்தத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை அங்கீகரிப்பதில் எந்த விதமான சிரமம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். இந்த இடங்களில் லாண்ட் டென்சூரிஸ் அதிக வித்தியாசமில்லை. பாட்டம், வாரம், என்ற பிரச்சனையில் 60, 40 என்று வைத்திருக்கிறோம். எது பாட்டம், எது வாரம் என்ற பிரச்சனை வருகிறது. யார் யார் பயிரிடுகிறார்கள் என்ற பிரச்சனை எல்லாம் வருகிறது. இப்பொழுது பெருவாரியாக இவர்களை இங்கே வெளியேற்ற ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதனால் அனேகம் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இந்தச் சட்டத்தை அங்கு நீடிக்காமல் இருந்தால் விவசாயிகள் இன்னும் அதிகப்படியான கஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள். இந்தச் சட்டத்தை அங்கும் நீடிப்பதன் மூலம் யார் யார் பயிரிடுகிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும். அங்கு விவசாயிகள் வெளியேற்றமும் சூடுபதற்கு இந்தச் சட்டத்தை அவசியம் அங்கு நீடித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு அவசியமான திருத்தம். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக் கூடிய திருத்தம் ஐந்து வருஷம் நீடிக்க வேண்டும் என்பதை ஆறு வருஷங்கள் நீடிக்க வேண்டும் என்பதுதான். சர்க்காருடைய திருத்தத்தின்படி இந்தச் சட்டம் 1960-ம் வருஷம் செப்டம்பர்

1st September 1959] [Sri P. G. Karuthiruman]

மாதம் 20-ம் தேதியுடன் முடிகிறது. நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் 1961-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் 20-ம் தேதியுடன் முடிவாக வேண்டும் என்பதுதான். 1961-ம் வருஷம் செப்டம்பர்வரை பாதுகாப்பு விவசாயிகளுக்கு அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். விரிவான பாதுகாப்புச் சட்டம் வரும் வரையில் இது செளகரியமாக இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் இது கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது வரையிலும் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். சிறு நில சொந்தக்காரர்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் வகையில் இதைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அவர்களுடைய நிலைமை இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு மாறாமல் இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் அளவில் 1952-ம் வருடத்தில் முதன் முதலில் இதன் தாய்ச் சட்டம் வந்தது. முதன் முதலில் தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று அந்த ஜில்லாவிற்கு மட்டும்தான் வந்தது. அதற்குப் பின்னால் 1955-ம் வருடம் ஒரு விரிவான மசோதா கொண்டு வந்து அதை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கும்படியான அளவில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்தினால் எவ்வளவோ சாதக பாதகங்கள் இருந்தாலும்கூட ஓரளவு எல்லா இடங்களிலும் அது சாதகத்தையே விளைவித்ததாகத் தெரியவருகிறது. எல்லா இடங்களிலும் அது திருப்தி அளிக்கக் கூடிய அளவில்தான் நடைபெற்று வருவதாகத் தெரியவருகிறது. உண்மை விவசாயி எங்கே இருக்கிறார்களோ அங்கே யெல்லாம் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்பட்டுதான் வருகிறது. அதனால் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் சாதகமடைந்துகொண்டுதான் வருகின்றார்கள். விவசாயம் செய்து நல்ல முறையில் வாழக் கூடியவர்கள் சாதகமடைந்துதான் வருகிறார்கள். கொஞ்சம் பூமி வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள் இதனால் செளகரியமடைந்துகொண்டுதான் வருகிறார்கள். நான் பல தடவைகளில் இந்த சட்டமன்றத்தில் சொல்லி இருக்கிறேன். குறிப்பாக, சேலம், கோயம்புத்தூர் முதலிய இடங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் இந்தச் சட்டம் வந்ததால் கிராமங்களிலுள்ள குடியானவர்கள் குறைந்த பூமி சொந்தக்காரர்கள் சுமுகமான முறையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டு வருவது நன்றாகத் தெரிய வருகிறது. எவ்வளவோ அழகாக விவசாயம் நடந்துவருகிறது. எவ்வளவோ குடியானவர்களுக்கு இதன் மூலம் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பரம்பரையாக விவசாயம் செய்து வருகிறவர்களுக்கும் மிராச்தார்களுக்கும் சுமுகமாக உறவு இருந்தால் இது நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்படும். மனக்கசப்பு உள்ள இடங்களில்தான் தகராறுகள் வளருகின்றன. தஞ்சை ஜில்லா போன்ற இடங்களில் விவசாயம் செய்யத் தெரியாதவர்கள் அதிகப் படியான நிலங்களை அதாவது 100, 200 ஏக்கர் அல்லது 20 அல்லது 30 வேலி நிலம் வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்யத் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடிய இடங்களில்தான் இப்படிப்பட்ட மனக்கசப்பு எல்லாம் ஏற்படுகிறது. அந்த இடங்களில் இந்த மசோதா சரியான படி நடைமுறையில் அமுல் நடத்தப்படவில்லை என்று தெரியவருகிறது. மற்ற இடங்களில் சுமுகமாக நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் வருகிறது. அப்படி கசப்புகள் இருக்கக் கூடிய இடங்களில்தான் சிறிய மிராச்தார்களுக்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். சுமுகமாக விவசாயம் நடைபெறுகிற இடங்களில் அப்படி விலக்கு வேண்டும் என்று கேட்பதாகத் தெரியவில்லை. சிறிய பூமியை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களில் 100-க்கு 70 பேர்கள் நிலத்தில் உழைத்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்குச் சாதகம் செய்யாமல் அதிகப்படியாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு சாதகம் அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. ஆறு வக்கருக்குக் கீழ் உள்ளவர்கள் 100-க்கு 80 பேர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு நாம் செளகரியம் அளிக்க வேண்டும். சாதாரண மாகப் பார்த்தால் இப்படிப்பட்டவர்கள்தான் அதிகப்படியாகக் கடன் பட்டிருப்பார்கள். நடுத்தர விவசாயிகள்தான் அதிகப்படியான நில அடமான பாங்குகளில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு கடன்பட்டிருப்பார்கள். அப்படி கடன்வாங்கியவர்கள் தாங்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்

[Sri P. G. Karuthiruman] [1st September 1959]

கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் அவர்கள் இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய நிலத்தைக் கடன் கொடுத்தவர்கள் கடனுக்காக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய அளவில் கடன் இருக்கக் கூடாது. அவர்களே கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு தங்களுடைய நிலத்தைத் தாங்களே பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய அளவில் அவர்களுக்குக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக் கூடிய வசதியை நாம் செய்து தர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் உண்மையான விவசாயிகளாக இருந்தால்தான் அப்படிப்பட்ட நிலைக்கு வர முடியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சுதந்திரம் அவர்களுக்கு இருந்தால்தான் அவர்கள் நன்றாக இருக்க முடியும். சாதாரணமான நடுத்தர விவசாயிகள் தங்களுடைய உடமையை விற்பதற்கு சுதந்திரம் வேண்டும். விற்பதற்கு உரிமையை அளிக்கவேண்டும். ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் சொன்னது அவ்வளவையும் நான் ஆதரிக்கிறேன். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் யார் தங்களுடைய நிலத்தை விற்பதற்கு விரும்புகிறார்களோ அவர்களுக்கு விற்பதற்கு சுதந்திரம் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு விற்பதற்கு உற்சாகம் இருக்க வேண்டும். உற்சாகத்துடன் தங்களுடைய பூதியை வற்றுத் தாங்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு உற்சாகம் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஆலோசனையை நான் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த முறையில் நல்ல மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு வழி தேடிக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில் இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். அதையொட்டி இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு அதிகப்படியாக இதை நீடித்தால் நல்ல மசோதாவைக்கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். மகாத்மா காந்தி நினைத்த ராம ராஜ்யம் இப்பொழுது நடந்து வருகிறது. தசரதன் காலத்தில் கூட சிறு நிலச்சுவாந்தார்களை கௌரவப்படுத்தி வந்தார்கள் என்று தெரியவருகிறது. கம்பராமாயணத்தில் சொல்லப்படுகிறது

எய்யென வெழுபகை யெங்கு மின்மையான்
மொய் பெருத் தினவுறு முழுவத் தோளினை
வையக முழுவதும் வறிஞ னோம்புமோர்
செய்யெனக் காத்தினி தரச செய்கின்றான்.

என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது தசரதன் காலத்தில் கூட சிறு விவசாயிகளையும் சிறு நிலம் படைத்தவர்களைப் பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொருளில்லாத ஒருவன் தனக்கு உள் சிறு கழனியை எங்ஙனம் மிக்க கருத்தோடு காத்திருவானோ அங்ஙனம் உலகம் முழுவதையும் காத்தனன் தசரதன் என்பதாம். ஒருசெய் என்ற தொடரால் உலகம் முழுவதையும் காக்கையில் சக்கரவர்த்திக்குச் சிறிதும் சிரமமில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் சிறு நிலம் படைத்தவர்களைக் காப்பாற்றி உற்பத்தியைப் பெருக்க வழிவகை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் தான் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. காந்தியடிகள் நினைத்த ராம ராஜ்யத்திற்கு அது அடிகோலாக அமைந்திருக்கிறது. அதைப் பற்றிச் சந்தேகமே இல்லை. அந்த அளவில் இதை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்து விரிவான மசோதா ஒன்றைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய திருத்தத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிறுநரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இரண்டு திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று இந்த மசோதாவை கன்னியாகுமரிக்கும் செங்கோட்டை தாலுக்காவுக்கும் விலத்திக்க வேண்டும் என்பது. அதிகார பூர்வமாக வந்த அறிக்கையிலிருந்து தெரியவருவது என்னவென்றால், பெரிய அளவுக்கு ஒன்றும் அங்கே நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றம் நடைபெறுவதாக இல்லை. ஆனால், இப்பொழுது அப்படி வெளியேற்றம் நடைபெற்றுவருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

1st September 1959]

[Sri M. A. Manickavelu]

அப்படி நடைபெற்றுவருகிறது என்றும் அது கவனிக்கப்படவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருந்தால், அதைத் தடுக்க அதைக் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய வழியைத் தேட வேண்டும் என்பதை ஒத்துக் கொள்ளலாம். அதே சமயத்தில் கூடலூர் என்ற பகுதியில் இந்தச் சட்டம் அமுலில் இல்லை. அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. மலபார் சட்டத்தைப் பார்க்கும்போது அங்கேயும் பல பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் எல்லாவற்றையும் கவனித்து ஒரு விரிவான சட்டம் கொண்டுவர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த சமயத்தில் இவைகளைப் பற்றி யோசிக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதற்கு வேண்டிய துரிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இதை எல்லாம் கவனித்துச் செய்யவேண்டியதாக இருப்பதால் இப்பொழுது இந்த மசோதாவிற்கு இந்தத் திருத்தம் அவசியம் இல்லை என்று தோன்றுகிறது.

இரண்டாவதாக, இன்னொரு திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இந்த மசோதாவை இப்பொழுது நீடிப்பதோடு இன்னும்சுட ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிக்கவேண்டும் என்று. ஏற்கனவே நாம் நேற்று நீடித்த மசோதாக்களுக்கு எல்லாம் இரண்டு இரண்டு வருஷங்களாக நீடித்து வந்திருக்கிறோம். அதே அடிப்படையில் இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடித்துக்கொள்ளலாம். இப்படியே மூன்று நான்கு மசோதாக்களுக்கு அப்படி இரண்டு வருஷங்கள் விதம் நீடித்திருக்கிறோம். அதனால் அந்தத் திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ளலாம். பறுபடியும் மறுபடியும் இதைக் கிளப்பிக்கொண்டிருப்பதை விட இப்பொழுதே நீடித்து விடுவது நல்லதுதான். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறு நிலச்சுவாந்தாங்களைப் பற்றி சொல்லப்பட்டது. ஏற்கனவே தாய் சட்டமாகவுள்ளதை 4-ஏ பிரிவை நாம் திருத்தியிருக்கிறோம். அதன் மூலம் ஓரளவு சௌகரியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சொந்த சாகுபடி செய்கிறவர்கள் நிலத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் எவ்வளவோ பிரச்சனைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து ஒரு விரிவான மசோதாவைக் கொண்டுவரும்போது இதைப் பற்றி எல்லாம் கவனிக்கப்படும். ஆகவே கனம் கருத்திருமன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அந்தத் திருத்தத்துடன் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

The amendment of Sri K. Sattanatha Karayalar was by leave withdrawn.

MR. SPEAKER: I will now put the amendment of the hon. Member, Sri P. G. Karuthiruman. The question is—

“For the words ‘for a period of five years’ substitute the words ‘for a period of six years’.”

The amendment was put and carried.

The clause as amended was put and carried.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959, as amended be passed’.

[1st September 1959]

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959, as amended be passed’.

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(3) THE MADRAS AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 9 OF 1959).

MR. SPEAKER: ஒரே ஒரு விண்ணப்பம். யாராவது அங்கத்தினர் பேச வேண்டுமென்று சொன்னால் என்னிடத்தில் பெயர் கொடுக்க வேண்டும். மந்திரி அவர்களைப் பேசக் கூப்பிட்ட பிறகு, கனம் அங்கத்தினர் சம்பத் பேச வேண்டும் என்று எழுந்தது போல் இனி ஏற்படக்கூடாது. ஆகவே இனி மசோதாவின்மேல் யார் யார் பேச வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ, அவர்கள் என்னிடத்திலாவது அல்லது கட்சிக் கொரடாவினிடத்திலாவது முன்பே பெயர் கொடுத்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:** Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959), as amended by the Joint Select Committee^a be taken into consideration’.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா முதன்முதலில் இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டபோது இதன் விவரங்களை எல்லாம் நான் விளக்கினேன். அப்போது விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட பல அங்கத்தினர்களும் இந்த மசோதாவை மொத்தமாக ஆதரித்து, தங்கள் அபிப்பிராயங்களையும் தெரிவித்தார்கள். அதன் பிறகு இந்த மசோதா இரண்டு மன்றங்களையும் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டது.

பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் இந்த மசோதாவைப் பற்றி இது சம்பந்தப்பட்ட பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் எழுத்து மூலமாகப் பெற வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதன்பேரில் அதுவும் கோரப்பட்டது. எழுத்து மூலமாக வந்த அபிப்பிராயங்களையும் பொறுக்குக் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்தோம். மேலும் ரெகுலேட் மார்க்கெட் நடைபெறும் ஸ்தலங்களை நேரிலே சென்று பார்வையிட்டு வரவேண்டுமென்று பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் கருதினார்கள். அதே வகையில் சில இடங்களையும் நேரிலே சென்று பார்வையிட்டு பல விஷயங்களை தெரிந்து கொண்டார்கள். அதோடு கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி நடைபெறும் இடங்களையும் சென்று பார்வையிட வேண்டும் என்கிற அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன் பேரில் நேரிலேயே சென்று சேலம் போன்ற நகரங்களில் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்கிற விவரங்களையும் தெரிந்துகொண்டு வந்தார்கள். இப்படி எல்லாம் பல விஷயங்களை தெரிந்துகொண்டபின் பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் சில நாட்கள் உட்கார்ந்து நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து சில திருத்தங்களுடன் இந்த மசோதாவை உருவாக்கினார்கள். அவர்கள் உருவாக்கித் தந்த மசோதாவைத் தான் இப்போது சபை முன்பாக நான் சமர்ப்பித் திருக்கிறேன்.

சேலக் கமிட்டியினால் செய்யப்பட்ட சில முக்கியமான திருத்தங்களை மட்டும் இப்போது சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். முன்பு கமர்ஷியல் க்ராபஸ் என்பதற்கு மட்டும் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி

1st September 1959]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

என்று இருந்தது. அதை எல்லா விவசாயப் பொருள்களுக்கும் ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி என்று ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதாக இந்த மசோதாவைத் தயாரித்திருந்தோம். இதில் டைரி பாரம், லேப் ஸ்டாக் என்ற இரண்டும் கூட விவசாயப் பொருள்கள் என்பதோடு சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இதைப் பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, பால் விஷயங்கள்—டெரி பாரம், கால் நடைகள்—லேப் ஸ்டாக்—என்ற இரண்டையும் நீங்கலாக அக்ரிகல்சரல் ப்ராட்யூஸ் என்பதற்கு டெபனிஷன் கொடுக்கலாம் என்று திருத்தி இருக்கிறார்கள். இது இரண்டையும் சேர்க்க வேண்டாம் என்று செய்திருக்கிறார்கள்.

மேலும், ஏற்கனவே கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி இருக்கிற இடங்களில் அவற்றையே ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியாகக் கருதலாம் என்று செய்திருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்று. லேசென்சு கொடுப்பதற்கு மறுத்தாலோ அல்லது கொடுத்திருந்த லேசென்ஸை ரத்து செய்தாலோ முன்பு அவ்விலாகா டைரெக்டருக்கு அப்பீல் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று இருந்தது. ஆனால் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இதை மாற்றி கலெக்டருக்கு அப்பீல் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று செய்திருக்கிறார்கள். அதற்குமேல் அரசாங்கத்திற்கு ரிவிஷன் செய்யலாம் என்றும் இப்போது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

முக்கியமாக ஒரு திருத்தம். இதுவரையில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி அங்கத்தினர்களைத் தேர்தல் மூலமாக எடுத்தார்கள். தேர்தல் மூலமாகப் பொறுக்குவது என்பதில் அதிகச் செலவும் ஆகிறது என்று கருதி, நியமனம் மூலமாகவே அங்கத்தினர்களைப் போடலாம் என்று முன்பு மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் செலக் கமிட்டியில் மட்டும் அசல் மசோதாவில் இருந்தது போலவே அங்கத்தினர்களைத் தேர்தல் மூலமாகவே நியமிக்க வேண்டும் என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளைப் பொறுத்த வரையில் முன்பு இருந்தது போலவே நியமனம் மூலமாகவே அங்கத்தினர்களை வைப்பது என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும், இந்தக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களுடைய காலம் முன்பு மூன்று வருடமாக இருந்தது. அது இப்போது ஐந்து வருட காலமாக மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதன் கீழ் காலி ஸ்தானம் ஏற்பட்டால் கோவாப்ட் மூலமாக பூர்த்தி செய்து கொள்வது என்ற ஏற்பாடும் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியில் காலி ஸ்தானம் ஏற்பட்டால் அதை அவர்களே நியமனம் மூலமாகப் பூர்த்தி செய்து கொள்வது என்ற ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் கமிட்டியில் விவசாயிகள், வியாபாரிகள், எல்லோரும் இருக்கலாம் என்றாலும், விவசாயிகளைச் சேர்ந்த ஒருவர்தான் அதன் தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வர்த்தகர்களிடையே பிரதிநிதியைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாது. விவசாயிகளுடைய பிரதிநிதியைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வைஸ் சார்மன் போன்றவற்றுக்கு வேறு யாராவது இருக்கலாம். அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை.

தேர்தல் சம்பந்த செலவுகள், இன்னும் கமிட்டி சம்பந்தமான செலவுகள் இந்தச் செலவுகளை எல்லாம் செய்வதற்கு ஒரு பிரிவு இதிலே சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது.

சரியாக நடைபெறாத மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளை சூப்பர்சீட் பண்ணுவதாக இருந்தால் ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் பண்ணக்கூடாது. அதற்கு மேலும் அந்த உத்தரவை நீடிக்கலாம் என்றால் நீடிக்கலாம். ஒவ்வொரு வருஷமாக அப்படி நீடித்தாலும் 4 ஆண்டுகளுக்கு மேல் போகப்படாது என்கிற ஒரு வரம்பு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri M. Bhaktavatsalam] - [1st September 1959]

இன்னும் இதில் தவறுகள் செய்தால் அதை குற்றமாகக் கருதப்படும். ஆனால் இந்தக் குற்றங்கள் கம்பவுண்டு செய்வதற்கும் ஒரு விதி அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்படி அநேக முக்கியமான திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் மசோதாவின் அடிப்படைக் கொள்கை அப்படியே ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த மசோதாவைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். முக்கியமாக விவசாயிகளுடைய விளை பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை, நல்ல விலை கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்த மசோதாவின் அடிப்படை. இதிலே கடன் கொடுக்கிறது எல்லாம் வேறு விஷயம். அதை இதிலே புகுத்துவதற்கு இல்லை. ஆனால் கூட்டுறவு சங்கங்கள் கடன் கொடுப்பது, தானியங்களை வைத்துப் பாதுகாத்து பின்னாலே விற்பது என்கிற முறையில் செயல்படும். ஆகவே தான் கூட்டுறவு சங்கங்களையும் ரெகுலேட்டெட் மார்க்கெட்டாகக் கருதலாம் என்று ஒரு முக்கியமான திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த மசோதாவை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்பி, என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: Motion moved—

'That the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration'.

* SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கனவே 1939-லே சென்னை வியாபார-விளை பொருள்களுக்காக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே எந்த எந்த மாவட்டங்களில் வியாபார விளைபொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் ஒரு கமிட்டியை நிறுவி பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, தென்னாற்காடு, வட ஆர்க்காடு பகுதிகளில் மணிலா, பருத்தி முதலிய பயிர்களுக்கு இந்தக் கமிட்டி நிறுவப்பட்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்து வந்திருக்கிறது. அதனாலே எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல ஆதாயம் விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கமிட்டியின் மூலம் ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. அப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட வியாபார விளை பொருளுக்கு மட்டும் இம்மாதிரி சட்டம் இருந்தால் போதுமா? எல்லா விவசாயப் பொருள்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் பொருந்தினால்தான் நல்ல முறையில் வியாபாரம் நடைபெற்று அதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை உண்டாகும். இதைப் பரிசீலனை செய்து, 1957-ல் ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டியினுடைய சிபாரிசுகள் அடிப்படையிலேதான் சர்க்கார் இப்போது ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். இந்தச் சட்டம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடியதாகவும், இந்தச் சட்டம் வரவேற்கக்கூடியதாயும் பாராட்டக்கூடிய நிலையில் இருந்தாலும் இதிலே சில முரண்பாடுகள் இருப்பதன் காரணமாக இதை முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்க முடியவில்லை. அவ்வாறு உள்ள முரண்பாடுகளை எடுத்துவிட்டு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சட்டத்தை திருத்துவார்கள் என்று நம்பிக்கையின் பேரில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளையும், முரண்பாடுகளையும் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உண்மையிலே அப்போதுதான் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும். இந்தச் சட்டம் இரண்டு ஸ்தாபனங்களினால் அமுலாக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருப்பதால் இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வியாபார விளை பொருள்கள் அதிகமாகச் செய்யக்கூடிய இடங்களில் ஒரு கமிட்டி சர்க்காரால் ஆரம்பத்தில் நியமிக்கப்பட்டது. இப்போது இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் இந்தக் கமிட்டி தேர்தல் மூலம் நிறுவப்படுகிறது. "இதே சமயத்தில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இந்தச் சட்டத்தை ஒரு பகுதியில் அமுலாக்க முடிந்தால் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளலாமென்ற திருத்தத்தை செலக் கமிட்டியில் வற்புறுத்தினார்கள். ஆகவே நான் ஏற்றுக்கொண்டேன். இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்" என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற போதுதான் நான் வருந்துகிறேன். இத்தகைய முரண்பாடான

1st September 1959]

[Sri A. Govindasamy]

நிலைமையை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ளுவது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் ஏற்கெனவே வேர் ஹெளஸ் வைத்து வியாபாரம் செய்ததால் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயிகளுக்கோ வியாபாரிகளுக்கோ போதுமான நன்மை ஏற்படவில்லை. அதன் காரணமாகத்தான் இது கைவிடப் பட்டு 1933-ல் தனியாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அவ்வாறு ஒரு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் செய்வதென்றால் இதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். பொதுவாக கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் ஊழல்கள் அதிகமாக மலிந்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் அனுபவம் பெற்ற நண்பர் ஸ்ரீ சுப்ரமணிய கவுண்டர் அவர்களை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இவரைப்பற்றி நான் ஒன்றும் கூறவில்லை. ராஜ்யம் பூராவும் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருகின்ற காரணத்தினால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் இந்த சட்டத்தை அமுலாக்கலாம் என்ற கருத்தை அவர்கள் இந்தச் சட்டத்திலே புகுத்தி இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். இன்றைய நிலைமையில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் பல பல துற்றுக்கணக்கான ரூபாய் கொள்ளை அடித்து இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன. உதாரணமாக கடலூர் கூட்டுறவு சொஸைட்டியில் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் தோசம் போய்விட்டது. சிதம்பரத்தில் பல லட்ச ரூபாய் மோசடி நடந்திருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்க வேண்டுமென்று நல்ல நோக்கத்தோடு கூட்டுறவு சங்கங்களிடம் அதை ஒப்படைக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழே இந்த ஸ்தாபனத்திடம் அதை ஒப்படைக்கலாமே தவிர, இந்த சட்ட அடிப்படையிலே கூட்டுறவு சங்கத்தோடு அதை ஒப்பிடுவதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. வேர் ஹவுஸ் வைத்து வியாபாரம் செய்தால் அவர்கள் கமிஷன் வாங்குகிறார்கள். ரிஜிஸ்டர்ட் மார்க்கட் கமிட்டியில் கமிஷன் கிடைப்பது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் விருப்பினாலும் இந்தச் சட்டத்தை அவர்கள் அமுலாக்க இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(Sri M. Jagannathan in the Chair.)

அடுத்தபடியாக இந்தக் கமிட்டியின் உறுப்பினர்களுடைய காலம் ஐந்து வருஷமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்கின்ற கமிட்டியின் உறுப்பினர்களுடைய காலம் மூன்று வருஷம் தான் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது மாத்திரம் இல்லாமல் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் அமைக்கப்படும் கமிட்டிகளிலுள்ள விவசாயிகளும் வியாபாரிகளும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் அமைக்கின்ற கமிட்டியின் அங்கத்தினர் நாயினேஷன் செய்யப்படுகிறார்கள். அம்மாதிரியான முரண்பாடுகள் இந்தச் சட்டத்திலே காண்கிறோம். ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து அந்த முரண்பாடுகளை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உண்மையிலே விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முரண்பாடுகளை நீக்கி நல்ல முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்கினால்தான் விவசாயிகளுக்கு நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அளவிற்கு பலன் கி்டும்.

இப்பொழுது எங்கள் மாவட்டத்தில் மணிலாக்கொட்டை போன்ற ஒன்றிரண்டு வியாபாரப் பொருள்களுக்குத்தான் இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப் பட்டு வந்தது. இப்போது நெல் போன்ற விவசாயப் பொருள்களுக்கும் இதை நீடிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலே விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்பட வேண்டுமென்றால், கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தக் கூடாது. இதனால் மார்க்கட்டிங் கமிட்டிக்கும், கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திற்கும் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். தனிப்பட்டவர்கள் செல்வாக்கை பயன்படுத்திக்கொண்டு வியாபாரிகள், விவசாயிகளும் சேர்ந்து கூட்டுறவு சங்கத்தை அமைத்துக்கொண்டு நாங்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் இந்தச் சட்டத்தை நாங்கள்

[Sri A. Govindasamy] [1st September 1959]

அமுல் நடத்துகிறோம் அல்லது ரிஜிஸ்டாரிடம் விண்ணப்பித்துக்கொண்டு ரிஜிஸ்டார் அவர்களின் சிபார்சின் பேரில் சர்க்கார் இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்துடன் மார்க்கடிங் கமிட்டியாக அங்கீகரிக்க வழி இருக்கிறது என்று சொல்லுவார்கள். இதை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். எதிர்க்கிறோம். அரசாங்கம் இதைக் கண்டிப்பதில்லை. அதற்கு வேண்டிய திருத்தத்தை நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். புதிதாக ஏற்படுத்தியிருக்கிற வியாபாரிகள், விவசாயிகள் அடங்கிய கமிட்டியில்லை. கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பிரதிநிதியை போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாங்கள் ஏற்கவில்லை. அப்படி கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் வருகின்ற பிரதிநிதிகள் வரலாம். அவர்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய முறைகளைச் சொல்லலாம். ஆனால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தை இந்தச் சட்டத்தில் ஏற்றுக் கொண்டு நடத்துவதற்கு எங்களுக்கு அனுமதி தாருங்கள் என்று கேட்பது விந்தையிலும் விந்தையாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக இந்தக் கமிட்டிக்கு தலைவராக வரக்கூடியவர் விவசாயியாகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்று நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிபந்தனை தேவையில்லை. வியாபாரிகளாக இருந்தாலும், விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரியார் வேண்டுமானாலும் தலைவராக வரலாம் என்று இருக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே விவசாயிகள் சார்பில் 9 பேர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனப் பிரதிநிதி ஒருவரும் இருக்கிறது. விவசாயிகள் சார்பில் 10 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். தேர்தல் நடந்தால் விவசாயிகள்தான் நிச்சயமாகத் தலைவராக வர முடியும் இதற்கு சட்டத்திலே நிபந்தனை விதிக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை. இம்மாதிரி சட்டத்திலே நிபந்தனை இருக்குமானால், ஜனநாயக முறைப் படி ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முறை. ஆனால் தலைவர் தேர்தல் நடத்தப் படுவதில்லை. ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்பு வழங்கக் கூடிய சங்கடமான நிலைமை உண்டாகலாம் ஆகவே யார் வேண்டுமானாலும் தலைவராக வர வேண்டுமென்றுதான் இருக்க வேண்டும். இதை சர்க்கார் நியமிப்பதற்கு ஆன அதிகாரத்தை ஏன் வைத்துக்கொண்டு இருக்க வேண்டுமென்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆரம் கட்சியினருக்கு ஆதரவாக இருப்பதற்கு அங்கத்தினர்களுக்குப் பதவி கொடுப்பதற்காக இந்த அதிகாரம் வைத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதென்று சந்தேகத்திற்கு அது இடம் அளிக்கும். அப்படி ஜனநாயக முறைப்படி தேர்த்தெடுக்காமல் கமிட்டியில் சர்க்கார் ஏன் மூன்று அங்கத்தினர்களை நியமிக்கும் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அப்படி அவர்களால் நியமிக்கப்படுகின்ற பிரதிநிதிகள் வியாபார அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருப்பார்களா? விவசாயம் அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருப்பார்களா? உத்தியோகத் துறையில் மார்க்கெட்டிங் அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருப்பார்களா? என்பதை விளக்க முடியுமா? சர்க்கார் மூன்று அங்கத்தினர்களை நியமிப்பதிலே வியாபாரிகள் இருக்கும் ஷரத்தை நான் எதிர்க்கிறேன்.

தேர்தல் நடத்தினால் செலவாகும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நாமினேஷன் முறையில் எந்தக் கட்சி பதவியில் இருக்கிறதோ அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் அவைகள் கிடைக்கும். கண் துடைப்புக்காக வேண்டி எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் ஒன்று அல்லது இரண்டு நாமினேஷன் போடுவார்கள். தேர்தல் நடத்தினால் அதிகம் செலவாகும் என்று சொன்னார்கள். தேர்தல் நடத்துவதுதான் சரி. அப்படி நடத்துவதற்கு ஒத்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். நாமினேஷன் முறையிலும் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகையால் நாமினேஷன் இல்லாமல் தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளில் நான்கு பேர்களை சர்க்கார் நியமிப்பதாக இருக்கிறது. சர்க்காருக்கு வேலை அதிகம். அப்படியிருக்க, எல்லா ஸ்தாபனங்களிலும் அதிகப் பொறுப்பை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

1st September 1959] [Sri A. Govindasamy]

இந்தச் சட்டத்தை அமுல் செய்வது விவசாய இலாகா டைரக்டரா அல்லது ரிஜிஸ்திரா என்ற நிலைமையை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாய இலாகா டைரக்டருக்குத்தான் விவசாய விஷயத்தைப் பற்றி அக்கறை இருக்கும். அப்படி இருக்கும்போது ரிஜிஸ்திரார் ஒருவர் குறுக்கே வந்து அவருடைய சிபார்சுகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது விவசாய விளைபொருள்களுக்கு லைசென்சு கொடுக்கும் அதிகாரி கலெக்டர். இந்த அதிகாரத்தைக் கலெக்டரிடமிருந்து எடுத்து கமிட்டிக்கு விடுகிறார்கள் என்று சூசகமாகத் தெரிகிறது. லைசென்சு ரத்து செய்வது, சஸ்பென்ஷன் செய்வது இவற்றிற்கான அப்பீலை கலெக்டரிடம் விடுகிறார்கள். லைசென்சு வழங்கும் அதிகாரத்தையே கலெக்டரிடம் விடலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு மேல் இருக்கும் அப்பீல் பொறுப்பை கலெக்டரிடமே வைக்கக் கூடும், என்ற என்னுடைய கருத்தை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது பீஸ் என்று மட்டும் இருக்கிறது. லைசென்சுக்கு, டிகார்ட்டி கேட்டிங்குக்கு என்று தனித்தனியாக போடுவதை விட **maximum annual fees** என்று வைத்தால் கமிட்டிக்கு அதிக வருமானம் வர வழி இருக்கிறது.

இந்த ஸ்தாபனங்களில் உள்ளவர்கள் சர்க்கார் என்.ஜி.ஓ.வினர் அனுபவிக்கும் உரிமைகளை அனுபவிக்க முடிவதில்லை. சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு கான கல்வி ரெதியோ அல்லது வைத்திய வசதியோ அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அந்த சிப்பந்திகளுக்கும் அந்தச் சலுகைகளை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் உற்சாகத்தோடு வேலை செய்வார்கள். தனித்தனியாக ஷரத்து விவாதிக்கப்படும்போது என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்தலாம் என்று நினைத்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri P. VEERAPPA GOUNDER : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைடி வியாபார பில்லைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். இந்த மசோதாவைப் பற்றி நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லாவிட்டாலும், எதிர்காலத்தில் வரக்கூடிய ஒரு சில திருத்த அம்சங்களை அரசாங்க அமைச்சர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திண்டிவனம் தாலுகா என்னுடைய தொகுதி. அந்தத் தாலுகாவில் முக்கிய விவசாயப் பொருள் மணிலா. திண்டிவனத்தில் இருக்கக் கூடிய மார்க்கட்டிங் சொசைடியினால் அங்கு இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு தொந்தரவே தவிர பிரதிபலிக்கக் கூடிய பிரயோசனம் ஒன்றும் இல்லை. ஏழை விவசாயி, நிலத்தை உழுது, ஏரு போட்டு, தண்ணீர் பாய்ச்சி, கண்டு முதல் கண்டு விளை பொருளை வியாபாரிக்கு ஏத்தவாறு மார்க்கட்டிங் சொசைட்டிக்கு எடுத்துச் சென்றால், அந்தக் கமிட்டியில் உள்ள சூபர்வைசர் மூன்று லேபில்களைத் தயார் செய்து ஒன்றை மூட்டையின் மீது ஒட்டி, மீதி இரண்டையும் அவர் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். பிறகு மூட்டைகளிலிருக்கும் மணிலாப் பயிரை வியாபாரிகள் எல்லோரும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வந்து நிமிட்டிப் பார்த்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். ஆகையால் ஏழை விவசாயிகள் தமது பயிர்களை யார் வாங்கப் போகிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. மார்க்கெட்டிங் சொசைடியிலிருக்கும் சூபர்வைசர் அவர்களுக்குத்தான் இது தெரிகிறது. பிறகு அந்தந்தப் பயிரை விவசாயிகள் பேர்களைக் கூப்பிட்டு, அந்த வியாபாரியின் பெயரைத் தருகிறார்கள். அந்த அட்ரஸில் முழு விலாசம் இருப்பது கிடையாது. எஸ்.எஸ்.கே., ஏ. பி. கே. என்று மூன்று அல்லது இரண்டு எழுத்துப் பெயராகத்தான் விலாசம் இருக்கும். கிராம மக்களில், ஏழை விவசாயிகளில் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து பேர் படிக்காதவர்கள்தான். அவர்கள் விவசாயம் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். படித்தவர்கள் விவசாயம் செய்ய முடியாது. இந்தப் படிக்காதவர்களுக்கு

[Sri P. Veerappa Gounder] [1st September 1959]

எஸ். எஸ். கே., பி. பி. கே. என்று எழுதிக் கொடுத்தால் என்ன புரியப் போகிறது. ஆகவே அவர்களுடைய முழு விவசாயம் கேட்கும்போது, முருகன் கோவில் பக்கத்தில் இருக்கும் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த விவசாயி இந்த விலாசத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு தெருவில் இருக்கும் பெரிய போர்டுகளைப் பார்த்துக்கொண்டு சரியான விலாசத்தைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சில போர்டுகள் ஒட்டல்களாக இருக்கலாம். சில போர்டுகள் பார்பர் ஷாப்புகளாக இருக்கலாம். இவ்வளவு சிரமப்பட்டுக்கொண்டு சரியான விலாசத்தைக் கண்டுபிடித்துப் போனால், அந்த வியாபாரிகள், இன்று நேரம் ஆகிவிட்டது, 11 மணியிலிருந்து 3 மணி வரையிலும்தான் பங்கு திறந்து இருக்கும். ஆகையால் இன்று பணம் கிடை யாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அந்த விவசாயியோ ஒரு நாளைக்கு மட்டும் சாப்பாட்டுச் செலவுக்கு பணம் முடிந்துகொண்டு வந்திருப்பான். பணத்திற்கு இவ்வளவு தாமதம் ஏற்படுவதினால் அவன் இரண்டு மூன்று நாள் சாப்பாடு இல்லாமல் கஷ்டப்பட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் தற்போது ஏற்படுகிறது.

அகவே கமிட்டிகள் மூலம் பணம் கொடுப்பதை விட்டுவிட்டு வியாபாரி கூலித்தில் போய் பணம் வாங்க வேண்டும் என்று இருப்பது உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படுவதாக இருக்காது. அதை மாற்றி கமிட்டியின் சூப்பர்வைசர்களைக் காலையில் சரக்கை கொடுத்தால் மாலை 3 மணி முதல் 5 மணி வரை என்று நேரத்தை நிர்ணயித்துக்கொண்டு அந்த நேரத்தில் பணத்தை விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பது என்று நிர்ணயித்துக் கொண்டால் ஒழிய விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் விளையப்போவதில்லை. இப்போது இருக்கின்ற முறையில் விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருட்களை கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டு இரண்டு மூன்று நாட்கள் பணம் வாங்குவதற்காக காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு மூட்டையோ மூன்று மூட்டையோ தலைச்சமையிலோ அல்லது வண்டியிலோ கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டு விறை சரக்கின் கிரயத்தை செலவு செய்துவிட்டு உடனடியாக பணம் கிடைக்க வில்லை யென்றால் கொண்டுவந்த விவசாயி சரக்கை தோளில் போட்டுக்கொண்டு திரும்ப போகவேண்டியது தான். ஆகவே இப்போது இருக்கின்ற முறையை மாற்றி எந்த இடத்தில் பொருட்களை கொடுக்கிறார்களோ அதே இடத்தில் பணம் கிடைப்பதற்கான வழிமுறையை வகுத்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் பணிவாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த கமிட்டியில் நடைபெறக் கூடிய ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி என் அனுபவத்தின் மூலமாக சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக ஒரு விவசாயி 10 மூட்டைகளை கொண்டு வந்து கொட்டி, அதை இரண்டு மூட்டை ஒரு குவியலாகவும், இன்னொரு மூன்று மூட்டையை ஒரு குவியலாகவும், இன்னொரு ஐந்து மூட்டையை ஒரு குவியலாகவும் வைத்திருந்தால், அந்த குவியலில் போடப்பட்டிருக்கின்ற மணி லாக்கொட்டை ஒரு நிலத்தில் விளைந்த பொருட்களாக இருந்தாலும், ஒரே இடத்தில் தயார் செய்திருந்தாலும் ஒரேயடியாக சேர்த்து ஒரே வண்டியில் கொண்டு வந்ததாக இருந்தாலும், பிரித்து போடப்பட்டிருக்கிற மூன்று குவியல்களுக்கும் வேறு விதமான விலைகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. அதாவது ஒரே இடத்தில், ஒரே நிலத்தில் விளைந்த மணிலாக்கொட்டையாக இருந்தாலும் கூட, ஒரு குவியலுக்கு 122 ரூபாய் என்றும், இன்னொரு குவியலுக்கு 132 ரூபாய் என்றும், இன்னொரு குவியலுக்கு 142 ரூபாய் என்றும் விலை நிர்ணயிக்கிறார்கள். இவ்விதம் தரம் பிரிப்பவர்கள் பெரிய நிபுணர்கள் என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். பிரிக்கப்பட குவியல் களில் உள்ள தானியங்கள் எல்லாம் ஒரே ரகம் என்று தெரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. இந்த முறையில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது இந்த கமிட்டிகள் எல்லாம் சரியான முறையில் நடைபெற வில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எதிரில் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்து கொள்கிறேன்.

1st September 1959]

SRI K. R. NALLASIVAM : சபைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுடைய உற்பத்தி பொருட்களை நல்ல முறையில் விற்பனை செய்வதற்கு ஒரு சாதனமாக கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் கமிட்டி மசோதா வரவேற்க வேண்டிய மசோதா தான். ஆனால் இன்றைக்கு சில இடங்களில் இம்மாதிரிப்பட்ட மார்க்கட்டிங் கமிட்டிகள் சரியான முறையில் நடைபெறாமல் விவசாயிகளுக்கு பல தொல்லைகள் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக சில இடங்களில் இம்மாதிரிப்பட்ட மார்க்கட்டிங் கமிட்டியே தேவையில்லை என்று சொல்ல வேண்டிய நிலைமையிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் இதில் ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்களைப்பற்றி எல்லாம் தங்கள் அனுபவ பூர்வமாகவே தெரிவித்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இது போன்ற விஷயங்களை விவசாயிகளுடைய பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்கின்ற விஷயத்தில் ஏற்படுகின்ற குறைபாடுகளை களைவதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு பல இடங்களிலும் விவசாயப் பொருட்களை எல்லாம் சரியான முறையில் கொண்டு போய் விற்பனை செய்ய முடியாத நிலையில் பெருவாரியான விவசாயிகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முக்கிய காரணம் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன்கள் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு வியாபாரிகள் விவசாயிகளிடமிருந்து பொருட்களை வாங்கி கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்ததின் பின்னால் இதையெல்லாம் தவிரிக்க கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இதைப்பற்றி விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் விளம்பரப்படுத்தவேண்டும். இதிலிருக்கின்ற அடிப்படை காரியங்களைப் பற்றியெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் தெரிவிக்க வேண்டும். ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் அளர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது கமிட்டிகளுக்கு எல்லாம் தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்றும், மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டிகளை பொறுத்த வரையில் தேர்தல் நடத்தவேண்டாம் தலைவரை நியமித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விதம் இருப்பது உகந்தது அல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். உண்மையில் சொஸைட்டிகளிலும் தேர்தல் முறைதான் இருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் விவசாயிகள் இதில் பங்கு பெற முடியாது. வியாபாரிகள்தான் இதில் நிர்வாகிகளாக வர முடியும். அநேகமாக எல்லா சொஸைட்டிகளிலும் விவசாயிகள் போதிய அளவு பங்கு பெறுவதில்லை. நான் எல்லா சொஸைட்டிகளையும் குறைகூறவில்லை. ஒருபக்கத்தில் சொஸைட்டிகளில் இருக்கக்கூடியவர்கள், அதில் வியாபாரிகள் அதிகமாக இருந்தால் வேறு சொஸைட்டிகளிலும் வியாபாரிகளைத்தான் அதிகமாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டு இருப்பார்கள். அவர்கள் விவசாயிகளைப்பற்றி அவ்வளவாக கவலைப்பட மாட்டார்கள். மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டிகளிலும் தலைவர்களை தேர்த்தெடுப்பதற்கு தேர்தல் முறை இருக்க வேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். இந்த மார்க்கட்டிங் கமிட்டிக்கு வியாபாரி தலைவராக வந்தாலும் சரி, விவசாயி தலைவராக வந்தாலும் சரி, சட்டரீதியாக இருந்தால் போதும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இம்மாதிரிப்பட்ட கமிட்டிகளில் உண்மையான விவசாயி இருந்தால்தான் இதன் பலனை மக்கள் சரியானபடி அனுபவிக்க முடியும். அதற்கு வேண்டிய அடிப்படையில் இந்த மசோதா அமைத்திருக்கவேண்டும், அந்த முறையில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். வியாபாரிகள் தலைவர்களாக இருந்தால் விவசாயிகள் பேரில் அவ்வளவாக அக்கரை காட்டுவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அது மாதிரமல்ல, மார்க்கட்டிங் யார்டு ஏற்படுத்துகின்ற விஷயத்தில் மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டி இருக்கின்ற இடத்திலிருந்து 10 மைல் சுற்றளவுக்குள் இந்த மார்க்கட்டிங் யார்ட் இருக்க வேண்டும் என்றிருந்தால் விவசாயிகள் நல்ல பலனை பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இல்லையென்றால் மிகவும் கஷ்டமேற்படுகிறது. உதாரணமாக திருப்பூரை எடுத்துக் கொண்டால், அங்குள்ள மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டியில் புகையிலையை எடுத்துக்கொள்வதற்கும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அப்போது திருப்பூரிலிருந்து 30 மைல், 40 மைல், சுற்றளவு

[Sri K. R. Nallasivam]

[1st September 1959]

உள்ள இடங்களில் இருந்து புகையிலையை கொண்டு வரவேண்டியிருந்தது. இதன் காரணமாக அங்குள்ள விவசாயிகள் எல்லாம் கஷ்டப்பட்டார்கள். விவசாயிகள் பொருட்களை செளகரியமாக கொண்டு வருவதற்கு வசதியான முறையில் இந்த யார்க்களை ஏற்படுத்தவேண்டும். இதே போன்றதான் ஈரோட்டில் இருந்த மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியில் மஞ்சளை வாங்குவது என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதற்கான முறையில் உத்தரவும் பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னால் அங்கு இருக்கக்கூடிய சில வியாபாரிகள் தங்களுக்கு வரக்கூடிய லாபம் போய்விடும் என்று கருதி அரசாங்கத்தினிடத்தில் எடுத்துக்கூறி மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தினிடத்திலிருந்து உத்தரவு பெற்றுவிட்டார்கள். இது போன்ற விஷயத்தில் தனிப்பட்டவர்களுடைய லாபத்தை கருதி இம் மாதிரி விதிவிலக்கு அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல, இன்னும் பல பொருட்களை மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியின் கீழ்க்கொண்டு வருவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அதற்காக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்றுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri S. LAZAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவை ஒரளவு பூராவும் பரிசீலனை செய்து பார்த்த போது ஒரு சில கருத்துக்கள் எனக்குத் தோன்றின. அவைகளைப் பற்றிப் பேச நான் முற்படுகிறேன். இம்மசோதா என்ன நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்படுகிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் ஒரு வரியில் வெகு அழகாக எடுத்துச் சொன்னார். விவசாயி அவன் உற்பத்தி செய்த பொருள்களை விற்கும்போது அவைகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வகைசெய்ய வேண்டும் என்ற முக்கிய நோக்கத்துடன் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவதாக அவர் அறிவித்தார். பொருளாதார அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, ஒரு பொருளுக்கு வியாபாரத்தில் போட்டிருந்தால் அதற்கு நல்ல விலை கிடைக்கும். ஆனால் விவசாயி விளைபொருள்களை வீட்டில் வைத்திருக்கும் போது அவனுக்கு பல சங்கடங்கள் ஏற்படுவதை சில சந்தர்ப்பங்களில் நாம் பார்க்கிறோம். வேறு பல பொருள்கள் தனக்குத் தேவைபடுகின்றன என்ற காரணத்தால் அவன் தன் விளைபொருள்களை அவசர அவசரமாக விற்க முற்படுகிறான். எனவே அப்போது யார் என்ன விலைக்குக் கேட்டாலும் அவர்களுக்கு அந்த விலைக்கு விளைபொருள்களை விற்கமுற்படுகிறான். அவசரமில்லை. நல்ல விலை வரும் என்று அவனுக்குத் தெரிந்தால் அவன் தாத்திருந்து அவைகளை நல்ல விலைக்கு விற்க முடியும். ஒன்றிரண்டு தரக்களும் விவசாயிகளை ஏமாற்றி அவனுடைய விளைபொருள்களைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கக் கூடியவர்களும் இருக்கும்போது அவர்கள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். இந்த ஏமாற்றம் நிலைமையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தால்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆனால் நாம் எதிர்பார்க்கும் பலன், ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் அல்லது கண்ட்ரோல்ட் மார்க்கெட் இருந்தால் கிடைக்குமா, அல்லது பரி மார்க்கெட்டை அனுமதித்து ஏராளமான வியாபாரப் போட்டி ஏற்படும் நிலைமையை உண்டாக்கினால் கிடைக்குமா என்று யோசிக்க வேண்டும். விவசாயி தன் விளைபொருள்களை அவசரப்பட்டு விற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலைமை தளர்த்தப்பட்டால் என்ன நேரும் என்று பார்ப்போம். நெல் உற்பத்தி செய்பவர்கள் பொறுத்திருந்தால் நல்ல விலை கிடைக்கிறது என்பதால் நெல்லை வெகு காலம் வீட்டில் வைத்திருந்து நல்ல விலை வரும்போது விற்கிறார்கள் என்று ஒரு சிலர் பேசுவதைப் பத்திரிகைகள் மூலம் அறிகிறோம். அவசரப்பட்டு விற்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாமலிருந்தால் விவசாயியின் விளைபொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும். இந்தநிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால், விவசாயிக்கு கடன் உதவியையும் ஏனைய உதவிகளையும் அளிக்க வேண்டும். விவசாயிக்கு 'கோடவன்', 'பெசிலிடன்', 'வேர்ஹெல்விங் பெசிலிடன்' முதலிய வசதிகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயி அவனுடைய விளைபொருள்களை ஒரு இடத்தில் தேக்கி வைத்திருப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுப்பதுடன், அதை விற்கும் வரையில்

1st September 1959] [Sri S. Lazar]

அவனுக்கு செலவுக்கு வேண்டிய பணத்திற்கு உதவியும் செய்தால், அவன் எமாற மாட்டான்; அவைகளை அவன் நல்ல விலைக்கு விற்க முடியும். மசோதாவில் அப்படிப்பட்ட ரெகுலேஷன் ஓரளவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு 'கண்ட்ரோல்ட் எக்கானமி' இருப்பதாக எனக்குத் தென்றுகிறது. இதற்கு ஒரு சிறு உதாரணம் கூறுகிறேன். இப்போது மேற்கு ஜெர்மன் மிக மிக வேகமாக முன்னேறியிருப்பதாக பத்திரிகைகள் மூலமாகவும் வேறு விதமாகவும் அறிகிறோம். மேற்கு ஜெர்மனியர்கள் இன்று இந்த நிலைமைக்கு வந்திருப்பதற்குக் காரணம், 1949-ல் அந்த நாட்டில் அமைச்சர் பதவிக்கு வந்த ஒரு பொருளாதார நிபுணர் கடைப்பிடித்த கொள்கை ஆகும். அவர் எடுத்தச் சொன்ன கொள்கை : There should be market economy and not controlled economy.

சாதாரணமாக ஒரு பொருள் தாராளமாக உலவச்சுடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தினால் அப்பொருளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும், அதன் உற்பத்தி பெருகும், அதை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கும். இதற்குக்கூடக் கொள்கையை அந்த நிபுணர் கடைப்பிடித்தார். இன்று உலகம் பூராவும் அவருடைய அக்கொள்கையைப் பராமுடித்து. அவருடைய நாட்டில் பொருளாதாரத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதேபோல, இன்று நம் நாட்டில் உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியும் இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மற்றப் பொருள்களின் உற்பத்தியும் பெருக வேண்டுமென்றும், அவைகளை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு அவைகள் பேரில் நல்ல விலை கிடைக்கவேண்டுமென்றும் நாம் விரும்பினால், வியாபாரத்தில் பொருள்கள் தாராளமாகப் போவதற்கு வகைசெய்ய வேண்டும். வியாபாரத்தில் பொருள்கள் லேசென்ஸ் நிபந்தனையுடனே கட்டுப்பாட்டில் இடங்களிலோ போய்வருவதற்கு பதிலாக, தாராளமாக எங்கும் போய்வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு நிறைய போட்டி ஏற்பட்டால் விவசாயிகளையே பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும் என்று கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் சுமார் 38 பிரிவுகள் இருக்கின்றன, மசோதாவில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளைப்பற்றி பல பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளுக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று சில பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியை நிறுவுவது எப்படி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு, லேஸென்ஸ் கொடுப்பது, கட்டணங்கள் வசூலிப்பது, செல் விதிப்பது, ரிப்போர்ட் தயாரிக்க வைப்பதின் வசூலிப்பது, ஆகியவற்றிற்கான அதிகாரங்கள் அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு என்ன ப்யூடல் இருக்கின்றன, what are the functions of these committees என்று மசோதாவில் ஒரு இடத்திலும் சொல்லப்படவில்லை. என்பது என் தாழ்மையான கருத்து. மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்ட பிறகு அவைகள் என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப் போகின்றன என்று தெரியவில்லை. ஒருவேளை மசோதா அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இப்போது அமைக்கப்படும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் நல்ல கோடவுன் பெல்லிவிடலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். விளை பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அட்வெர்டைஸ்மென்ட் அண்ட் ப்ராபகாண்ட் வேலைகள் செய்து அந்தந்த இடங்களில் அவைகளுக்கு நல்ல விலைகள் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்! மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் இவ்வாறு அமைந்து இயங்கினால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு நன்மைகள் ஏற்படும்; வியாபாரிகளும் விவசாயிகளும் நன்மைகள் அடைவார்கள். இந்த வசதிகள் எல்லாம் வியாபாரிகளுக்கு மட்டுமன்றி விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்கும் என்றால், இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும்.

தனிக் குழுவிற்குப் போய்வந்த பிறகு இந்த மசோதாவில் ஒரு முக்கியமான மாற்றல் காணப்படுகிறது. அதாவது, மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் அமைப்பதற்கான அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்று கூறிவிட்டு, கூட்டுறவு முறையில் இயங்குவரும் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிகளுக்கும் அந்த அதிகாரத்தை வழங்கியிருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கும்

[Sri S. Lazar] [1st September 1959]

ஒரு சிறு முறையை மட்டும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு முறை நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. சாதாரணமாக வியாபாரி ஒருவர் லைசென்ஸ் வாங்க வருவதாக வைத்துக் கொள்வோம். ஒரு குறிப்பிட்ட நோடிபைட் ஏரியாவில் நோடிபைட் மார்க் கெட்டிங் கமிட்டிக்கு தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் லைசென்ஸ் வாங்க வருவதாக வைத்துக்கொள்ளலாம். கூட்டுறவு முறையில் இயங்கும் மற்றொரு டீலரும் லைசென்ஸ் கோருவதாக வைத்துக்கொள்ளலாம். கூட்டுறவு முறை யில் இயங்கும் லொஸ்டைட்களுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்ற பெயர் கொடுத்து சட்டபூர்வமாக அதிகாரங்கள் வழங்கியிருந்தாலும் இந்த விஷயத்தில் அவைகளையும் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளைப் போலவேதான் நடத்த வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்பதற்காக அவைகளுக்கு தனிப்பட்ட சலுகைகளை மிதிமிஞ்சிக் கொடுத்தால் விவசாயிகளும் உற்பத்தியாளர்களும் தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே அவைகளையும் டீலர்களாகவே கருத வேண்டும். ஏ என்ற டீலரும் பி என்ற கூட்டுறவுச் சங்கமாகிய மற்றொரு டீலரும் சி என்ற மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியிடம் லைசென்ஸ் கோரும்போது கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் கார்பில் அமைந்து இயங்கும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியாக அது இருந்தால், பி என்ற கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு லைசென்ஸ் வழங்கிவிட்டு ஏ என்ற தனிப்பட்ட வியாபாரிக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்காமலே யிருக்கலாம் என்று அந்த கமிட்டிக்குத் தோன்றும். ஏனென்றால் **A is a competitor in the market.** அந்த வியாபாரியையும் தன்னுடன் சேர்த்துக்கொண்டு தன் பொருளின் வியாபாரத்திற்குப் போட்டி ஏற்படுத்திக்கொள்ள அது விரும்பாது. ஒரு வேளை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எல்லாமே அப்படி இருக்கும் என்று சொல்லவில்லை. அப்படி இருக்கக் கூடிய இடத்தில் தவிர்க்க முடியாது. தவிர்க்க முடியாது ஏற்படுமானால் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படவேண்டும் என்ற அம்சத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இதிலே “அக்ரிகல்சரல் ப்ராட்யூஸ்” என்ற பதத்திற்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வியாக்யானம் பரவலாக இருக்கிறது. இதிலே இருக்கிற வியாக்யானத்தை அப்படியே எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயப் பொருள்கள் மட்டுமல்லாமல் எந்தப் பொருளும்—எந்தெந்தப் பொருள்களை அரசாங்கம் அவர்களுடைய நோடிபிகேஷன் கீழ் பப்ளிஷ் செய்கிறார்களோ—அவைகளெல்லாம் அக்ரிகல்சரல் ப்ராட்யூஸ் என்று இருக்கிறது. இப்படி இருப்பதால் துர்வினியோகிக்கப்பட நேரிடும் என்று சொல்ல விரும்பவில்லை—அது கண்டிப்பாக நடக்காது—ஆனால் துஷ்பிரயோகம் செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகையால் அக்ரிகல்சரல் ப்ராட்யூஸ் என்ற பதத்திற்குச் சரியான வியாக்யானம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

6-வது பிரிவின் கீழ் வியாபாரிகள் மார்க்கெட் ஏரியாவில் வந்து வியாபாரம் செய்ய முடியாது, பொருள்களை வாங்க முடியாது என்ற முறையில் ஒரு பிரிவு இந்த மசோதாவில் அமைந்திருக்கிறது. லைசென்ஸ் பெற்றுத் தான் இந்த வியாபாரத்தில் ஈடுபடவேண்டும் என்று அமைந்திருக்கிறது. இதிலே லைசென்ஸ் பீஸ் எந்த அளவுக்கு வசூல் செய்யலாம் என்று நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த இடத்தில் கண்டிப்பாக கட்டணம் வசூல் செய்வார்கள். இந்தக் கட்டணத்தை நிற்பாடு செய்யக் கூடிய விதிகளிலும் போட்டுக்கொள்ளலாம் என்று விட்டு விட்டிருப்பார்கள். அப்படிச் செய்வது முரணானது என்று எடுத்துக் காட்ட வேண்டிய பல சந்தர்ப்பங்கள் சபார்டினைட் லெஜிஸ்லேஷன் கமிட்டிக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எனது அனுபவம் காரணமாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஆகையால் லைசென்ஸ் பீஸ் இருக்கவேண்டுமென்று கருதினால் எவ்வளவு இருக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றியோ அல்லது உயர்ந்த பட்சம் இவ்வளவு—அதாவது 5 ரூபாய், அல்லது 2 ரூபாய் அல்லது 1 ரூபாய்—என்று இப்போதே நிர்ணயித்து இதில் சேர்த்துவிட்டால் சரியாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக இந்த மசோதாவின்படி இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கக் கூடிய ஒரு பழக்கம்—வெகு முக்கியமான பழக்கம்—அதிக அளவுக்கு பாதிக்கப்படும் என்ற ஒரு பயத்தை இந்த மசோதாவைப் பிரேரேபித்த

1st September 1959] [Sri S. Lazar]

போதே எடுத்துக் கூறினேன். இன்றைக்கு சாதாரணமாக கிராமங்களில் பார்த்தால் தரகு என்று ஒன்று இருக்கிறது. கிராமத்தில் விளையக்கூடிய விளைபொருள்கள் அல்லது ஆடு மாடுகளை விற்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும் போது வாங்கக்கூடிய ஆசை கிராமத்தினுடைய பொது நன்மைக்காக தரகு என்ற பெயரால் ஒரு கட்டணத்தைக் கொடுத்து வருகிறார். அந்த ஊர் நிலைமைக்குத் தக்கவாறு, ஜனங்களுடைய நிலைமைக்குத் தக்கவாறு, டிரான்ஸாக்ஷனுக்குத் தக்கவாறு வருமானம் பெறக் கூடிய வழி இருக்கிறது. சாதாரணமாக இரண்டாயிரம் ஜனத்தொகை உடைய ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டால், தாராளமாக ரூ. 5,000 வரையில் அதற்கு இதன் மூலமாக பணம் கிடைக்கிறது. அந்த தரகு பணம் கிடைக்கும் காரணத்தினால் அந்த ஊர் நாட்டாண்மைக்காரர்கள், தலைவர்களாக உள்ளவர்கள், அந்த கிராமத்தின் பொது நன்மைகளை கவனிக்கிறார்கள். குளத்தை சீர்திருத்துவது, அல்லது ஒரு வாய்க்காலை சீர்திருத்துவது, அல்லது திருவிழா நடத்துவது போன்ற பொதுக் காரியங்களை நல்ல முறையில் செய்து முடிக்க இந்தத் தொகையை அவர்கள் உபயோகப்படுத்தி வருகிறார்கள். இன்றைக்கு பல கிராமங்களை நல்ல முறையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது இந்தப் பழக்கம் இருக்கும் காரணத்தினால்தான். இந்தச் சட்டப்படி ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்தத் தரகை வசூலிக்க அதிகாரம் கிடையாது நோட்டிபைட் எரியாவிட—குறிப்பிட்ட எரியாவை நோட்டிபைட் செய்துவிட்டால் அங்கே வசூல் செய்ய முடியாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால் கிராமங்களில் பெருமளவு விற்கு பாதகம் ஏற்படும். அவர்கள் இதைப் பற்றி மிகவும் வருந்தக்கூடும். இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தும்போது, அவர்கள் ஒத்துழைப்பைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்களுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கும் அவசியம் ஏற்படலாம். இதற்கு விதி விலக்குக் கொடுத்து 2-வது, 3-வது கட்டங்களில் இருக்கும் மலர்களுக்கு இது போன்ற செஸ்ஸையோ, லைசென்ஸ் பீஸையோ அல்லது வேறு கட்டணத்தையோ வைத்துக் கொள்ளலாமே தவிர, மார்க்கெட் கமிட்டி கிராமங்களில் விற்கக் கூடிய பொருள்களுக்கு தரகு வசூலிப்பதைத் தடுத்துவிடக் கூடாது, இதை மாற்றி அமைத்து சட்டத்தில் விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும். இதிலே ஒரு விதி இருக்கிறது. உற்பத்தியைச் செய்கிறவன் விற்கும்போது எந்த விதமான தொல்லையும், லைசென்ஸும் கிடையாது என்று இருக்கிறது. வாங்கக் கூடியவர்களிடத்திலிருந்துதான் தரகு வசூலிக்கிறார்களே தவிர விற்கக்கூடியவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்வதில்லை. இது வாங்கக்கூடியவர்களைத்தான் பாதிக்கும்.

ஆகையால் இந்தத் திருத்தங்களையெல்லாம் ஆலோசித்து, திருத்தங்களாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் தலைவர் அவர்களே, வியாபாரிகளுடைய கடுமையான எதிர்ப்பு இருந்த போதிலும், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்துள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன். மார்க்கெட்டிங் முறையை விஸ்தரிப்பது, வியாபாரிகளிடமிருந்து செஸ் வசூலிப்பது, மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிகளை இணைப்பது போன்ற பல நல்ல அம்சங்கள் இந்த மசோதாவில் இருக்கின்றன.

ரிஸர்வ் பாங்கு கணக்குப்படி ரூ. 145 கோடிக்கு விற்பனை செய்யப்படுகிறது நமது மாகாணத்தில். அதிலே பருத்தி மட்டும் ரூ. 59 கோடி அளவிற்கு இன்னும் நிலக்கடலை ரூ. 19 கோடி, எள் ரூ. 5 கோடி, மிளகாய் ரூ. 3 கோடி. இதைப்பற்றி ரிஸர்வ் பாங்கு கணக்கு கொடுத்திருக்கிறது. ரிஸர்வ் பாங்கே சொல்லுகிறது, இப்படி விற்பனை செய்யப்படுவதில் 50 சதவீதம் கிராமங்களிலேயே வாங்கிக்கொண்டு விற்கிறார்கள் என்று. கிராமங்களில் குறிப்பாக வட்டிக்கு கடன் கொடுப்பவர்கள்—மணி லெண்டர்ஸ்—இருக்கிறார்கள். அதிகப்படியான வட்டி, கமிஷன் இன்னும் இப்படிப் பலவிதமான வழக்கங்கள் காரணமாக வியாபாரிகளால் அதிகப்படியாக சுரண்டப்படக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அப்படி

[Sri N. K. Palanisami] [1st September 1959]

இருக்கும்போது இப்படி ஒரு மார்க்கெட் இருப்பதால் விலையை சரி செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு விவசாயி 2 மூட்டை அல்லது 3 மூட்டை தானியங்களை எடுத்துக்கொண்டு 25 மைல் வரையில் போகக் கூடிய நிலைமை இருப்பதால்தான். என்ன விலை இருந்தாலும் அங்கேயே போடக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறான். இந்தச் சட்டம் ஏற்பட்டு கிட்டத்தட்ட 26 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இது வரையில் எந்த அளவுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது? 14 இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒன்று தான் இருக்கிறது. சரியாக நடப்பது ஒரு இடத்தில்தான். 145 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு விற்கக் கூடிய நேரத்தில் அவர்களுக்கு எந்த அளவு பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டோம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டோம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். யாருக்கும் பலன் இல்லாமலிருந்தால் என்ன பிரயோசனம். பிளானிங் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறது, மார்க்கெட்டில் முறை விஸ்தரிக்கப்படுவாண்டுமென்று சொல்லியும் கூட இது வரையில் அதிகப்படியான இடங்களில் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. இன்னும் தஞ்சையை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே ஏராளமாக நெல் விளைகிறது. தென் இந்தியாவிற்கே “கிரானி” என்று சொல்லக்கூடிய இடம் அது. அங்கே ஏன் இன்னும் மார்க்கெட்டில் கமிட்டி இல்லை? இங்கே அவசியம் ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். பொருள்களை வாங்கி வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் எந்த அளவுக்கு காண்டுக்கொள்வார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். உடனடியாக நோட்டிபைசெய்து கமிட்டி ஏற்படுத்தியிருக்க முடியும். 26 ஆண்டுகள் ஆகியும் இது வரையில் எதுவும் செய்யவில்லை என்றால் சீராக எப்படி நடக்கும்? இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு எந்த அளவுக்கு வியாபாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? விவசாயிகள் சுரண்ப்பட்டு, வியாபாரிகள் சட்டத்திற்கு எதிராக நடக்கவில்லையா என்று பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, சட்டம் போட்டால் மட்டும் போதாது. அதை அமுலாக்குவது அவசியமான பொறுப்பாகும்.

விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லையென்று 1938-ம் வருஷத்தில் “ராயல் கமிஷன் ஆன் அக்ரிகல்சர்” சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் அதிகப்படியான பணம் போட்டு குறைவான விலைக்கு விற்பதன் காரணமாகத்தான் அவர்களுக்குக் கடன் ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடன் ஏற்படுவதன் காரணமாக “இன்வெஸ்ட்மென்ட் கொர்ப்பரேஷன்” இல்லாமல் போகிறது. அதன் காரணமாக உணவு உற்பத்தி குறைகிறது. அது மட்டுமல்ல. “பிளக்கேஷன்” மார்க்கெட் அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன. இப்பொழுது பத்துப் பதினைந்து மார்க்கெட்டுகள் இருக்கின்றன. எல்லா விவசாயியும் அவர்களின் பொருள்களைக் கொண்டு போய் விற்க முடியாது. குறைவான தொகை தான் வருகிறது. கொஞ்சமான பொருள்தான் விற்பனைக்கு வருகிறது. வியாபாரியைத்தான் நாம் விற்பனைக்கு நம்பியிருக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். “அக்ரிகல்சர் மார்க்கெட்டிங்குக்கு” தனியாக ஒரு டிப்பார்ட்மெண்ட் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சீக்கிரம் ஒரு முடிவு எடுக்க முடியும். நோட்டிபைடு எரியா என்றில்லாமல் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் “அலிஸ்டன்ட் மார்க்கெட்டிங் ஆபீசர்” தலைமையின் கீழ் இந்தக் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். “அசெம்பிளி மார்க்கெட்டிங் யார்டு, ப்ரைமரி மார்க்கெட் யார்டு” இவைகளைப் பிற்காலத்தில் விஸ்தரிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயிகள் தங்கள் பொருள்களை அங்கு கொண்டு போய் விற்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். வியாபாரத்தில் ஒரு “பர்டிகுலர் செக்ஷன்” விலையை ஒரு சமயத்தில் குறைப்பதையும், ஒரு சமயத்தில் ஏற்றுவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இதன் காரணமாக விவசாயிகள் நஷ்டமடைகிறார்கள். கடலை அதிகமாக விளையும் காலத்தில் 40 ரூபாய் விலைக்கு விற்கிறார்.

1st September 1959] [Sri N. K. Palanisami]

10 நாட்கள் கழித்து 70, 80 ரூபாய் விலைக்கு வந்துவிடும். ஒரு தனிப் பட்ட கூட்டம் இதைச் செய்கிறது. மார்க்கெட்டில் விற்பனைக்கு வந்தால் என்ன விலைக்கு கிடைக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, மார்க்கெட்டின் யார்க்கள் அமைக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது கோவாப்பரேட்டில் மார்க்கெட்டின் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சேலத்தில் ஒரு மார்க்கெட்டின் சொசைட்டி வைத்து விட்டு மாகாணம் பூராவும் “நோடிபை” பண்ணிவிடலாம் என்கிறார்கள். சேலத்தில் வேண்டுமானால் ஒருவேளை நன்றாக நடக்கலாம். பாக்கியிருக்கும் கோவாப்பரேட்டில் சொசைட்டிகள் சரியாக நடக்கிறதா? கோவாப்பரேட்டில் முறை வேறு. இது வேறு. நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். “ரெகுலேட்டிங் மார்க்கட்” சட்டத்தை நாம் அமுல் செய்யவேண்டும். விதிகளில் மாற்றம் செய்யவேண்டும். பொறுப்பு ரிஜிஸ்ட்ராரருக்கு என்றிருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஒழுங்காக நடக்கும். விவசாயி எங்கு கூட கிடைக்கிறதோ அங்கு போய் விற்கிறான். முன்னாலேயே 500, 600 என்று பணம் வாங்கிக் கொள்கிறான். எல்லாவற்றையும் இணைத்து சட்டத்தை உருவாக்கினால் நன்றாக இருக்கும்.

“ஸ்டேட் மினிஸ்ட்ரல் கான்ப்ரன்ஸ்-ல்” 1953-ல் மார்க்கெட்டில் வேலை செய்யக்கூடிய அதிகாரிகளின் நிலையை உயர்த்தவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. மார்க்கட் கமிட்டியில் ஜாமல் அதிகப்படியாக நடப்பதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் இருப்பதுதான். அவர்கள் நிலைமையை “பிரெவின்ஷியலைஸ்” செய்யவேண்டும். இன்னும் பல இடங்களில் “யார்ட்” கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. பணம் போதவில்லை. சர்க்கார் அவர்களுக்கு கடனும் கிரான்டும் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“செஸ்” வசூல் பண்ணும் முறையில் இன்றைய தினம் ஒரு டைரக்டரை ஏற்படுத்தி விட்டால் அதில் 20 பர்சண்டை ஒதுக்கி இன்றைக்கு மார்க்கெட்டின் சொசைட்டி அதைக் கொடுப்பது அவசியமாக இருக்கும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட முறையிலே இந்த மசோதாவை மாற்றினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இவைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களையும் ஏற்று சர்க்கார் இம்மாதிரியான மாறுதலைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய விளை பொருள்களுக்கு நல்ல சந்தைக் கடை தேரும்பொருட்டு இந்த மசோதாவை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மிகவும் நல்லெண்ணத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய விளை பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பது மிகவும் முக்கியம். “காஸ்ட் ஆப் புரடக்ஷன்” என்று சொல்லுகிறார்களே, அதற்கேற்ப விவசாயிகளுடைய பொருள்களுடைய விலைக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதற்கு முன்னாலேயே “கமர்ஷியல் க்ராப்சுக்கு” மாத்திரம் இந்தச் சட்டம் இருந்தது. குறிப்பாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் மணிலா மார்க்கெட், பருத்தி மார்க்கெட் போன்றவை இருந்தன. இப்பொழுது புகையிலைக்குக்கூட புதிதாகக் கொண்டு போயிருக்கிறோம். அதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பின்னர் ஒரு நிபுணர் கமிட்டியை ஏற்படுத்தி இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் எந்தெந்தப் பொருள்களுக்கு வித்திக்கலாம் என்று ஆராய்ந்து, பணம் பயிருக்கு மாத்திரமல்ல, விளை பொருள்களுக்கும் விலைத்தரக்கலாம் என்ற நோக்கத்துடன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. “ஹனிமல் ஹஸ்பன்டரி” போன்றவைகளும் இதில் வருகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் இந்த மாதிரி மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி வைத்து வசதி செய்து தரலாம் என்று சிந்தித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது மிகவும் நல்லது.

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [1st September 1959]

ஆனால் இதைச் சட்டத்தினால் செய்வதை விட நம்முடைய நாட்டுப் பண்பாட்டுக்கு ஏற்றவகையில் கொண்டு வந்திருந்தால் மிகவும் சிறந்ததாக இருக்கும். நம்முடைய நாட்டுப் பழக்கம் என்னவென்றால், கிராமங்களில் கிராமத்திலிருந்து ஐந்தாறு மைல்கள் தூரத்தில் வாரத்திற்கு ஒரு முறை சந்தை கூட்டி அங்கு பொருள்களை விற்பனைக்காக வைக்கிறார்கள். அதற்குச் சுற்றுப்புற கிராமங்களில் இருந்தெல்லாம் மக்கள் சென்று பட்டுச் சேலைகள், பாத்திரங்கள் முதலியவைகளில் இருந்து கத்தரிக்காய், முரிக்கைக்காய், நெய், தானியங்கள், கருவாடு முதலிய உணவுப் பொருள்கள் வரை அங்கிருந்து வாங்கிச் செல்லுகிறார்கள். அந்த சந்தைக் கடைகளை இப்பொழுது நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம்? அதை அங்கிருக்கும் பஞ்சாயத்து போர்டோ, முனிசிபாலிட்யோ எலத்திற்கு விடுகிறது. எலத்தில் எடுத்துவரக்கூடிய அனைத்துப் பரிசுத்தக் கொடுத்துவிட்டு பின்னர் இவ்வளவு வரி என்று வசூலிக்கிறார்கள். 6 மணிக்கு மேல் வியாபாரம் செய்வது கஷ்டமாகி விடுகிறது. பொருள்களுக்குக் கவர்ச்சி இல்லாமல் போய்விடுகிறது. விளக்குகள் இல்லாத காரணத்தினால் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. சென்னையிலே இருக்கும் செல்லாராம் களையை எடுத்துக்கொண்டால் வண்ண விளக்குகளினாலும், துணிகளைத் தொங்கவிட்டிருக்கும் அழகும், அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் அழகும் கவர்ச்சிகரமாக இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே கவர்ச்சியில்லை. அதன் காரணமாக வியாபாரம் மந்தமாகிவிடுகிறது. விவசாயிகள் தங்கள் பொருள்களை இப்பொழுது என்ன செய்கிறார்கள்? இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு முறை வண்டி கட்டிக்கொண்டு போய் சந்தைக் கடையில் கொண்டு போய் விற்கிறார்கள். காய்கறிகள் வாடி வதங்கிப் போய்விடுகின்றன. இவைகளைக் கொண்டு போய் விற்பதற்கு நல்ல வசதி வேண்டும். நல்ல முறையில் இவைகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் கமிட்டிகளைப் போடவேண்டும். சந்தைகளுக்கு அழகான கிடங்குகள் நல்ல விளக்கு வசதி, வருகின்றவர்களுக்கு உணவு வசதி முதலியவைகள் எல்லாம் செய்து தரவேண்டும். இவைகளையெல்லாம் செய்து தருவதில் தான் பலன் ஏற்பட முடியுமே தவிர சட்டங்களினால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இந்தச் சட்டம் நல்லெண்ணத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருந்த போதிலும் நம் நாட்டு வழக்கத்தோடு ஒட்டி காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு விவசாயிகளின்மேல் அக்கறை இருக்குமானால், மார்க்கெட் கமிட்டியினுடைய “பங்ஷன்”களைச் சரியாகப் போட்டிருக்கவேண்டும் சட்டத்திலே. பண்டு கலெக்ட் பண்ணலாம், அந்தப் பண்டை பயன்படுத்தலாம், கட்டிடத்தைக் கட்டலாம், மார்க்கெட்டுக்கு வருகிறவர்களுக்கு வசதி செய்து தரலாம், இன்னும் “கல்சரல் இம்ப்ரூவ்மென்ட்” என்ன என்ன செய்ய முடியுமோ அதையெல்லாம் செய்யலாம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் வசூலிக்கிற பணத்திலே அதிகமாக இருந்தால், இந்த அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் சம்பளம் கொடுத்து, அதற்கு மேல் மீதி இருந்தால், அந்த மீதிப் பணத்தைக் கொண்டு என்றைக்கு இவர்கள் விவசாயிகள் விளைபொருள்களைச் சந்தைக் கடைக்குக் கொண்டுவந்து விற்பதற்கு வசதி செய்து தரப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் பழனிசாமி அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, காஷ் க்ராப்சுக்கு மட்டுமே பழைய சட்டத்தில் கமிட்டி அமைத்தோம். ஒன்று தான் நன்றாக வேலை செய்தது. “அக்கிரகல்சர் ப்ராட்யூஸ்” என்று 13 மாவட்டங்கள் பூராவும் மார்க்கெட் கமிட்டி போட்டாலுங்கூட, உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்குப் பலன் அளிக்காமல், எங்கே யார் மார்க்கெட் கமிட்டி அங்கத்தினர் ஆவது என்ற போட்டி அதிகரிக்கும் தவிர, உண்மையிலேயே பிரச்சனை சமாளிக்கப்படாது.

கிராமங்களில் தேர்தல் வந்து அந்த அளவுக்கு கிராமங்களைப் பாழாக்கி விட்டது. தேர்தல் சண்டை, பங்காளிகளுக்குள் தீராத பகை, மாமன்—மச்சான் பகை, என்றால், இடையிலே மாட்டிக்கொண்டு திணறுவது பெண்கள். அம்மா வீட்டுக்குப் போகிறேன் என்று சொன்னால், எனக்கு எதிராக தேர்தலில் உன் அப்பன் வேலை செய்தார்; அங்கே போகாதே; உன் அண்ணன் எனக்குப் போட்டியாக தேர்தலில் வேலை செய்தார் என்று இம்மாதிரி கிராமப் புறங்களின் அமைப்பே சீர்குலைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1st September 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

கிறது தேர்தலினால். இந்த நிலைமை கிராமப் புறங்களில் இருக்கும்போது விவசாயிகள் தலையிலே ஒரு தேர்தலைப் போட்டு, யார் யார் உறுப்பினர் களோ அவர்கள் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம், அவர்கள் நான்கு பேர் களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும், மூன்று பேரை அரசாங்கம் நியமிக்கலாம் என்று இருப்பது யாரை நியமிப்பது என்பதில் மந்திரிமார்களுக்கு தொல் லையாக இருக்கும். வேண்டிய காங்கிரஸ்காரர்களைப் போட்டுவிட்டார்கள் என்று இப்படி தொல்லைகள் வரவழைக்கக்கூடிய அளவில் மார்க்கெட் கமிட்டி அமைப்புகளோ என்று அச்சம் இருக்கிறது. ஆனால், மந்திரி எப்படிச் செய்கிறாரோ அதைப் பொறுத்திருக்கிறது இந்தச் சட்டத்தின் நிலைமை. இந்த நிலைமையைப் பார்க்கும்போது தேர்தல் என்பது கிராமப் புறங் களில் சண்டையைக் கொண்டு வந்துவிட்டதுபோல் ஆகும்.

கனம் அங்கத்தினர் லாசர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், 'கண்ட் ரோல்டு இக்கானமி' என்ற முறையில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கட்டுப் படுத்துகிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு வியாபாரத்தின் நிலைமை குறையு மேயொழிய அतिकமாக வியாபாரிகளுக்குப் போகாது. அதிகமாக யார் விலை கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு கொடுக்க வசதி இருக்கும். மார்க்கெட் கமிட்டி ஒன்று ஏற்படுத்தி, லேசன்ஸ் யாருக்குக் கொடுக்கிறதோ அவர் களுக்குத்தான் விசேஷமான நிலைமை வந்துவிடும். எத்தனை பேருக்கு லேசன்ஸ் கொடுக்கலாம், எத்தனை பேருக்கு கொடுப்பது கூடாது என்று புரியாது. கொடுக்காமற்போனால் டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டருக்கு அப்பீலில் சென்று, அவரும் முடியாது என்றால் அரசாங்கத்திற்கு ஓடிவரவேண்டும். இதனால் எங்களைப்போன்ற வக்கீல்களுக்குப் பிழைப்பு ஏற்படுமேயொழிய உண்மை யிலேயே விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்கிறதாக இருக்காது. வக்கீல்கள் வீட்டுக்கும், லேசன்ஸ் வாங்குவதற்கும் அலைந்துகொண்டிருப்பதுதான் நடக் கும். உண்மையிலே வியாபார வசதி ஏற்படவேண்டுமானால் சந்தைக் கடை வசதிகள் சாதாரண விவசாயிகளுக்குப் பெருக்கவேண்டும். ஏன் சொல் கிறேன் என்றால், மணிலா, புன்கயிலைப் பயிர் என்றால் அதைச் சமாளிக்கக் கூடிய நிலையிலே இருக்கலாம். நல்ல விலை கிடைக்கலாம். அவற்றை ஒழுங்கான முறையில் தருவதற்கு ஏற்றதாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால், 'அக்ரிகல்ச்சர் பாட்புலஸ்' என்று சொன்னால், அரிசி, பருப்பு, இப்படி எதற்கும் எல்லாவற்றுக்கும் இந்தக் கமிட்டியை போட்டுவிடலாம். அப்படிப் போட்ட பிறகு எல்லா விவசாயிகளையும் பல துறைகளில் பாதிக்கும்.

குறிப்பாக, இன்றைக்கு ஈரோடு பகுதியில் மஞ்சள் மண்டி வைத்து நடத்துகிறார்கள். விவசாயிகள் மஞ்சள் பயிர் வைப்பதற்கு முன்னாலேயே மண்டிக்காரர்கள் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை வைத்துப் பயிர் செய்து விளைந்தவுடன் இத்தனை மூட்டை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதன்படி அத்தனை மூட்டைகள் கொடுக்கவேண்டும். பணத்தை முன்னால் வியாபாரிகள் கொடுத்திருக்கும்போது உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் மஞ்சள் மூட்டைகளை குறிப்பிட்டபடி கொடுக்கவேண்டி யிருக்கிறது. அவர்கள் முன்பணம் கொடுத்தபோது பொதி விலை குறை வாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால், அவர்கள் விற்கும்போது நார்ப்பது ரூபாய்க்கு இருந்த பொதி நான்கு மடங்காகி கல்கத்தாவுக்கு அனுப்பி வியாபாரம் செய்யும்போது மண்டியிலே இருக்கும் கமிஷன் ஏஜெண்டுக்கு லாபம் போகும். விவசாயிக்குப் போகாது.

இந்த முறையிலே பார்ப்போமானால், நாம் ஏதோ விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்காகக் கமிட்டி போடுகிறோம் என்ற நல்ல எண்ணம் இருக்கலாம். ஆனால், மார்க்கெட் கமிட்டி அங்கத்தினர் எப்படி இருப் பார் என்று நாம் சொல்ல முடியும்? மஞ்சள் வியாபாரியைக் காட்டிலும் அந்த மெம்பர்கள் மோசமாகப் போனால் என்ன ஆவது? லேசன்ஸ் கொடுக்கவேண்டும். கொடுக்காவிட்டால் ஆபத்து இருக்கிறது. இந்த முறை யைப் பார்க்கும்போது இந்தச் சட்டத்தைக் காட்டிலும், கனம் மந்திரி அவர்கள் சந்தைக் கடையிலே நல்ல கிடங்குகளைக் கட்ட உடனடியாக ஏற் பாடு செய்யவேண்டும். அதையெல்லாம் கட்டுவதற்கு, ஸ்டேட்மெண்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸிலே பார்க்கும்போது, ஒரு லட்சம் இரண்டு

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [1st September 1959]

லட்சம் ரூபாய் செலவழியும் என்று கூறுகிறார்கள். 13 மாவட்டங்களில் எங்கெங்கே சந்தைக் கடைகள் வைக்கவேண்டுமோ அங்கெல்லாம் வைக்கலாம். திருவொற்றியூரில் மாட்டுச் சந்தை நடைபெறுகிறது. சென்னை நகரத்திலேயே அய்யனாவரத்தில் ஞாயற்றுக்கிழமைத் தேரையும் சந்தை கூடுகிறது. முக்கியமாக பெயர்போன சந்தைகளிலாவது வசதிசெய்து கொடுக்க வேண்டும். வியாபாரிகள் வாங்குவதற்கும் வசதிசெய்து கொடுத்து, பொருளை அங்கே கொண்டு வந்து வைப்பதற்கும் வசதி கொடுத்து, நடுவிலே தரகர் இல்லாமல் நேரடியாக வியாபாரம் செய்வதற்கு வசதி செய்தால் கிராமப் புறத்தில் இருக்கவேண்டிய நேச உணர்ச்சியோடு நகரங்களில் இருக்கும் சந்தை வசதியையும் விவசாயிகளுக்கு அதிக தொல்லை இல்லாமல் கொடுக்கலாம். விவசாயிகள் சந்தைக்கு பொருளை கொண்டு வர வசதியின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். இரட்டை மாட்டு வண்டியில் இரவு கண் விழித்து மிகவும் கஷ்டப்பட்டு சந்தைக் கடைக்கு வருகிறார்கள். அந்த நிலைமை இல்லாமல் அவர்கள் பொருளை அங்கேயிருந்து சந்தைக் கடைகளுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்கு வான் வசதிகள் போன்று ஏற்படுத்திக் கொடுத்தோ, பஸ்களில் சலுகைக் கட்டணத்தில் விளைபொருள்களைக் கொண்டு வருவதற்கு வசதிகள் செய்து தந்தால், அவையெல்லாம் விவசாயிக்கு எவ்வளவோ உதவியாக இருக்கும்.

அதேபோன்று கிரெடிட் பெவிலிடி செய்துகொடுக்கவேண்டும். பணம் இல்லாத காரணத்தால் அறைகுறை விலைக்குக்கூட லீட்டைத் தேடிவரும் வியாபாரிகளுக்குத் தங்களுடைய பொருள்களை விற்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை வைத்துத்தான் மற்ற பொருளை வாங்கவேண்டும். இந்த நிலைமையில் கூட்டுறவு சங்கங்களை நல்ல முறையில் பஸ்படுத்தி, அந்தப் பொருளை வைத்துக்கொண்டு விவசாயத்துக்குக் கடன் தரக்கூடிய வகதிகளை அதிகமாகப் பெருக்கினால் நலமாக இருக்கும்.

மேலும், இப்படிப்பட்ட மார்க்கெட் கமிட்டியிலே 18 அங்கத்தினர்கள், அவர்கள் மத்தியிலே 1,800 பூசல்கள் என்ற நிலைமை இருந்தால் குடும்பத்தில் காணவேண்டிய அன்பு பண்ட எல்லாம் சீர்குலைந்துவிடும். ஆகையால், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மறுமுறையும் யோசித்து 'அக்கிரகஸரல் ப்ராட்யூஸ்' என்பதை எடுத்துவிட்டு, முன்னால் இருந்தது மாதிரி 'கமர்ஷியல் க்ராபஸ்' க்கு மட்டும் என்று நிறுத்திக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும்.

முன்னால் நாமினேஷனிலே கமிட்டி போடலாம் என்று இருந்தது. நாமினேஷன் முறையைக் கொண்டு வந்து எலெக்ஷனைத் தீர்த்துக் கட்டினால் நன்மையாக இருக்கும். ஜனநாயகம் என்று கூறுகிறார்கள். யார் கை வலுக்கிறதோ அந்த வலுக்கிற கையால் பல வம்புத் தகராறு ஏற்பட்டு தொல்லைகளுக்கு ஆளாகக் கூடிய நிலையில் கிராம மக்கள் போய் விடுவார்கள். ஆகையால் நாமினேஷன் படியே அந்தக் கமிட்டி ஏற்படுத்த படவேண்டும். எவ்வளவு குறைவான எண்ணிக்கையில் அங்கத்தினர்களைப் போடுகிறார்களோ அவ்வளவுக்கு வம்பு குறைச்சலாகும். பதினெட்டு பேர்களை அங்கத்தினர்களாகக் கொண்ட அந்தக் கமிட்டி ஒழுங்காக வேலை செய்யாது. குறைந்தது 3 அல்லது 5 அல்லது 7 பேர்கள் என்று நிறுத்திக் கொண்டால் வம்புச் சண்டை இல்லாமல் வேலை சரிவர நடக்கும். இந்தக் குறைந்த எண்ணிக்கையான அங்கத்தினர்களை அரசாங்கமே நேரடியாக நியமிக்க வேண்டிய தொந்தரவு இருந்தாலுங்கூட கிராமப் புறங்களில் இருக்க வேண்டிய குடும்பநிலையைப் பொருத்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் அது மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

மார்க்கெட் கமிட்டியை மூன்று வருஷம் வரை நீடிக்கலாம் என்று இருந்ததை ஐந்து வருஷங்களாகச் செய்ய வேண்டியது அவசியமா என்று இருக்கிறேன். சரியாக அந்தக் கமிட்டி இயங்கவில்லை யென்றால் அதைச் 'ஸிப்ரவீட்' செய்வதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. கமிட்டியை உடனே ரத்துசெய்து விடலாம். நான்கு வருஷம் வரை நீடித்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. என்ன இருந்தாலுங்கூட, ஐந்து வருஷம் என்று நீடிக்கிற நிலைமை இருந்தால், அந்தக் கமிட்டியில் இருக்கிறவர்கள்,

1st September 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

வியாபாரத் துறையில் இருப்பவர்கள், அதிக நாள் இருக்க இருக்க அதிகத் தொல்லை வந்துவிடும். மூன்று வருஷம் என்று வைத்தால் பரவாயில்லை. எதற்காக ஐந்து வருஷம் என்று பொறுக்குக் கமிட்டி வைத்ததோ தெரியவில்லை. பழைய சட்டத்தில் இன்றைய நிலைக்குத் தக்கபடி ஒரு சில மாற்றம் கொண்டு வந்தால் போதும். விவசாய விளை பொருள்களுக்கு மார்க்கெட் கமிட்டி ஒன்று தேவையில்லை. ஏனென்றால் விவசாயிகள் தலைமிலே செஸ் போடவேண்டியிருக்கும். அதிகாரிகள் அமைக்க அதிகமாகச் செலவு ஏற்பட்டு, அது விவசாயிகள் தலைமிலே சென்று விழுமே யொழிய உண்மையிலேயே இதை விற்கிறவர்களுக்கு அதைக் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படும் என்பதை ஆராய்ந்து சிந்தித்துப் பார்த்துச் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது செய்யப்பட்டுள்ள மாறுதல்கள் விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை கொடுப்பதாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் பழைய அளவிலேயே புது மெருகு கொடுத்து கொண்டு வந்தால் போதும் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்று சபையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் சென்னை விவசாய விளை பொருள் மார்க்கெட்டுகள் மசோதா மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் இப்பொழுது இயங்கி வருகிற மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி கிட்டத்தட்ட பத்தொன்பது ஆண்டுகளாக நல்ல முறையிலே நடந்துவருகிறது. எனக்கு முன் பேசிய அம்மையார் அவர்கள் மார்க்கெட்டிங் சந்தைக் கடை மூலமாகச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சந்தைக் கடை மூலமாகத்தான் நடைபெறவேண்டுமென்று சொன்னால், அந்தச் சந்தை வாரத்திற்கு ஒரு தடவைதான் கூடுகிறது. அப்பொழுதுதான் பலதரப்பட்ட பொருள்களை வியாபாரம் செய்யவேண்டும். ஆனால், ரெகுலேபெட் மார்க்கெட் மூலமாக நல்ல முறையிலே நாங்கள் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் நடந்துவருவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். 19 ஆண்டு காலமாக நல்ல முறையிலே வியாபாரம் நடந்து வருகிறது. அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் நல்ல பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மாதிரியான கமிட்டி வைத்து இயங்குவதால் விவசாயப் பொருள்களின் தரம் நல்ல முறையிலே உயர்ந்திருக்கின்றன. ஏற்கெனவே இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக வந்துகொண்டிருந்த மணிலாப் பயிரைவிட இப்பொழுது வருகிற மணிலாப் பயிரின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. முன்னேவிட இப்பொழுது ஓரளவு விவசாயிகளும் லாபம் அடைந்து வருகிறார்கள். வியாபாரிகளும் தங்களுக்குத் தேவையான சரக்குகளை ஒரே இடத்தில் வாங்க வசதி இருக்கிறது. அதே இடத்திலிருந்து பக்கத்து ஊர்களிலுள்ள தங்களுடைய மில்லுக்கு எடுத்துச் செல்லும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகையால், அம்மையார் அவர்கள் அனுபவம் இல்லாமல் இதைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏற்கெனவே “காஷ் க்ராப்” என்று இருந்ததை மாற்றி, எல்லா விவசாயப் பொருள்களுக்கும் வரவேண்டும் என்பதுதான் பொதுப்படையாக மக்களுடைய அபிப்பிராயம். அதன் காரணமாகத்தான் இந்த மசோதாவை இப்பொழுது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், அதை வாழேற்றிருக்கிறோம். ஒரு சில அடிப்படைக் கொள்கைகளை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அதிலுள்ள கருத்து வேறுபாடுகளைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக கனம் கோவிந்தசாமி சொன்னது மாதிரி இந்த விவசாய விளைபொருள்களின் விற்பனையை கூட்டுறவு முறையில் நிர்ணயிக்க வேண்டாம் என்பதை நானும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். நடைமுறையில் அந்த விற்பனை எந்த அளவுக்கு நடந்தால் நல்ல முறையில் நடைபெறுமோ அந்த முறையில் இயங்குவதற்கு வசதியும் வாய்ப்பும் கொடுக்க வேண்டும். மற்ற எந்த முறையைக் கையாண்டாலும்கூட கூட்டுறவு முறையை மட்டும் கையாள் வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. Selvaraj]

[1st September 1959]

அதற்கு அடுத்தபடியாக அங்கத்தினர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் முறையில் விவசாயிகளுக்கு ஒன்பது அங்கத்தினர்களும் வியாபாரிகளுக்கு நான்கு அங்கத்தினர்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே நடைமுறையில் இருந்து வந்தது விவசாயிகளுக்கு ஐந்து அங்கத்தினர்களும் வியாபாரிகளுக்கு நான்கு அங்கத்தினர்களும் என்று இருந்தது. கனம் அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் குறைந்த அளவில் அங்கத்தினர்களை போட வேண்டியதுதான் நல்லதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். குறைந்த அளவில் அங்கத்தினர்கள் இருந்தால்தான் கமிட்டி நல்ல முறையில் நடைபெறும். அங்கத்தினர்களுடைய எண்ணிக்கையை விஸ்தரிக்க வேண்டுமானால் தாலுகாவுக்கு ஒரு அங்கத்தினராக எடுத்துக் கொள்ளலாம். விவசாயிகளுக்கு ஒருவரும் வியாபாரிகளுக்கு ஒருவரும் அங்கத்தினர்களாக அதிகமாக இருக்கலாம். அதிகப்படியான விவசாயிகளை அங்கத்தினர்களாக வைத்தால் வியாபாரிகளுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. இப்பொழுது நான்கு அங்கத்தினர்கள் வியாபாரிகளாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருந்தால் வியாபாரிகள் தங்களுடைய திட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் எடுத்துச் சொல்வதற்கு வசதியும் வாய்ப்பும் இல்லாமல் போய்விடும். ஏற்கெனவே இது நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. வியாபாரிகளுடையவும் விவசாயிகளுடையவும் ஒத்துழைப்பு இருந்து வருகிறது. அப்படி அல்லாமல் வியாபாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் போனால் வியாபாரம் நல்ல முறையில் நடக்காது. வியாபாரம் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டுமானால் வியாபாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு அவசியமாக இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது வட ஆர்க்காட்டிலும் ஒரு கமிட்டியை அமைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு வியாபாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லை என்று தெரிய வருகிறது. அதனால் அந்த கமிட்டி வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் வியாபாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு இருப்பதால் அங்கு வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருகிறது. ஆகவே வியாபாரிகளுக்கு சரியானபடி வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக வியாபாரிகள் தலைவராக வருவதற்கு வசதி இருக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் அநேகம் தடவைகளில் விவசாயிகள் தலைவர்களாக வந்திருக்கிறார்கள், சமீபத்தில் ஒரு வியாபாரிகூட தலைவராக வந்திருக்கிறார். அவர் இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக தலைவராக இருந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே வியாபாரிகள் தலைவர்களாக வருவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே பாரபட்சமில்லாமல் யார் வேண்டுமானாலும் தலைவராக வருவதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பும் வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தலைவருக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதைப்பற்றியும் கொஞ்சம் வரையறுத்து கூற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த அந்த கமிட்டியில் வேலை பார்க்கக்கூடிய குமாஸ்தாக்களுக்கு தங்களுடைய குழந்தைகளுடைய கல்வி வசதிக்கு வேண்டிய சலுகைகள் தரப்பட வேண்டும். ஸ்தல ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட சலுகைகள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த சலுகைகள் எல்லாம் இவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப் போலவே கமிட்டிகளுக்கெல்லாம் தொழில் அபிவிருத்தி கடன் வசதி போன்ற உதவிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று இறுதியாகக் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI B. DORAISWAMY REDDIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகள் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியின் மூலமாக தங்களுடைய விவசாய விளை பொருள்களை விற்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

1st September 1959] [Sri B. Doraiswamy Reddiar]

பற்றுக்குறையாக இருக்கக்கூடிய பொருள்களையும் விவசாயிகள் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி மூலமாக வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யும் பல உணவு பொருள்கள் பக்குவமாக இருக்கக்கூடிய சில பொருள்கள் மணக் கணக்கில், நிமிஷக் கணக்கில் கெட்டுப் போகக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் கமிட்டியின் மூலமாக விற்பதோ அல்லது வாங்குவதோ என்று சொன்னால் அது சில சமயங்களில் முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. அவைகளை கமிட்டியின் மூலமாக வாங்குவதாக இருந்தால் மூன்று நாட்கள் கழிந்ததான் வாங்க முடியும். அதற்குள் அவைகள் கெட்டுப் போகக்கூடிய நிலைக்கு வந்து விடுகின்றன. ஆகவே அவைகளையெல்லாம் சட்ட மூலமாக விற்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரி என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆகவே கமிட்டியின் மூலமாக விவசாயிகள் விளைவிக்கக் கூடிய எல்லா பொருள்களையும் விற்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரம், பிண்ணுக்குப் போன்ற விவசாயப் பொருள்கள் வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு விவசாயத்திற்கு உதவிசுரமாக இருக்கக்கூடிய அளவில் காலத்தில் கிடைப்பதாகவே இல்லை. ஏனெனில் விவசாயிகள் அவைகளை கமிட்டியின் மூலமாகக் கேட்டு கடன் வாங்கிக்கொள்வது என்றால் முடியாமல் இருக்கிறது. ஏனென்றால் கமிட்டியில் பணம் இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் அக்கம் பக்கத்தில் கடன் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்பொழுது அவர்கள் பக்கத்திலுள்ள பணக் காரியமிருந்து பணம் கடனாக வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களைப் போய் கடன் கேட்டால் அவர்கள் சாதாரணமாக கடன் கொடுப்பது இல்லை. விளைபொருள்களை அடமானமாக வைத்துவிட்டு கடன் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயம் முடிந்தவுடன் வாங்கிய கடனுக்கு பதிலாக விளைபொருள்களைக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி கொடுக்கா விட்டால் அவர்கள் மறுபடியும் கடன் கொடுக்க மாட்டார்கள். அந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் சொசைட்டியில் விளை பொருள்களைக் கொடுத்து விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்றால் முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டத்தைப் போலவே கெட்டுப்போகக்கூடிய உணவுப் பொருள்களை சொசைட்டி மூலமாக வாங்க வேண்டுமானாலும் இரண்டு, மூன்று நாட்கள் கழித்துதான் அவைகள் கிடைக்கிறது. அதனால் அவைகள் பழுதடைந்து விடுகின்றன. அதனால் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த முறையில் செய்யப்படும்கூடிய அங்கே ஒரு தொத்து நோய் வந்துவிடுகிறது. அதாவது வரி என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு தொத்து நோய் அங்கு வந்து விடுகிறது. அதாவது விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய பொருள்களுக்கும் வரி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது, விற்கக்கூடிய பொருள்களுக்கும் வரி கொடுக்க வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. கொடுக்கக்கூடிய பண்டங்களுக்கும் சரி திருப்பி வாங்கி வாங்கக்கூடிய பண்டங்களுக்கும் சரி வரி கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதத்திலும் லாபம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதனால் எந்த விதத்திலும் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவதாகத் தெரிய வருகிறது. கனம் அமைச்சர் நல்லது செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் தான் அநேக சட்டங்களைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவைகள் எல்லாம் பின்னையார் பிடிக்க குரங்காய் போய் முடிகிறது. பின்னையாராகப் பிடித்து பூஜிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் அவைகள் எல்லாம் ஆஞ்சனேயர் மாதிரி முடிந்து விடுகிறது. ஆகவே சர்க்கார் சட்டம் செய்வதெல்லாம் கடைசியில் விவசாயிகளுக்கு ஆபத்தாகத்தான் முடிகிறது.

இந்தக் கமிட்டிகளைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பல குறைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயிகள் பணம் கேட்டால் அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகளுக்கு செளகரியம் அளிக்கும் அளவில் சட்டங்கள் அமையவில்லை. விவசாயிகளுடைய தலையின் பேரிட்தான் பல கண்ட ரோடுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பண்டங்களுக்கு எந்த விதமான கண்டரோலும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு அம்மோனியம் சல்பேட் வேண்டுமென்றால் அது விவசாயம்

[Sri B. Doraiswamy Reddiar] [1st September 1959]

முடிந்து பலன் அடையும்போதுதான் கிடைக்கிறது. கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலமாக வாங்கவேண்டுமானால் சீக்கிரத்தில் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. விவசாயத்திற்கு வேண்டும் என்று மனுப் போட்டால் அறுவடையான பிறகுதான் கிடைக்கிறது. மாடு வாங்குவதற்கோ அல்லது உரங்கள் வாங்குவதற்கோ பணம் வேண்டும் என்று கேட்டால் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் சாகுபடி செய்த பொருள்களை மட்டும் கமிட்டியின் மூலமாக விற்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சட்டங்களினால் அவர்களுக்கு பிரயோசனம் ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதுதான் என்னுடைய கருத்து. அப்படி இருக்கும் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி, ஒரு கமிட்டியை நியமனம் செய்துவிடுவதனால் மட்டும் விவசாயிகளுக்கு எவ்விதமான அனுசூலமும் ஏற்படாது. இது விவசாயிகளுக்கு இடைஞ்சலாகவே போய்விடும் என்று சொல்லி என் சிற்றுவரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அவை முன்பாக சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிற விவசாய விளை பொருள் விற்பனை மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் ஏற்க இயலாதவகை இருக்கிறேன். இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே உதகமண்டலத்தில் நடந்த கூட்டத்தில் எனது கருத்துக்களை வெளியிட்டுருக்கிற காரணத்தினால் சுருக்கமாகவே இப்போது பேசி முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகள் இன்றையதினம் உற்பத்தி செய்கின்ற விளை பொருள்களுக்கு சரியானபடி, நியாயமான, நிரந்தரமான விலை கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதம் ஏற்பட்டால் அன்ற, தாம் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை விவசாயிகளுக்கு நாம் ஏற்படுத்தினாலெழிய உண்மையில் விவசாயிகள் ஊக்கத்தோடு தம் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு ஊக்கம் உண்டாகாது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் விவசாயிகளுடைய பண்டங்கள் என்ன விலைக்குத்தான் விற்கப்படும் என்கிற உத்தரவாதம் இல்லை.

(Deputy Speaker in the Chair.)

எங்கள் பகுதியில் வெங்காயம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. எத்தனை ஆசையோடு, நம்பிக்கையோடு அந்தப் பயிரை ஆரம்பத்தில் விளைக்கிறார்களோ அந்த ஆசை, நம்பிக்கை ஒன்றும் அறுவடை காலத்தில் அவர்களுக்கு இருப்பது இல்லை. காரணம் அறுவடை செய்கின்ற காலத்தில் அறுவடை கூலிக்குக்கூட கட்டுப்படியாகாத நிலைமைக்கு அதன் விலை குறைந்து போய் விடக்கூடும். அப்படி குறைந்து போகாதபடி நியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு இன்று எவ்விதமான உத்தரவாதமும் இல்லை. வெங்காயம் சீக்கிரத்தில் அழகக்கூடிய பொருள். அதை அதிக நாள் வைத்துக்கொள்ள முடியாது. பட்டரை போட்டு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றாலும் சாதாரண சிறிய விவசாயிகளுக்கு அத்தகைய வசதியைச் செய்துகொள்ள முடியாது. பெரும்பாலானவர்கள் இன்றைய தினம் அத்தகைய வசதியைச் செய்துகொள்ள முடியாதவர்களாக இருப்பதனால் வெகுவாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சாகுபடிச் செலவுக்குக்கூட கட்டி வராத விலையாக இருந்தாலும் அவை அழகிப் போய் முழு நஷ்டம் ஏற்படாதிருக்க கொஞ்சம் நஷ்டப்பட்டாலும் பரவாயில்லையென்று விற்றுவிட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இப்படி வெங்காயம் மாதத்திரம் இல்லை. எங்கள் பகுதியில் புகையிலை வெள்ளாமை செய்கிறவர்களுடைய கதியும் இதுதான். உற்பத்தி பண்ணுவதுதான் விவசாயிகளுடைய வேலையாக இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களால் தாங்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களினுடைய விலையை நிர்ணயம் செய்ய முடிவது இல்லை. யாரோ வர்த்தகர்கள் வந்து விலையை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். இந்த வர்த்தகர்கள் ஏதோ ஒரு குறைந்த -விலையை வைத்து விலை நிர்ணயம் செய்வதும், சரக்குகளை எல்லாம் வாங்கி, தங்களிடையே கோடவுன்களுக்குக் கொண்டுபோனவுடன் விலையை உயர்த்திவிடுவதும்தான் நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிற நடைமுறை.

1st September 1959]

[Sri P. S. Chinnadurai]

இந்த வகையில் துன்பப்படுகிற விவசாயிகளுக்கு இந்த மசோதா எந்த அளவுக்கு துணை புரியப் போகிறது, அவர்களுடைய கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்யப்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள்தான் எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். செலக்ட் கமிட்டிக்கு இந்த மசோதா போவதற்கு முன்னாலும் சரி, செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்குப் பிறகு இப்போது வந்திருக்கிற மசோதாவின் நிலையிலும் சரி, மசோதாவின் அடிப்படையைப் பரிசீலித்துப் பார்க்கிறபோது விவசாயிகளுக்கு இருக்கும்படியான அடிப்படைத் துன்பத்தைப் போக்குவதற்கு இதில் எந்தவகையான வரையறையும் செய்யப்படவில்லை என்றுதான் சொல்வேன். மார்க்கெட்டிங் வசதி செய்து கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லலாமே தவிர, விளைபொருள்களைப் பாதுகாத்து வைப்பதற்கு போதுமான கோடவுன்கள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. விவசாயிகள் தங்களுடைய பொருள்களை ஒரு பாதுகாப்பான கோடவுன்களில் கொண்டு வந்து போட்டு, பின்னால் நல்ல விலைக்கு விற்கலாம் என்கிற நம்பிக்கையோடு கொஞ்சம் முன் பணமாக லாங்கிக் கொண்டு போவதற்கும் வசதி எதுவும் செய்யப்படவில்லை. குறிப்பாக இன்றைய தினம் எங்கள் பகுதியில் ஏராளமாகப் பூக்கயிலை பயிரிடப்படுகிறது. அவர்கள் எல்லோரும் பூக்கயிலையைத் தனிப்பட்டவர்களுடைய கோடவுன்களுக்குக் கொண்டு போய்த்தான் பாதுகாக்கவேண்டிய நிலைமையில், அவர்கள் என்ன விலை நிர்ணயம் செய்கிறார்களோ அந்த விலைக்கே விற்புவிட்டு வரவேண்டிய நிலைமையில் இன்றைய தினம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால் லெவி என்று இப்போது போடப்படுகிற ஒரு வரியை வேண்டுமானால் வசூலித்துக் கொள்வதற்கு வசதி ஏற்படப் போகிறதே தவிர விவசாயிகளுக்கு ஒரு நியாயமான விலை கிடைக்கச் செய்வதற்கு எவ்விதமான உத்தரவாதமும் இந்த மசோதாவில் கிடையாது.

அகில இந்திய ரீதியில் இவைகளைப்பற்றி ஆராய்வதற்காக என்று ஏற்படுத்தப்பட்ட அசோக் மேத்தா கமிட்டியார் இது குறித்து திட்டவட்டமாக ஒரு சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். விலை நிர்ணயம் செய்வதற்காக ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் ஒரு தனி மசோதாவைக் கொண்டு வந்து, ஒவ்வொரு விளை பொருளுக்கும் நியாயமான விலையை நிர்ணயிப்பதற்கு கமிட்டி அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அசோக் மேத்தா கமிட்டியின் அந்த யோசனை இதுவரையில் அமுலாக்கப்படுவதற்கேற்ற ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படவில்லை. மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிகளை ஏற்படுத்துவதற்காக என்று கொண்டு வரப்படுகிற இந்த மசோதாவிலேயே விலை நிர்ணயம் செய்வதற்கும் வழிவகை செய்யப்பட்டிருந்தால் அல்லது அத்தகையதொரு மசோதாவையும் கொண்டு வந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அப்படி வகை எதுவும் செய்யப்படாத நிலைமையில் இந்த மசோதா எத்தகைய நன்மையை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கும் என்று எதைக்குப் புரியவில்லை. நாம் எந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்று நினைக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நன்மை செய்ய முடியாது. நன்மை எதுவும் ஏற்படாவிட்டாலும் தீமை எதுவும் உண்டாகக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவில் அக்கிரகஸரல் ப்ராட்ட்யூல் என்கிற டெபன்ஷன் இருந்து வெங்காயம், பூக்கயிலை இரண்டும் விலைக்கப்பட வேண்டும் என்கிற பெரும் கோரிக்கை விவசாயிகளுடைய மத்தியில் இன்றைய தினம் இருந்து வருகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இது நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம். இது சம்பந்தமாக அநேக மகஜர்கள் அவரிடத்தில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போவதற்கு முன்—உதகமண்டலக் கூட்டத்தில் விவாதத்திற்கு வந்தபோது ஆடு மாடுகள், கோழி, பன்றி முதலியவைகள்கூட இதில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது அவைகளை எல்லாம் நீக்கிவிட்டிருப்பதற்காக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதுபோலவே, வெங்காயம், பூக்கயிலை இரண்டையும் நீக்கிவிட வேண்டும். அதற்காக நான் ஒன்றும் திருத்தம் கொடுக்கவில்லை. நாங்கள் திருத்தம் என்று கொண்டு வந்தாலும் அது நிறைவேறும் என்கிற நம்பிக்கை இல்லை. ஆகவே அமைச்சர் அவர்களே இதைப்பற்றிய பரிசீலனை செய்வது அவசியம், இந்த இரண்டு பொருள்களையும் நீக்கிவிட வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி வேண்டிக்கொள்வதைத் தவிர வேறு பலனுள்ள முறையில் என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

[Sri P. S. Chinnadurai]

[1st September 1959]

விவசாயிகளுக்கு இந்த மசோதா வேண்டுமானால் ஓரளவு பயன்படலாம். லைசென்சு வாங்கக்கூடிய வியாபாரிகள் சரியானபடி வியாபாரம் செய்வதற்கு, வியாபாரத்தில் வீணான ஏமாற்றங்கள் எல்லாம் நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு இது உதவி பண்ணலாம். இவ்வளவுதான். இந்த அளவிற்கு இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன். ஆகையால்தான் முழு மனதுடன் வரவேற்க முடியாமல் அரைகுறை மனதோடு வரவேற்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

இன்னொன்று. இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி அங்கத்தினர்களை நியமனம் மூலமாகவே போடலாம் என்றும், தேர்தல் என்றால் சண்டை வந்துவிடும் என்பதாகவும் முன்பு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. தேர்தலைக் கண்டு அஞ்சவேண்டியதில்லை. அருவருக்கத்தக்க காலமும் அல்ல இது. கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கூட இப்போது தேர்தல் நடக்கிறது. தேர்தல் மூலமாகவே பல்வேறு காரியங்களையும் செய்துகொண்டுவரக்கூடிய ஜனநாயக காலம் இது. ஆகவே தேர்தல் மூலமாகவே அங்கத்தினர்களை ஏற்படுத்துவதற்கு வழி செய்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. பண்டங்களை வாங்குகிறவர்களிடம் லெவி வாங்குவது என்றால், அப்படி அவர்கள் கட்டத் தவறிவிட்டால், விற்பவர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. விற்பவர்கள் விவசாயிகள். வாங்குகிறவர்கள் வியாபாரிகள். எல்லா வியாபாரிகளையும் விவசாயிகளுக்குத் தெரியும் என்று சொல்ல முடியாது. யாராவது வியாபாரிகளை அடையாளம் தெரிந்துகொள்ள முடியாமல் பண்டங்களை விற்பவரிடம் திருப்ப விவசாயிகளை அதைக் கொடுக்கும்படியாகச் செய்வது சரியாகாது. இவர்கள் கட்ட வேண்டும் என்று செய்வதும் முறையாக இருக்காது. ஆகவே அவர்கள் கட்டாவிட்டால் விவசாயிகளைக் கட்டவேண்டும் என்பதாக இருப்பதை மாற்றி விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12 30

மேலும் இந்த மசோதாவின்படி சாமான்களை ஏற்றிக்கொண்டு போகும் வண்டிகளைத் தடுத்து நிறுத்த அதிகாரம் இங்கு இருக்கும் சிப்பந்திகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக மாத்திரம் அல்ல. சரியானபடி நம்பிக்கை தரத்தக்க அளவிலே அதற்கான லெவி செலுத்திவிடவில்லை யானால் சாமான்களை இறக்கிப் போட்டுக்கொள்ளலாம், பறிமுதல் செய்யலாம் என்று கூட இதில் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு சிப்பந்திக்கு இந்த அளவு அதிகாரம் எல்லாம் இந்த மசோதாவின் மூலமாக வைத்திருப்பது நல்லது அல்ல. இதனால் பின்னால் பலவிதமான ஊழல்கள் தோன்றலாம். அதற்கு இடம் கொடுக்காத முறையிலே ஏற்பாடு செய்வது நல்லது. வேண்டுமானால் அவர்களுடைய பெயரையும் முழு விலாசத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கலாம். தவிர சாமான்கள் பறிமுதல் செய்யலாம் என்று சொல்லும் ஷரத்து அவ்வளவு சரியானது அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆதலால் அவைகளை கவனித்து தக்க முறையிலே அரசாங்கத் தரப்பிலேயே ஆராய்ந்து உரிய திருத்தங்கள் கொடுத்த பிறகு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN : கனம் உதவி அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று விவசாய விளைபொருள் மார்க்கெட்டிங் மசோதாவைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொண்டு இதை முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன். இந்த விவசாய விளைபொருள் மசோதாவைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் பல விஷயங்கள் சொன்னார்கள். இதில் முக்கியமாக திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு செய்ய வேண்டிய முதல் கடமையாக அவர்களுக்கு சந்தைக் கடை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். ரோடு வசதிகள், கடன் வசதிகள் முதலியவை செய்து கொடுப்பதுதான் அவசியமே தவிர அம்மாதிரி விற்பனைக் கூடங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதனால் அவர்களுடைய நிலைமை முன்னேறாது என்று கூறினார்கள். அவர்கள் கூறியதை ஒருவாறு வரவேற்றாலும் விவசாயிகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை அரசாங்கம் உணர்ந்து இன்றைக்கு ஆங்காங்கே கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி கொடுத்துக்

1st September 1959] [Sri K. R. Viswanathan]

கொண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி கடன் வசதி செய்து கொடுத்தாலும் சந்தைக் கடை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தாலும் விளக்கு வசதி செய்து கொடுத்தாலும் பொருளை விற்பனைக்கு எடுத்துக்கொண்டு போகும்போது அங்கு வழியிலே இடைமறித்து அவர்களை ஏமாறச் செய்கின்ற முதலைகள் பல பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய விஷமத்தனத்தை நீக்குவதற்குத் தான் அங்கு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட விற்பனைக் கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன என்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒன்றிரண்டு ஆண்டு காலமாக விற்பனைக் கமிட்டியில் உறுப்பினராக இருந்த காரணத்தினால் என்னுடைய அனுபவத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். திருச்சி மாவட்டத்திலே பல இடங்களில் விற்பனைக் கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும்கூட ஒரு சில இடங்களில் இவை சரியானபடி நடக்க முடியவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் அங்கு இருக்கும் வியாபாரிகள், மற்ற மில்காரர்கள் அங்கு இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு சிறிய கடன் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய பெரிய லாபத்தை மறித்துக்கொள்கிறார்கள். அம்மாதிரி விவசாயிகள் தாங்கள் அறியாமலேயே சரண்டப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி அவர்கள் சரண்டப்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்த மசோதாவின் முக்கிய நோக்கம் ஆகும். ஆகவே இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன்.

இந்த மசோதாவானது பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டபோது சில முக்கியமான மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அத்தகைய மாற்றங்களிலே மிகவும் முக்கியமானது கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்கள் இத்தகைய விற்பனைக் கூடங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இம்மாதிரி அதிகாரம் கொடுக்கப்படுவதிலும் கூட்டுறவு விற்பனை சங்கத்திலேயே ஒரு 'மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியை' அவர்களாக நியமித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. அத்தகைய 'மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி' இந்த சட்டத்தின் விதிகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் நடக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இத்தகைய விதிகளில் சில மாறுதலை மட்டும் நாம் காண்கிறோம். அதனால் இந்த மாறுதல் ஏன் அங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் தெரியவில்லை. உதாரணமாக உறுப்பினர்கள் சாதாரண மார்க்கெட்டிங் சொசைடிக்கு தேர்தல் மூலமாக தேர்தல் தேடுக்கப்படுகிறார்கள். கூட்டுறவு விற்பனைக் கமிட்டிக்கு நியமனம் மூலமாக நியமிக்கப்படுகிறது. உறுப்பினர்கள் 'நாமினேஷன்' மூலமாக நியமிக்கப்படலாம் என்ற வேறுபாடு இருக்கிறது. இன்னும் இந்த "கூட்டுறவு" மார்க்கெட்டிங் சொசைடி உறுப்பினர்களுக்குள்ளேயே ஏன் தேர்தல் நடத்தக்கூடாதென்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். ஆகவே அவர்களுக்கும் அந்தத் தேர்தல் உரிமையைக் கொடுத்தால் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இம்மாதிரி 'கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடி' மூலமாக நியமிக்கப்படுகிற உறுப்பினர்களுக்கு மூன்று ஆண்டு காலம் என்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'விளைபொருள் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி' உறுப்பினர்களுக்கு ஐந்து ஆண்டுகள் காலம் என்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய வேறுபாடு இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேண்டுமானால் இரண்டு வகை உறுப்பினர்களும் மூன்று ஆண்டு காலமே அவர்களுடைய காலமாக இருக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதில் ஏற்பட்டிருக்கிற மிக நல்ல வரவேற்கக்கூடிய சீர்திருத்தம் லைசன்ஸ் பெற முடியாத வியாபாரிகள் அந்த மாவட்டத்தைச் சார்ந்த கலெக்டர் அவர்களுக்கு அப்பீல் செய்துகொண்டால் போதும் என்ற முறை ஏற்படுகிறது. இத்தகைய வியாபாரிகளுக்கு மிக நல்ல முறையிலே உதவியாக இருக்கலாம். அதற்காக சென்னைக்கு ஒடிவந்து அப்பீலைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு பதிலாக அந்தந்த மாவட்டத்திலேயே அப்பீல்களை தீர்த்துக்கொள்வதற்கு ஒரு நல்ல வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

[Sri K. R. Viswanathan]

[1st September 1959]

அடுத்தபடியாக இந்தக் கமிட்டியின் தலைவர் விவசாய உறுப்பினர் களிலிருந்தே தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்று ஒரு மாற்றம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையாகவே வரவேற்கக்கூடியதாகும். உண்மையில் தலைவர் தேர்தலில் நிற்க உறுப்பினர் அனைவர்க்கும் உரிமை இருக்குமானால் விவசாயி தலைவராக வருவதற்கு மிகவும் குறைந்த வாய்ப்பு இருக்க முடியும். அவ்வாறு விவசாயிதான் தலைவராக வர முடியும் என்ற விதி இருக்கிறபடியினால் விவசாயிகளினுடைய நலனுக்காகவே இந்த மசோதா ஏற்படுத்தப்படுகிறபடியினால் இந்தக் கமிட்டியின் தலைவர் விவசாயிகளினுடைய மத்தியிலேயே இருந்து வரக்கூடிய சூழ்நிலை அமைகிறது. ஆகையால் இதை மாற்றவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

இந்தக் கமிட்டியின் உறுப்பினர்களைத் தேர்தல்கள் மூலமாகத்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற மாற்றமே வரவேற்கத்தக்கது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு நாமினேஷன் மூலமாக நியமிக்கப்படுகிற கமிட்டிகள் பல வேலை செய்து வருகின்றன. அம்மாதிரி நியமிக்கப்பட்டாலும் இத்தகைய கமிட்டிகள் சரியாக இயங்கவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் அவர்களுடைய விருப்பம் இருந்தும் அறியாமலேயே இத்தகைய நியமனங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே இந்தக் கமிட்டிக்கு பல சமயங்களிலே கூட்டம் நடத்த முடியாமல் குறைந்தபட்ச உறுப்பினர்கள் இல்லாமல் இருக்கிற காரணத்தால் இந்தக் கமிட்டிகூட யோசிக்க முடிவதில்லை. ஆகவே ஓரளவு அவர்களுடைய சம்மதத்தைத் தெரிந்து நியமித்தால் நல்லது. அல்லது தேர்தல் மூலமாகவே நியமித்துவிடுவது மிக மிக நல்லது. எவ்வாறு அவர்கள் விரும்பி தொண்டு புரிய வருகிறார்களோ அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு இணங்கி தேர்தல் மூலமாக அந்தக் கமிட்டிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் விதியை நான் மிகவும் வரவேற்று என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய விளைபொருள் மசோதாவை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா செலக் கமிட்டியிலே நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்யப்பட்டது மட்டும் அல்லாமல் நேரடியாக தென் ஆற்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர் போன்ற மாவட்டங்களுக்குச் சென்று விவசாயிகளை நேரடியாகக் கண்டு பேசி அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்து எந்தெந்த மாற்றங்கள் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையிலே விலை கிடைக்கும், விவசாயிகளுக்கு செளகரியமாக இருக்குமென்று கருதி அதற்கான ஏற்பாடுகளை அமைச்சர் அவர்கள் செய்வதற்கு உண்மையிலேயே நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் விளைபொருள் மசோதாவிலே மார்க்கெட் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மார்க்கெட் கமிட்டியில் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது இருக்கும் முறை மிகவும் நல்ல முறையில் வேலை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதை யாரும் மறுக்கவே முடியாது. ஆனால் இந்த முறையில் வேறு ஏதாவது மாற்றம் வந்துவிடுமோ என்று ஐயம் பலருக்கு இருக்கத்தான் செய்கிறது. இதிலே ஐயப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. இப்போது இருக்கும் முறையிலே என்றும் வசதியாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் இப்போது இருக்கும் விஷயம். தென் ஆற்காட்டிலே கூட இங்கு செய்யப்பட்டக்கூடிய வேலை விவசாயிகளுடைய விளை பொருள்களை லாபகரமாக நல்ல முறையிலே விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னதாகவே அட்வான்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அம்மாதிரி பல வசதிகள் செய்ய முடியுமா என்று பார்த்தால் நேரடியாக அம்மாதிரி ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் கமிட்டி செய்ய முடியாது. இதை எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்றால் மார்க்கெட்டிங் சொசைடிதான் செய்ய முடியும். அதை நல்ல முறையிலே ஆராய்ந்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடி இப்பொழுது என்ன வேலை செய்கின்றது என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி என்ன வேலைகளை செய்

1st September 1959] [Sri K. S. Subramania Gounder]

கிறதோ அதே வேலைகளைத்தான் அவர்கள் செய்கிறார்கள். ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியிலே விவசாயப் பொருள்கள் வந்த உடனே அவைகளை விவசாயிகளுக்கு லாபகரமான முறையிலே விற்பனை செய்து கொடுப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இதைக் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியிலே செய்து கொடுக்கிறார்கள்.

விறற் உடனேயே பணத்தை கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி விவசாயிகளுக்கு நேரிடையாகக் கொடுத்துவிட்டு பிறகு வியாபாரிகளிடமிருந்து வசூல் செய்கிறார்கள். அந்த முறை ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் கமிட்டியில் இல்லை. அது பல இடங்களில் சொல்லப்பட்டது. எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் “விவசாயிகள் விாபாரிகளைத் தேடிக் கொண்டு போகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது” என்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் அந்த முறை இருக்கிறது. மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி நேரிடையாக விவசாயிகளுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு பின்பு விவசாயிகளுடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அதுமட்டும் அல்ல. ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் அட்வான்ஸ் கொடுக்க வாய்ப்பு இல்லை. கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியில் விவசாயிகளுக்கு அட்வான்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அதுமட்டும் அல்ல. மகசூல் உற்பத்தி செய்வதற்கும் அட்வான்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். மகசூல் உற்பத்தி செய்த பிறகும் கூட சில அட்வான்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். சரக்கு விற்கவில்லை என்றால் கோடலுனில் ஸ்டாக் செய்து அதன் பேரில் லோன் கொடுக்கிறார்கள். நல்ல விலை கிடைக்கும் போது அந்த சரக்கை விற்க மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி ஏற்பாடு செய்கிறது.

சர்க்கார் கொள்கை என்னவென்றால் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி “Process plant” வைத்து, விவசாய விளைபொருள்களை, அதாவது கட்டை எண்ணெயாகவும் பருப்பாகவும், பருத்தியைப் பஞ்சாகவும் மாற்றி அதனால் ஏற்படும் லாபத்தை விவசாயிகளை அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளுக்கு கட்டைவும், மான்யமாகவும் பணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்னவென்றால், இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நடத்தி, வரும் லாபத்தை எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

எந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்பதைக் குறித்து 5-வது பிரிவில் விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லா மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அல்ல. எந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி விரும்பிக் கேட்கின்றர்களோ, அந்த சொசைட்டி ரிஜிஸ்டிராருக்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டால், அவர் அந்த சொசைட்டி நல்ல முறையில் பூரணமாக நடத்த முடியும் என்று கருதினால், அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுக்கப்போகிறார்கள். எல்லோருக்கும் கொடுத்து விரும் நிலை இல்லை. எல்லாக் கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்களுக்கும் கொடுப்பது என்பது இல்லாத விஷயத்தைக் கற்பனை செய்துகொண்டு பேசுவதாகத்தான் இருக்கும். இதைப் பொறுத்த வரையில் மார்க்கெட்டிங் சொசைடியாக இருந்தால் நல்ல முறையில் இருக்கும். பின்னர் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான நன்மைகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க முடியும். சர்க்குக்களை விற்பனையாக மாத்திரம் அல்லாமல் இன்னும் அதிக லாபம் வர ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க முடியும்.

அது மாத்திரம் அல்ல. வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதில் வரக்கூடிய லாபத்தில் 65 சத வீதம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு இருக்கிறது. விவசாயிகள் லாபம் அடைய வேண்டும் என்றுதான் இந்த ஏற்பாடு. இரண்டு விதமான கமிட்டிகள் எதற்கு என்று கேட்கப்படுகிறது. கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் மாத்திரம் “Nomination” என் என்று கேட்கப்பட்டது. கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்கு வருகிறவர்கள் எலெக்ஷன் மூலம் வந்தவர்கள்தான். ஆகவே திரும்பவும் மற்றோர் எலெக்ஷன் வைக்கத் தேவையில்லை என்று பொறுக்குக் கமிட்டி ஆலோசனை செய்து முடிவு செய்தது.

[Sri K. S. Subramania Gounder]

[1st September 1959]

கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியின் அங்கத்தினர்களின் பதவிக் காலம் மூன்று வருஷங்கள். ஆகவே ஐந்து வருஷக்காலம் தேவையிலலை. மூன்று வருஷ பதவிக் காலம் போதும் என்று முடிவு செய்யப் பட்டது.

திரு. கோவிந்தசாமி போன்றவர்கள் கூட, மார்க்கெட் கமிட்டியின் சேர்மேன் விவசாயியாக இருந்துதான் ஆக வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் கூடாது என்று சொல்லும்போது வருத்தப்பட்டு வேண்டியதுதான். இந்த மசோதா யாருக்காகக் கொண்டு வந்தது என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயி நல்ல பயனை அடைய வேண்டும், நல்ல லாபம் அடைய வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவைச் சற்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், விவசாய மெம்பர்கள் அதிகமாக இருந்தும், அந்தக் கமிட்டியின் தலைவர் விவசாயி இல்லை. அதன் சேர்மேன் ஒரு வியாபாரிதான் இருக்கிறார். கோவையிலும் ஒரு வியாபாரிதான் வர முடிகின்றது. விவசாயி வர முடியவில்லை. விவசாய மெம்பர்கள் அதிகம் என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. விவசாயியே சொசைடியின் தலைவராக நேரிடையாக வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

இந்த சொசைடிகளின் கண்காணிப்பு விவசாய டைரக்டர் அவர்களிடம் இருக்கவேண்டுமா அல்லது “Registrar of Co-operative Societies” அவர்களிடம் இருக்க வேண்டுமா என்று பேசப்பட்டது. நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரை Director of Agriculture அவர்களிடம் இருக்கிறது. ஆனால் பம்பாயில் இந்த சட்டத்தின் நிர்வாகம் “Registrar of Co-operative Societies” அவர்களிடம் இருக்கிறது. Regulated Market Committee ஆக இருந்தாலும் சரி, கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியாக ஆரம்பித்தாலும் சரி, ஒவ்வொரு இடத்திலும் நல்ல முறையில் நடத்தி இந்தப் பணியைப் பூரணமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கும்போது Director of Agriculture இடம்தான் இருந்து ஆக வேண்டும் என்பது இல்லை. “Registrar of Co-operative Societies” அவர்களிடம் ஒப்படைக்கலாம். அது இன்னும் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. ஒருவரோடு ஒருவர் ஏதாவது அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டு ஒரு விஷயம் முடிவு செய்தால் சற்று முரண் ஏற்பட்டு வரலாம். Regulated Market—ஆக இருந்தாலும் சரி, கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியாக இருந்தாலும் சரி விவசாயி நல்ல முறையில் லாபம் அடையவேண்டும் என்று நினைக்கும்போது அது யாரிடம் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். பம்பாய் ராஜ்யத்தைப் போல “Registrar of Co-operative Societies” இடம் கண்காணிப்பு இருந்தால் நல்ல முறையில் இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் இந்த சட்டத்தின் கீழ் விதிகள் போடும்போது சிக்கல்களை நல்ல முறையில் திருத்தி விவசாயிகளுக்கு பயன் அளிக்கும் முறையில் ஜாக்கிரதையாக அமைச்சர் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமக்கு முன்பு இருக்கும், விவசாய விளைபொருள் மார்க்கெட்டிங் மசோதாவிலை நமது விவசாயிகள் பெரும் நன்மை அடைவார்கள். அதே நேரத்திலே, அவர்கள் அந்த பலனை அடைய வேண்டுமானால், இந்த மசோதா எந்த அளவுக்கு நல்லமுறையிலே நடைமுறையிலே கொண்டு வர வேண்டும், எவ்வளவு கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும் என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி சொசைட்டிகளில் இருக்கும் ஊழல்களைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். சொசைட்டிகளில் ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன. அவைகளைத் சேர்ந்த கேசுகள் ஒரு வருஷம் அல்ல இரண்டு வருஷம் அல்ல, பத்து வருஷங்களாக விசாரணை செய்யப் படாமல் நீடித்துக்கொண்டிருக்கின்றன, என்பது நமக்குத் தெரிந்த விஷயம். அந்தக் காரணத்தினால்தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்த

1st September 1959]

[Sri V. K. Kothandaraman]

தால் மட்டும் போதாது. அதைப்பற்றி எவ்வளவு தூரம் கடுமையாக கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும் என்றுதான் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். ஆகவே மார்க்கெடிங் சொசைடி ஆரம்பிக்கப்படும் நேரத்திலே கத்திரிக்காய், கருவாடு சந்தைக்கு ஒப்பிட்டுச் சமப்படுத்துவது சரியல்ல. அம்மையார் இப்பொழுது இல்லை. சந்தையிலே ஏதோ மினுக் மினுக் என்ற விளக்கு வெளிச்சத்திலே வியாபாரம் நடப்பதாக நினைக்கிறார்கள். சந்தை எப்பொழுது கூடுகிறது என்பதே இதிலிருந்து அவர்களுக்கு தெரியவில்லை. சந்தை பகலில் கூடி மாலே 4 அல்லது 5 மணிக்குக் கலைந்து விடும். அப்படும் கடைக்காரர்கள் வண்டியைக் கட்டிக் கொண்டு வீட்டிற்குப் போய் விடுவார்கள். செல்லாராம் கடையில் மின்சார விளக்கு போட்டிருப்பதால் விலையும் கூடுதலாக இருக்கிறது. செல்லாராம் கடைக்குப் போய்ப் பழக்கமாயிருப்பதனால் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவைக் கூட எதிர்க்கக்கூடிய நிலை வந்திருக்கிறது என்பது வருத்தப்படக் கூடிய விஷயம்.

ஆகவே தான் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில் மிகவும் கவனமாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. கமிட்டியைப்பற்றி பலர் குறிப்பிட்டார்கள். 18 பேர்கள் இருக்கவேண்டியதில்லை, நாலேந்து பேர்கள் இருந்தால் போதும் என்றும் சொன்னார்கள். குறைந்தபட்சம் 25 பேர்களாவது இருக்கவேண்டும். இந்த மெம்பர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு தேர்தல் முறை என்று பில்லில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட தேர்தல் என்று சொல்லும்போது இப்போதும் கைதாக்கும் தேர்தல் முறைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி இருந்து கொண்டிருந்தால் சொல்வாக்கு படைத்தவர்கள் தேர்தலில் வரவேண்டும் என்று நினைத்தால் அவர்கள் தான் பதவிக்கு வர முடியும். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். ஆதலால்தான் பஞ்சாயத்து முறையில் கூட 'பாலட்' முறையில் தேர்தல் நடத்தப்படவேண்டும் என்று நாம் வகுத்திருக்கிறோம். அதல்லாமல் கைதாக்கும் தேர்தல் முறை இருந்து கொண்டிருந்தால் குறிப்பிட்ட ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் தான் வா முடியும். அவர்கள் தாங்களே இருந்து கொண்டு குண்டு சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டுகிற கதையாகத்தான் இருந்து கொண்டு இருக்க முடியும். அதுமட்டுமல்ல; இவ்வளவு அங்கத்தினர்கள் கூட தேவையில்லை, ஐந்து அல்லது ஆறு அங்கத்தினர்கள் இருந்தால் போதும் என்று சொல்வது என்றால், நாலேந்து பேர்கள் இருந்து கொண்டேதான் எல்லாக் காரியத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியும். அந்த முறையில் பார்த்தால் சட்டசபை தேவையில்லை. பஞ்சாயத்து முறை தேவையில்லை, பெயரளவுக்கு அரசாங்கம் மட்டும் உத்தரவுகளைப் போட்டுக்கொண்டு இருந்தால் போதும் என்கிற நிலைதான் வரும். ஆகவே இதில் கைதாக்கும் தேர்தல் முறையை எடுத்து விட்டு பாலட் முறையிலேயே தேர்தல் முறைமீடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பயன் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கரை என்று தாளில் எழுதி நாக்கில் தடவிக்கொண்டால் மட்டும் போதாது. உண்மையிலேயே பலன் இருக்கவேண்டும். விவசாயிகள்தான் தேர்தலில் தலைவராக வரவேண்டும் என்று சட்டத்தில் மட்டும் சொல்லிவிட்டால் போதாது. உண்மையிலேயே வரக்கூடியவர்கள் உண்மையான விவசாயிகளாக இருக்கவேண்டும். நிலத்தில் இறங்கி வேலைச் செய்யக்கூடிய விவசாயியாக இருக்கவேண்டும். அதல்லாமல் குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யரும் தான் விவசாயி என்று சொல்லிக்கொண்டால் அவர் உண்மையான விவசாயியாக இருக்க முடியாது. அதே போன்றுதான் ஆயிரம். ஏக்கர்கள், நூறு ஏக்கர்கள் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களும் தாங்கள் விவசாயிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டால் உண்மையான விவசாயிகள் யாரும் இதில் வர முடியாது. ஆகவே உண்மையான விவசாயிகள் யாராவது இந்த கமிட்டிகளிலோ அல்லது சொஸைடிகளிலோ வர வேண்டுமென்றால் பாலட் முறையில் தேர்தல் நடைபெற வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தித் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1st September 1959]

* SRI P. G. MANICKAM : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்காக நியமிக்கப்பட்ட பொறுக்கு கமிட்டியில் விவசாயிகளை அங்கத்தினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்ட பொழுது இதில் கவர்ன்மென்ட் சில மெம்பர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தவன் நான். நான் அதைக் கொண்டு வந்ததற்குக் காரணம் தேர்தல் மூலமாக அங்கத்தினர்களாக வரவேண்டும் என்றால் செல்வாக்குள்ளவர்கள்தான் வர முடியும். அப்படியிருந்தால் ஏழை விவசாயிகள் வர முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்கு என்று தனியாக ஒருசில ஸ்தானங்களை ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொன்ன தின் பேரில்தான் அவ்விதம் ஒதுக்குவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதை கனம் அமைச்சர் அவர்களும் பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதாவது கவர்ன்மென்ட் மூன்று நபர்களை நாமினைஷன் செய்யலாம் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் இப்போது சட்டத்தில் எவ்விதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால்..... "The Government may appoint to every Market Committee such number of members as they think fit....." என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது தகுதி வாய்ந்தவர்களை இதில் நியமிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் பார்ப்பது என்றால் கவர்ன்மென்ட்டில் செல்வாக்குள்ளவர்கள்தான் வர முடியும். ஆகவே "தகுதியான" என்ற வார்த்தை சேர்த்திருப்பது அவசியமில்லை என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதல்லாமல் இவ்விதம் தகுதியுள்ளவர்கள் என்று சொல்லுவதாக இருந்தால் விவசாயிகள் வர முடியாது. அதிலும் குறிப்பாக ஹரிஜன விவசாயிகள் வரவே முடியாது. ஆகவே கவர்ன்மென்ட் தானாக மூன்று பேர்களை விவசாயிகளை, அதிலும் ஹரிஜன விவசாயிகளை நாமினைஷன் செய்யலாம் என்று இருந்தாலொழிய இவ்விதம் போட்டிருப்பதால் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. ஆகவே இதைத் திருத்தாமல் இருந்தால் கவர்ன்மென்ட்டுக்கும் நெருக்கடியான நிலைமையாக ஏற்படும். இதில் யாரை நியமிப்பது, செல்வாக்குள்ளவர்களை நியமிப்பது அல்லது விவசாயிகளை நியமிப்பது என்கின்ற கஷ்டங்கள் ஏற்படும். ஆகவே ஏழை பாட்டாளிகளுக்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படக் கூடிய வகையில் எனது வேண்டுகோளை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு மைனூ ரிட்டியினராக இருக்கும் ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு மூன்று ஸ்தானங்கள் கொடுக்கும் படியான அளவில் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டி சம்பந்தப்பட்ட மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி என்பது மிகவும் முக்கியமான விஷயம்தான். இதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் நன்மை ஏற்படலாம். ஆனால் இதன் மூலம் சிறிய விவசாயிகளுக்குச் சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன். அதாவது காய்கறிகள், புஷ்பம் இவைகளையும் இந்த சொஸைட்டி மூலமாகக் கொண்டு வந்து விற்பனை செய்வது என்றால் அதன் மூலம் நஷ்டம்தான் ஏற்படும். இம்மாதிரிப்பட்ட பொருள்கள் மீது லேஸ்ட்டாகல் கொண்டு வந்தபோது இதன் மீது நீடித்து வைத்திருப்பதா அல்லது எடுத்து விடுவதா என்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட பொருள்களை மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டி மூலமாக விற்பனை செய்வது என்றால் நஷ்டம்தான் ஏற்படும். அது மட்டுமல்ல, புஷ்பங்களைக் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டு எலம் போட்டு விற்பனை செய்வது என்பது சீக்கிரமாக முடிக்கவேண்டும். இவ்விதம் விற்பனை செய்வதை விட சில சந்தைகளில் கொண்டு போய் விற்பனை பூ போன்றவைகளுக்கு அதிகமான அளவில் லாபம் கிடைக்கும். இது தவிர இராத்திரியே விட்டிய புஷ்பத்தைக்கொண்டு வந்து கட்டி அதை நல்ல விலைக்கு விற்கக்கூடிய சந்தர்ப்பமும் கிடைக்கிறது. ஆகவே ரேஷன் காலத்தில் ஐந்து மூட்டை ஆறு மூட்டை என்று நெல் கொண்டு போவதைக்கூட தடை செய்ததுபோல் இவற்றிற்கும் தடை விதிக்கக் கூடிய நிலை ஏற்படுமோ என்று பயப்படக்கூடிய நிலைமை

1st September 1959] [Sri G. Annamalai Muthuraja]

இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்திலிருந்து பழம், புஷ்பம் போன்றவைகளை நீக்கிவிடுமாடி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. P. SARATHI : மதிப்பிற்குரிய உதவி தலைவர் அவர்களே, மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மசோதாவை நான் சில அம்சங்களைப் பொறுத்த வரையில் வரவேற்கிறேன். இப்போது தென் ஆற்காட்டிலும் வட ஆற்காட்டிலும் கோயம்புத்தூரிலும் நடைபெற்று வரும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் முறையில் நடைபெற்று வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பே ஆரம்பிக்கப்பட்ட மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. விவசாயிகள் தாங்கள் விளைவித்த பொருள்களை விற்க மண்டி வீதிகளுக்கும் கொண்டுவர வேண்டியிருந்த காலத்தில் அவர்களுக்குப் பல சங்கடங்கள் இருந்தன. இப்போது அவர்கள் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளுக்கே கொண்டு போய் அவைகளை விற்று நல்ல லாபமடைகிறார்கள் என்பதை ஒவ்வொரு விவசாயியும் சொல்லக்கேட்கிறோம். நேரிடும் பார்க்கிறோம். மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளில் இன்னின்ன பொருள்களைத்தான் விற்கலாம் என்ற வரையறையை விதிக்க வேண்டும். மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி என்னென்ன பொருள்களில் வியாபாரம் செய்யலாம் என்பதை அவ்வப்போது மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி நிர்ணயிக்கலாம் என்று இப்போது மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால், மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் புஷ்பங்கள், கருவாடு ஆகியவை விற்பதற்குக் கூடப் பயன்படுத்தப்படக்கூடும். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட போல அந்தப் பணங்களை விற்பதற்குக் கூட அவைகள் பயன்படுத்தப்படக்கூடும். எனவே அவை என்னென்ன பொருள்களில் வியாபாரம் செய்யலாம் என்பதை இப்போதே மசோதாவில் வரையறுத்து விடலாம். முக்கியமான அன்றாட தேவைகளான நெல், அரிசி, கேட்வரகு, மணிவாசம் பயறு முதலிய பொருள்களை மட்டும் குறிப்பிட்டு சட்டத்தை உருவாக்கினால் கூட இக் கமிட்டிகள் நன்றாக நடக்கும் என்று நினைக்கிறேன். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 20 ஆண்டுகளாக மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் நன்றாக நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளை அமைக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் நினைக்கிறார்கள். பெரும் பெரும் நல்ல கருத்துள்ளவர்களே கூறுவது போல கூட்டுறவு என்றால் கூடிக் கொள்கையடிப்பது என்ற முறையில் இந்த ஸ்தாபனங்கள் இப்போது நம் நாட்டில் நடைபெறுகின்றன. எனவே இந்தக் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் நன்றாக நடக்குமோ நடக்காதோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருந்தால் சர்க்கார், கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளை அமைத்து அவைகளுக்குப் பணம் கொடுத்து உதவ வேண்டும். ஆனால் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளுக்கும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளில் உள்ளவர்களுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லாதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போதுள்ள மார்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளிடமிருந்து லைசென்ஸ் பணமாக 30 ரூபாய் வாங்கப்படுகிறது. இதை 50 ரூபாயாக உயர்த்தாமல் 10 ரூபாயாகக் குறைத்தால் விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளை சந்தைகளுக்கு ஒப்பிட்டுப் பேசினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ விஸ்வநாதம் கூறியது போல இவைகளைச் சந்தைகளுக்கு ஒப்பிட்டுப் பேசக்கூடாது. இவைகளால் விவசாயிகளுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும் நன்மைகள் ஏற்படும் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் பொதுவாக ஆதரிக்கிறேன். அனேக கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட கஷ்டங்களையெல்லாம் நீக்குவதற்குரிய முறையில் மசோதாவில் அவசியமான திருத்தங்களை

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [1st September 1959]

யெல்லாம் புகுத்த வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக, மிடிமென்னை எலிமினேட் பண்ணுவதுடன் விவசாயத் துறையில் உற்பத்தி செய்பவர்களுடைய பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கச் செய்தால் அவர்கள் உற்சாகத்துடன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வார்கள் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நமது தமிழ் நாட்டில், தென்னாற்காடு, சேலம் முதலிய மாவட்டங்களில் மார்க்கெட்டில் ஸொஸைடிகள் இயங்கி வருகின்றன. பொறுக்குக் கமிட்டியினர் மாநிலத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று வியாபாரிகள், உற்பத்தியாளர்கள் முதலியவர்களை யெல்லாம் சந்தித்து அவர்களுடைய கஷ்டங்களை யெல்லாம் கேட்டறிந்து ஒரு ரிப்போர்ட்டை இந்த சபையில் சமர்ப்பித்திருக்கின்றனர். நான் தென்னாற்காடு மார்க்கெட்டில் ஸொஸைடி சம்பந்தமாக அடிக்கடி சில விஷயங்களைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். உற்பத்தியாளர்கள் ஸொஸைடிக்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கும் தானியங்களுக்கு உடனடியாக விலை கொடுப்பதில்லை என்றும், இரண்டு, மூன்று இடங்களுக்குப் பொருளை எடுத்துப்போவதால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்றும் என்னிடம் அங்குள்ள விவசாயிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்டங்கள் எல்லாம் இல்லாதபடி அவர்களுக்கு சாத்தியமான எல்லா சௌகரியங்களையும் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மேலும், சில இடங்களில் இந்த ஸொஸைடிகள் நல்ல முறையில் இயங்கவில்லையானால், அப்போது அவைகளை ரத்து செய்யும் பட்சத்தில், அந்தக் காலத்தை 4-5 வருஷங்களாகப் போடக் கூடாது, ஒரு வருஷத்திற்குத்தான் ரத்து செய்யலாம், தவறினால் இரண்டு வருஷங்களுக்கு ரத்து செய்யலாம், அதற்கு மேல் போகக் கூடாது என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இவைகளில் சில குற்றங்கள் இருக்கக்கூடும், சில ஊழல்கள் இருக்கக்கூடும். இருந்த போதிலும், புதுக் கமிட்டிகளை அமைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து பொறுப்புகளை மறுபடியும் அவைகளிடமே விட்டுவிட வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். அவ்வாறு ரத்து செய்யும் காலத்தில் அந்த நிர்வாகத்தை யார் பார்ப்பது என்பதை சர்க்கார் சரியாக விளக்க வேண்டும். மசோதாவில் அது சரியாக விளக்கப்படவில்லை. அந்த நிர்வாகத்தை அரசாங்கமே நடத்துவதாயிருந்தால், தங்களுக்கு ஒத்தாசையாக அதிகாரிகளைப் போட்டுக்கொள்வதாய் இருந்தால், அப்போதும் தாற்காலிகமாக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டுக்கொள்வார்களா என்பதையும் விளக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அபிப்பீகன் கலெக்டர்களுக்குப் போக வேண்டுமா, அல்லது ரெஜிஸ்டிராருக்குப் போக வேண்டுமா, அல்லது டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்ச்சுருக்குப் போக வேண்டுமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் விவாதிக்கப்பட்டது. அபிப்பீகனைக் கவனிக்கும் அதிகாரத்தை கலெக்டருக்குக் கொடுக்காமல் ரெஜிஸ்டிராருக்குக் கொடுக்காமல் ரெஜிஸ்டிரார் ஆப் கோவாப் ரேடிவ் ஸொஸைடிக்கே கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அந்த அதிகாரத்தை கலெக்டருக்குக் கொடுப்பது உசிதமல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தேர்தல் விஷயமாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி பேசினார். உறுப்பினர் பதவியை உற்பத்தியாளர்களுக்கு மட்டும் அளிக்க வேண்டும் என்று விதிக்கக் கூடாது என்று அவர் சொன்னார். அதை உற்பத்தியாளர்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். ஏனென்றால் உற்பத்தியாளர்களுக்குத்தான் பல முக்கியமான விஷயங்களில் அக்கறை இருக்கும். உற்பத்தியாளர்களை உறுப்பினர்களாகப் போட்டால், அவர்கள் பண்டங்களின் விலைவாசியையும் மற்ற விஷயங்களையும் பரிசீலித்து உற்பத்தியாளர்களின் பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கொடுக்கப் பிரயத்தனப்படுவார்கள். ஆகவே உற்பத்தியாளர்களுக்கே இதை விட்டுவிட வேண்டும் என்பது என் தாழ்மையான கருத்து.

1st September 1959]

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar.]

தவிர விதிகள் செய்யும் அதிகாரத்தின்கீழ் விதிகளை ஏற்படுத்தும் போது சிறு வியாபாரிகளுக்கு முக்கியமாக கூடையில் வைத்துக்கொண்டு தெருவில் விற்கின்றவர்களுக்கும், இன்னும் சிறு பண்டங்கள், பழங்கள் முதலியவைகளை விற்கக் கூடியவர்களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கும் போது, இவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாடுகளைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த படியாக பீனல் கிளாஸ். இதிலே அபராதம் எல்லாம் கொஞ்சம் அதிகமாகவே போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு விதத்தில் குற்றம் செய்பவர்களை நன்றாகத் தண்டிக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருந்த போதிலும் முதன் முதலாக இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக்கொண்டு வரும் போது கொஞ்சம் சலுகைகள் கொடுத்து, விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் உற்சாக மூட்டும் வகையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இதில் இருக்கும் எல்லா விதமான கஷ்டங்களையும் நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். நமது சேலம் அங்கத்தினர் கனம் சுப்பிரமணிய கௌண்டர் அவர்கள் சில முக்கியமான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள், மற்ற அங்கத்தினர்களும் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள், எல்லாக் கருத்துக்களையும் சர்க்கார் மனதில் வைத்துக்கொண்டு நல்ல விதத்தில் இதை அமுல் நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட அங்கத்தினர்களில் ஒரு சிலர் இந்த மசோதாவின் அடிப்படையிலே எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். கனம் அங்கத்தினர் லாஸர் அவர்கள் “பீரி மார்க்கெட்” ஆக காம்பெடிஷனுக்கு விட வேண்டுமென்று போட்டிருக்க வேண்டும், அப்படிப் போட்டிருந்தால் தான் நலமாக இருக்கும், அப்படிப் போட்டிருந்தால் ரெகுலேஷன் இல்லாமல் சட்டம் இல்லாமல் கடைக்குச் சென்று, அவர்கள் இஷ்டம்போல் போட்டி போட்டுக் கொண்டு கேட்கட்டும், அப்போது விளைபொருள்களை நல்ல விலைக்கு அவர்களே விற்பது விவசாயிகள், அதற்கு எதற்காக சட்டம் போட்டேனென்றும் என்ற கருத்தில் பேசினார்கள். அதைத் தொடர்ந்து ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சாதாரணமாக சந்தை இருக்கிறது, சந்தையில் நல்ல கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்தால் போதும், இம்மாதிரி மார்க்கெட்டின் சட்டமே வேண்டாம், அப்படி வைத்துக் கொள்வது என்றால் முன்பு இருந்த முறையில் கமர்ஷியல் கிராபிஸ்கு மாத்திரம் போதும் என்ற கருத்தில் பேசினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் சின்னதுரை அவர்களும் அந்தக் கருத்தில் தான் பேசினார்கள். இருந்தாலும் சில பொருள்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். விதி விலக்கைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்கள் குறிப்பிட்டது வெங்காயம், புகையிலை இரண்டைப் பற்றி. இன்னும் சிலர் கத்திரிக்காய், வெண்டைக்காய், முருங்கைக்காய் புஷ்பம், கருவாடு, இம்மாதிரி பொருள்களுக்கும் இது வந்து விடுமோ அளிக்கலாசரல் ப்ராட்ட்யூஸ் என்று போட்டதால் என்று சொன்னார்கள். இன்னொரு அங்கத்தினர் என்னிடம் வந்து இது பாலுக்கும் வந்து விடுமோ என்று கேட்டார்கள். இதிலே டெய்ரி ப்ராட்ட்யூஸை எடுத்து விட்டோம். லைவ்ஸ்டாக் அதாவது கால்நடை அதையும் எடுத்தாய் விட்டது. அப்படிப் போட்டிருந்தாலும் எல்லாவற்றுக்கும் இது உடனடியாக அமுலுக்கு வரும் என்பதில்லை. எந்தப் பொருள்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம், எந்த இடத்தில் கொண்டு வருகிறோம் என்பது நோட்டிபை ஆகவேண்டும். நோட்டிபை ஆகவேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறோம். குறிப்பிட்ட ஒரு பொருள் ஏராளமாக விற்பனையாகிறது என்றால் விளைக்கின்றவர்களுக்கு நலன் அளிப்பதாக இருந்தால் அப்போது நோட்டிபிகேஷன் வரும். விதி விலக்கு என்பது ஒன்றும் தேவையில்லை. நோட்டிபிகேஷன் செய்தால்தான் அந்தப் பொருளுக்கு இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும். எந்தெந்தப் பொருள்களுக்குத் தேவையில்லையோ அதை யெல்லாம் யோசித்து நோட்டிபிகேஷன் செய்யாமல் விட்டு விடலாம். அதைப் பரிசீலனை செய்து கொள்ளலாம். ஆகையால்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [1st September 1959]

விவசாயிகளுடைய நலனை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இந்த அடிப்படையில் சட்டம் அமுலாக்கப்படும் என்று முதலிலேயே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பரீ மார்க்கெட் என்று வைத்து விட்டால், அந்த மார்க்கெட்டில் இருப்பவர்கள் கட்டுப்பாடு செய்து கொண்டு, அதனால் விவசாயிகளுடைய நலன்பாதிக்கப்படலாம், பாதிக்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய நலனைக் கருதி சில விதிகள் சில ரெகுலேஷன்கள் இருக்க வேண்டும், மார்க்கெட் ஒழுங்காக நடக்கவேண்டும், விவசாயிகளுடைய நலம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் அடிப்படை. ஆகையால் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே கமர்ஷியல் கிராபஸுக்கு மட்டும் சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஏற்பட்ட அனுபவத்தில், பெரும்பாலோருடைய அபிப்பிராயத்தை யொட்டி, மற்ற விவசாயப் பொருள்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தச் சட்டம் விரிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றொன்று, கடன் வசதிகளைக் கொடுப்பார்களா, மற்ற வசதிகளைக் கொடுப்பார்களா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மசோதா, விற்பனை ஒழுங்காக நடக்க வேண்டும், விற்பதில் விவசாயிகள் சுரண்டப்படக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் கொண்டுவரப்படுகிறது. கடன் கொடுப்பதை யெல்லாம் இதிலே சேர்க்க முடியாது. விற்பதற்கு வசதிகள் செய்து கொடுப்பது பற்றி, கட்டிட வசதிகள், குடேளன் வசதிகள் செய்து கொடுப்பது இவைகளெல்லாம் கவனிக்கப்படும், இதிலே முக்கியமாக, விசேஷமாக கவனம் செலுத்தப்படும் என்று நான் செல்லிக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், கமிட்டி சீராக நடைபெறாமல் சூபர்சீட் செய்யப்பட்டால் என்ன ஆவது, அப்படி சூபர்சீட் செய்யப்பட்டு இரண்டு வருஷத்திற்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். செலக் கமிட்டியில் இதைப் பற்றி நன்றாக யோசித்து இப்படி சூபர்சீட் செய்வதானது ஒரு முறை ஒரு ஆண்டுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஒரு ஆண்டுக்கு சூபர்சீட் செய்த பிறகு நிலைமையைப் பார்ப்பார்கள். நிலைமையானது தேர்தல் வைத்து நடத்த முடியாது, சூப்நிலை சரியாக இல்லையானால் மறுபடியும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிப்பார்கள். ஒவ்வொரு வருஷமாக நீடிப்பது 4 வருஷங்களுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. அப்போதைக்கப்போது பார்த்துத்தான் அதை நீடிப்பார்கள்.

அடுத்தபடியாக 24 (3) பிரிவில் ”

“When a market committee has been superseded—

(a) the Government may, at their discretion, by order appoint a suitable person or persons to carry out the functions of the market committee and transfer to such person or persons the assets and liabilities of the superseded market committee as on the date of such transfer.”

என்று இருக்கிறது. அதற்கு மேல் மற்ற விவரங்கள் எல்லாம் விதிகள் போடும்போது கவனிக்கப்படும்.

மற்றொன்று, மார்க்கெட் கமிட்டியில் பங்ஷன் சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கனம் லாஸர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மார்க்கெட் கமிட்டியின் பங்ஷன் மார்க்கெட்டிங் ஏற்பாடு செய்வது விற்பது இல்லை. இதிலே மிடிஸ்டென் இல்லை என்று எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி விற்பது இல்லை. விற்கிறவர்களுக்கு நடுவே மிடிஸ்டென் இருக்கிறார்களே, அது தான் இல்லை. அதற்கு இடம் இல்லை என்றுதான் சொன்னேன்.

1st September 1959]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

லேஸென்ஸ் பீஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதை விதிகளில் நிர்ணயிப்பதாக பழக்கம் இருக்கிறது. இந்தப் பழக்கத்தை மாற்ற வேண்டியதில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் லாலர் அவர்கள், தரகு வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது தரகு என்று சொல்வதற்கில்லை—அதை “மகிமை” என்று சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்—பொது நலத்திற்காக வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைத்தால் பிரயோசனமில்லை. விவசாயி கொடுத்த பொருளுக்கு பணம் கிடைக்க வேண்டும். வியாபாரிகள் மார்க்கெட் கமிட்டியில் இதை வைத்துக்கொள்வது சரியல்ல. நல்ல காரியங்கள் நடக்கின்றன என்றால் நடக்கட்டும். வேறு வகையில் நல்ல காரியங்களுக்கு பொருள் சேகரிக்க வேண்டுமே தவிர இதை எதிர்பார்ப்பது என்பது கூடாது. சில குறிப்பிட்ட பிராந்தியங்களுக்கு இந்த மகிமை கிடைக்காமல் போய் விடுகிறதே என்று கவலைப்படுவது சரியல்ல என்று தான் நான் சொல்வேன்.

கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்களுக்கு இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி பற்றி அதிகமாகத் தெரியும். அது சிறந்த முறையில் நடக்கிறது. பொதுவாக அவர் ஆதரித்த போதிலும், இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வைத்து நடத்தும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியை மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று பலமான் ஆட்சேபணை தெரிவித்தார்கள். வேறு சில கனம் அங்கத்தினர்களும் ஆட்சேபணை தெரிவித்தார்கள். கனம் சப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னது போல் இந்த கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளிலும் எங்கு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் செய்கின்ற எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கிறார்களோ அவைகள் மட்டும்தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றொன்று, கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் சில இடங்களில் சரியாக நடக்காமல் இருக்கலாம். அது எனக்குக் கூடத் தெரியும். ஊழல்கள் சில இடங்களில் இருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். ஊழல் இருந்தால் அதைத் தவிர்க்கிறோம். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி நடத்த—கனம் சப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னது போல்—இந்தச் சட்டப்படி என்னென்ன வசதிகள் செய்யவேண்டுமோ அவைகளையும், அதற்கு மேலும் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால்தான் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். “இதற்கு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம்” என்று ரிஜிஸ்ட்ரார் மூலம் வருவதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் திருப்திகரமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்து பின்னர் அதை மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியாகக் கருதுகிறோம். அவர்கள் கடன் கொடுக்கிறார்கள். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் கடன் கொடுப்பது பற்றி எதிர்பார்க்க முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் செலக்ட் கமிட்டிக்கு வந்திருந்தால் இதைத் தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியும். மற்ற அங்கத்தினர்கள் பார்த்தார்கள். “கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடத்தும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இருக்கும் இடத்தில் அக்கிரகஸால் கமிட்டி ஏற்படுத்தினால் அது சரியாக நடப்பதில்லை. அக்கிரகஸால் கமிட்டி இருக்கும் இடத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடத்தும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு இடம் இல்லை.” என்று கனம் சப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த இரண்டுக்கும் போட்டாப் போட்டி வேண்டியதில்லை.

மெம்பர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு நியமனம் எதற்காக என்று கேட்டார்கள். நியமனம் வேண்டுமென்பதற்கான காரணத்தை கனம் சப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் விளக்கினார்கள். சரியென்று ஒப்புக்கொண்டோம். தேர்தல் வேண்டும் வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கம்—அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல்—அந்தக் கூட்டுறவு சொசைடியே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. அந்த சொசைடி தனி நபர் அல்ல. அரசாங்கம் அல்ல. அதில் ஒரு உப கமிட்டி வைத்து மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியாக வைத்துக்கொள்ளலாம். கனம் சப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னது போல் கோவார்டேட்டிங் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி உறுப்பினர்களின்

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[1st September 1959]

காலம் 3 வருஷங்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். 5 வருஷங்கள் என்று வைப்பது சரியல்ல. அதற்கு 3 வருஷங்கள் என்றே வைத்துக் கொள்ளலாம்.

இதையெல்லாம் மேற்பார்வை பார்க்கவேண்டியது டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சரா அல்லது ரிஜிஸ்டிரார் ஆப் கோவாபரேடிவ் சொசைடியா? விவசாயப் பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவேண்டுமென்பதுதான் இதில் உள்ள முக்கிய அம்சம். பம்பாயில் எப்படி இருந்த போதிலும், இங்கு டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சரிடம்தான் பொறுப்பு இருக்கவேண்டும். அவர்தான் பொறுப்பு வகிக்கவேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோம்.

அப்பீல் பண்ணுவது பற்றிக் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முதலில் டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர்தான் இருக்கவேண்டுமென்று இருந்தது. செலக்ட் கமிட்டியில் பல அங்கத்தினர்கள் “எங்கோ ஒரு மூலையில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சருக்கு அப்பீல் பண்ணவேண்டுமென்றால் காலதாமதம் ஆகும். அதை விட அந்தந்த ஜில்லாக் கலெக்டருக்கே அப்பீல் செய்வதற்கு விதி செய்யலாம். அதற்கு மேல் அப்பீல் செய்வேண்டுமென்றால் டைரக்டருக்குச் செய்யலாம். முதலிலேயே டைரக்டருக்கு வேண்டாம்” என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, கலெக்டரைக் கவனிக்கும்படியாக இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிறது. நியமனம் எதற்காக இருக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். இதிலே விவசாயத்திலே அனுபவமும் அக்கரையும் உள்ளவர்கள் அங்கம் வகிப்பது நல்ல முறையில் வேலை செய்ய உதவியாக இருக்கும். தேர்தல் நடத்தப்பட்டாலும் இரண்டு, மூன்று பேர் இதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக இல்லாமல் இருந்தால் அந்தச் சமயத்தில் நியமனம் செய்வதற்கு வசதி இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர புதிதாக எதோ ஒரு அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளப்போவதில்லை.

கனம் மாணிக்கம் அவர்கள் “அவர்கள் ஹரிஜனாக இருக்கவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கலாம். ஹரிஜனாக இருக்கலாம். யாராக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். யார் உதவி அளிக்கக் கூடுமோ அவர்களைப் போட ஒரு வசதி செய்திருக்கிறோமே தவிர இதற்கு ஒரு அதிகாரம் வேண்டுமென்ற முறையில் வைத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. விவசாயிகள் 9 பேர், வியாபாரிகள் 4 பேர் என்பதுதான் இதன் அடிப்படை. விவசாயிகள் விளை பொருள்களைக் கொண்டு வருவது. விற்பதற்கு வியாபாரிகள். இதில் அடிப்படை விவசாயம். விவசாயிகளுடைய நலனுக்காகத்தான் இது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அதிகமாக விவசாயிகளைப் போட்டிருக்கிறோம். விவசாயிகள் நலத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் தேர்ந்தெடுப்பதில் யார் வேண்டுமானாலும் வரட்டும். விவசாயி ஒருவரே தலைவராக இருக்கவேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். அதை அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டது. அது ரொம்ப நியாயமான கோரிக்கை. ஆகவே, தலைவராக இருக்கக் கூடியவர் விவசாயப் பிரதிநிதியாக இருக்கவேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோம்.

மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் வேலை செய்கிற ஊழியர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகளை “மார்க்கெட்டிங் பண்டில்” இருந்து செய்ய முடியுமோ அவைகளெல்லாம் செய்து தரப்படும். அந்தந்த கமிட்டிகளின் சக்திக்கேற்றவாறு எவ்வளவு தூரம் வசதி செய்துதர முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் வசதி செய்து கொடுக்கப்படும்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை முத்துராஜா அவர்கள் “இதனால் சிறிய விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால், பெரிய விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் உணவைப் பொருள்களை அப்படியே வைத்துக் கொண்டிருந்து கடன் கூட வாங்காமல் பின்னர் நல்ல விலைக்கு விற்பதற்கு அவர்களுக்கு வசதி இருக்கிறது. உண்மையில்

1st September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

சிறிய விவசாயிகளுக்குத்தான் வசதி இல்லை. விற்க வேண்டிய பொருள்களை மார்க்கெட் யார்க்குக் கொண்டு போகிறார்கள். அங்கு பல பேர் வந்து கொடுக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் சேர்த்து பின்னர் டென்டர் கேட்கிறார்கள். யார் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு விற்கப் படுகிறது.

தேர்தல் நடத்துவதில் “பால்ட்” முறை இருக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். கை தூக்கி ஓட்டு எடுக்கிற முறையில் எனக்கே நம்பிக்கை இல்லை. சிலருக்குப் பயம் ஏற்படுகிறது. கட்சிகள், கலகங்கள் ஏற்படுகின்றன. தேர்தல் என்றால் “பால்ட்” முறைதான் வேண்டும். தேர்தல் வேண்டுமென்று ஏற்பட்ட பிறகு “பால்ட்” முறைதான் இருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம்.

விலை நிர்ணயம் என்பது வேறு விஷயம். “மினிமம் ப்ரைஸ், மாக்ஸிமம் ப்ரைஸ்” என்பது வேறு விஷயம். இன்று “ப்ரீ மார்கெட்டில்” விற்பது இதன் அடிப்படை. ரெகுலேட்டிங் மார்க்கெட் என்பது “ப்ரீ” மார்க்கெட்டு தான். இதைக் கனம் அங்கத்தினர் லாசர் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ரெகுலேட்டிங் மார்க்கெட்டில் ஒன்றும் முறண்பாடு இல்லை. எவ்வளவு அதிக விலை கிடைக்கக்கூடுமோ அந்த அளவுக்குத் தரத்திற்குத் தகுந்தபடி விற்கமுடியும். தரத்திற்குத் தகுந்தபடி அதை விற்பது என்பதுதான் இதனுடைய அடிப்படை. இன்னும் சில அபிப்பிராயங்களைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்ததை நாங்கள் மனதிலே வைத்துக் கொள்ளுகிறோம். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி அமைக்கப்படும்போது சம்பந்தப் பட்டவர்களை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு, முக்கியமாக உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுடைய நலன்கள் பரிபூரணமாகப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பிரேரணையைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“that the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.”

The motion was put and carried.

V.—ANNOUNCEMENT RE. NOTICE OF AMENDMENTS TO BILLS.

DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House that the Hon. Speaker has fixed 9 a.m. on 2nd September 1959, for the receipt of amendments to the Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959, and 11 a.m. on 5th September 1959, for the receipt of amendments to the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959.

The House will now adjourn and meet again to-morrow at 8-30 a.m.

The House then adjourned.

[1st September 1959]

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

80. *Rules under section 11 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950) issued in G.O. Ms. No. 1374, Local Administration, dated 28th July 1959, extending the term of office of the members of the Mathapur Panchayat (Coimbatore district) up to, and inclusive of 29th August 1959 [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950.]*

81. *Notification under section 28 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, issued with G.O. Ms. No. 762, Local Administration, dated 3rd April 1958 [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act No X of 1950)].*

82. *Notification under section 28 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, issued with G.O. Ms. No. 950, Local Administration, dated 7th May 1959 [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act No. X of 1950)].*

83. *Notification under section 28 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, issued with G.O. Ms. No. 834, Local Administration, dated 16th April 1959 [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act No. X of 1950)].*

84. *Notification under section 28 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, issued with G.O. Ms. No. 911, Local Administration, dated 30th April 1959 [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act No. X of 1950)].*

85. *Amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, issued in G.O. Ms. No. 1674, Home, dated 12th June 1959 [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939)].*

86. *Amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, issued in G.O. Ms. No. 1806, Home, dated 28th June 1959 [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939)].*

B. Reports, Notifications and other papers.

40. *Notification under section 11 (1) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, issued in G.O. Ms. No. 1885, Home, dated 1st July 1959 [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act No. III of 1931)].*

1st September 1959]

41. *Amendment to rules under section 6 of the Indian Fisheries Act 1897, issued in G.O. Ms. No. 761, Food and Agriculture, dated 21st February 1959.*

42. *The Madras Civil Courts (Amendment) Bill, 1959.*

43. *The Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959.*

44. *The Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1959.*

45. *The Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959.*

[1st September 1959]

APPENDIX.

• [Vide item IV (3) on page 132 supra.]

THE MADRAS AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS
BILL, 1959 (L.A. BILL No. 9 OF 1959).

[*Note.*—The changes made are sidelined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.]

A Bill to provide for the better regulation of buying and selling of agricultural produce and the establishment and proper administration of markets for agricultural produce in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to provide for the better regulation of buying and selling of agricultural produce and the establishment and proper administration of markets for agricultural produce in the State of Madras;

BE it enacted in the Tenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint; and different dates may be appointed for different areas and for different provisions of this Act.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(i) “ agricultural produce ” includes anything . . . . .
 . . . . . produced in the course of agriculture and any other produce, whether processed or unprocessed, declared by the Government, by notification, to be an agricultural produce for the purposes of this Act;

(ii) “ agriculture ” includes horticulture, fruit growing, and seed growing, ... and “ agricultural ” shall be construed accordingly;

a (iii) “ Collector ” means the Collector of the district in which the notified area is situated or if such area is situated in two or more districts, the Collector of one of those districts designated by the Government in that behalf;

(iv) “ co-operative marketing society ” means any co-operative society registered or deemed to be registered under the Madras Co-operative Societies Act, 1932 (Madras Act VI of 1932), or under the Travancore-Cochin Co-operative Societies Act, 1951 (Travancore-Cochin Act X of 1952), which has, as its principal object, the promotion of the sale of the agricultural produce grown, reared or produced by its members;

1st September 1959]

(v) "Director" means the Director of Agriculture, Madras, and includes any other person or authority authorized by the Government, by notification, to perform the functions of the Director under this Act for such area as may be specified in the notification;

(vi) "Government" means the State Government;

* * * *

(vii) "market" means any market established under sub-section (3) of section 5;

(viii) "market committee" means any market committee established under sub-section (1) or sub-section (2) of section 5;

(ix) "notified agricultural produce" means any agricultural produce specified in the notification under section 4;

(x) "notified area" means any area notified under section 4 as altered by any notification under section 7;

(xi) "notified market area" means any area notified under sub-section (4) of section 5 as altered by any notification under section 7;

(xii) "person" means an individual or a company or an association or a body of individuals, whether incorporated or not, and includes a local authority.

Explanation.—In this clause, "local authority" has the meaning assigned to it in clause (20) of section 3 of the Madras Public Health Act, 1939 (Madras Act III of 1939);

(xiii) "producer" means any person who grows, rears or produces by himself or by hired labour or otherwise any agricultural produce, but does not include a dealer or broker in that produce, although he may grow, rear or produce, that produce.

If any question arises whether any person is a producer or not for the purposes of this Act, the decision of the Collector shall, subject to the provision of section 34, be final. The decision of the Collector shall be in accordance with such procedure as may be prescribed.

(xiv) "Registrar" means the Registrar of Co-operative Societies, Madras.

3. Notification of intention of exercising control over purchase and sale of agricultural produce in specified area.—The Government may, by notification, declare their intention of exercising control over the purchase and sale of such agricultural produce and in such area as may be specified in the notification. Such notification shall state that any objections or suggestions which may be received by the Government, within a period to be specified in the notification, will be considered by them.

A copy of the notification shall be published in such manner as may be prescribed by rules made under this Act.

[1st September 1959]

4. Declaration of notified area.—(1) After the expiry of the period specified in the notification under section 3 and after considering such objections and suggestions as may be received before such expiry, the Government may, by notification, declare the area specified in the notification under section 3 or any portion thereof to be a notified area for the purposes of this Act in respect of any agricultural produce specified in the notification under that section.

A copy of the notification shall be published in such manner as may be prescribed by rules made under this Act.

(2) A notification published under section 3 or under sub-section (1) shall have full force and effect notwithstanding . . . any irregularity or defect in the publication of a copy of the notification under section 3 or under sub-section (1), as the case may be.

5. Establishment of market committee.—(1) The Government shall establish a market committee for every notified area. It shall be the duty of the market committee to enforce the provisions of this Act and the rules and by-laws made thereunder in such notified area.

(2) (a) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), where any co-operative marketing society offers to undertake the enforcement of the provisions of this Act and the rules and by-laws made thereunder in any notified area, it may apply to the Government through the Registrar in such manner and with such particulars as may be prescribed. The Registrar shall after making such enquiry as he deems necessary forward the application to the Government with his remarks thereon.

(b) If, on considering the remarks of the Registrar under clause (a), the Government are satisfied that the co-operative marketing society may fulfil the offer, they may, by order direct the co-operative marketing society to establish a market committee consisting of members not exceeding eighteen.

(3) Every market committee shall establish in the notified area such number of markets providing for such facilities, as the Government may from time to time direct, for the purchase and sale of the notified agricultural produce.

(4) The Government shall, as soon as may be, after the establishment of a market by a market committee under sub-section (3), declare, by notification, the area of the market and such area around the market as may be specified in the notification to be a notified market area for the purposes of this Act in respect of any notified agricultural produce :

Provided that the Government shall include in the notification under this sub-section the area in respect of which any co-operative marketing society which has established a market committee under sub-section (2), carries on its business :

Provided further that the Government may subject to such rules as may be made include in the notification under this sub-section the area in respect of which any co-operative marketing society carries on its business.

1st September 1959]

6. Trading in agricultural produce in notified area.—(1) No person shall, within a notified area, set up, establish or use, or continue or allow to be continued, any place for the purchase or sale, storage, weighment, pressing or processing of any notified agricultural produce, except under and in accordance with the conditions of a licence granted to him by the market committee :

Provided that the market committee may exempt from the provisions of this sub-section any person who carries on the business of purchasing or selling any notified agricultural produce in any quantity not exceeding that prescribed by rules made under this Act :

Provided further that a producer selling his notified agricultural produce which has been grown, reared or produced by him, or a co-operative marketing society selling notified agricultural produce which has been grown, reared or produced by any of its members, shall be exempt from the provisions of this sub-section, but the Government may withdraw for such period as may be prescribed such exemption in respect of any such producer or co-operative marketing society or all of them or impose such penalty as may be prescribed.

(2) Nothing contained in sub-section (1) shall apply to a person purchasing notified agricultural produce for his own domestic consumption in any quantity not exceeding that prescribed by rules made under this Act.

(3) A licence under sub-section (1) may be refused to a person—

(i) whose licence was cancelled and three years have not elapsed since the date of the cancellation;

(ii) who has been convicted of an offence, or been guilty of misconduct . . . , affecting the said person's integrity as a man of business;

(iii) in regard to whom the market committee is satisfied after such enquiry as it considers adequate, that he is a *benamidar* for, or a partner with, any other person to whom a licence may be refused under clause (i) or (ii); or

(iv) if the market committee . . . : finds that the grant of the licence in respect of any place situated within a distance of five miles from the notified market area is likely to affect the levy of cess under section 18 or the transaction of sale or purchase of the notified agricultural produce in the market.

(4) If a market committee is satisfied, either on a reference made to it in this behalf, or otherwise, that—

(a) a licence granted under sub-section (1) has been obtained by misrepresentation or fraud, or

(b) the holder of a licence has contravened, or failed to comply with, any of the provisions of this Act or the rules or by-laws made thereunder or any of the conditions of the licence, then, without prejudice to any other penalty to which the holder

[1st September 1959]

of the licence may be liable under this Act, the market committee may, subject to such rules as may be made under this Act, cancel or suspend the licence, after giving the holder of the licence a reasonable opportunity of showing cause against such cancellation or suspension.

(5) Any person aggrieved by the decision of the market committee refusing to grant or cancelling or suspending a licence may, within such time as may be prescribed by rules made under this Act, appeal to the Collector and the Collector may make such order in the case as he may think fit.

(6) A licence granted under sub-section (1) shall be valid for a financial year and shall be renewed from financial year to financial year and the provisions of this Act shall, so far as may be, apply in relation to the renewal of a licence as they apply in relation to the grant of a licence.

(7) Every person to whom a licence is granted under sub-section (1) shall comply with the provisions of this Act, the rules and by-laws made thereunder and the conditions specified in the licence.

7. Power of Government to alter notified area or notified market area.—The Government, may, by notification—

(a) exclude from any notified area or from any notified market area any area comprised therein, or

(b) include in any notified area or in any notified market area any new area :

Provided that the power conferred by this section shall, in relation to any notified area, be subject to the provisions of section 3.

8. Constitution of market committee by election.—(1) Every market committee, other than a market committee established by a co-operative marketing society under sub-section (2) of section 5, shall consist of members not exceeding eighteen and shall be constituted in the manner hereinafter specified.

(2) Each of the following electorates shall elect as members, from among the persons comprising it, to the market committee :—

(a) producers of the notified agricultural produce in the notified area;

(b) persons licensed under sub-section (1) of section 6 in the notified area in respect of the notified agricultural produce.

(3) The number of members to be elected under clause (a) of sub-section (2) shall be nine and the number of members to be elected under clause (b) of that sub-section shall be four.

(4) The Government may appoint to every market committee one producer residing in the notified area on the recommendation of the Registrar to represent co-operative interests.

(5) The Government may appoint to every market committee such number of members as they think fit, not exceeding three :

1st September 1959]

Provided that where a market committee is established for any notified area for the first time—

(i) the Government shall appoint all the members of such committee for a period of one year; and

(ii) if before the expiry of the period of one year aforesaid the elections of members to the market committee could not be held or if, for any reason the Government consider it desirable that the market committee should consist solely of members appointed by them, they may extend the term of office of all or any of the members appointed under clause (i), or appoint new members in their places for such period or periods not exceeding one year in the aggregate as they think fit.

9. *Constitution of market committee by co-operative marketing society.*—Every market committee established by any co-operative marketing society under sub-section (2) of section 5 shall consist of the following members, namely :—

(i) nine persons appointed by the co-operative marketing society from among the producers of the notified agricultural produce in the notified area and who are members of the said society;

(ii) four persons appointed by the co-operative marketing society from among the licensed under sub-section (1) of section 6 in the notified area in respect of the notified agricultural produce and who are members of the said society :

Provided that where a market committee is established for any notified area for the first time, the co-operative marketing society shall appoint four persons from among the persons engaged in the purchase, sale, storage, weighment, pressing or processing of the notified agricultural produce in the notified area.

(iii) Four persons appointed by the Government.

10. *District Agricultural Officer to be ex-officio member.*—The District Agricultural Officer having jurisdiction over the notified area shall *ex-officio* be a member of the market committee established for such area.

Explanation.—Where there are two or more District Agricultural Officers having jurisdiction over different portions of a notified area, the Government shall decide which of such officers shall be the District Agricultural Officer for the purposes of this section.

1. *Term of office of members, etc.*—(1) (a) The term of office of an elected member shall be five years from the date of occurrence of the vacancy to which he was elected or from the date of his election, whichever is later. The term of office of a member appointed under sub-section (5) of section 8, other than a member appointed under the proviso to that sub-section, shall expire on the date on which the term of office of elected members expires :

[1st September 1959]

Provided that a member elected under clause (b) of sub-section (2) of section 8 shall cease to hold his office if he ceases to be a member of the electorate by which he was elected;

(b) The term of office of the members of a market committee established by a co-operative marketing society shall be three years :

Provided that a member appointed under clause (ii) of section 9 shall cease to hold his office if he is not granted a licence or ceases to be licensed under sub-section (1) of section 6 in the notified area.

(2) A member of every market committee other than the ex-officio member shall cease to hold his office if he absents himself from three consecutive meetings of the market committee, including meetings which for want of quorum could not be held.

(3) When the seat of any member becomes vacant, the vacancy shall be filled up—

(i) in case he was an elected member, by a person co-opted by the market committee from among the members of the electorate by which the member was elected;

(ii) in case he is a member appointed by a co-operative marketing society, by a person appointed by the said society; and

(iii) in any other case by a person appointed by the Government :

Provided that no casual vacancy shall be filled up within three months before the expiry of the term of office of the elected members.

(4) The member co-opted or appointed to fill up a vacancy under sub-section (3) shall hold office only so long as the member in whose places he is co-opted or appointed would have been entitled to hold office if the vacancy did not occur.

(5) For the purposes of sub-section (2) no meeting of the market committee from which a member absents himself shall be counted against him if due notice of that meeting was not given to him.

(6) Where a person ceases to be a member under sub-section (2) the chairman shall at once intimate the fact in writing to such person and report the same to the market committee at its next meeting. If such person applies for restoration *suo motu* to the market committee on or before the date of the next meeting, or within fifteen days of the receipt by him of such intimation, the market committee may at the meeting next after the receipt of such application, restore him to his office of member :

Provided that a member shall not be so restored more than twice during his term of office.

(7) Any member of a market committee may at any time be removed from office by the Government for any of the reasons specified in the rules made under this Act.

1st September 1959]

(8) Vacancies caused by the expiry of the term of office of elected members of any market committee may be filled at elections which may be fixed by the Collector to take place on such days not earlier than two months before the date on which the vacancies arise as he thinks fit.

(9) Every market committee shall elect one of the members who is a producer of the notified agricultural produce in the notified area to be its chairman and another member to be its vice-chairman.

12. *Special provision where there is delay in the reconstitution of new market committee.*—Where the term of office of the members of a market committee has expired and if, for any reason, there is delay in the reconstitution of the market committee, those members shall, notwithstanding the expiration of their term of office, continue to hold office and function as members of the market committee until the market committee is reconstituted.

13. *Incorporation of market committee.*—Every market committee shall be a body corporate by such name as the Government may specify . . . . . shall have perpetual succession and a common seal, may sue and be sued in its corporate name, and shall be competent to acquire and hold property, both movable and immovable, to lease, sell or otherwise transfer any movable or immovable property which may have become vested in, or been acquired by it, and to contract and to do all other things necessary for the purposes for which it is established.

14. *Sub-committee, special committee and delegation of powers.*—The market committee may appoint one or more of its members to be a sub-committee or to be a special committee for the conduct of any work or to report on any matter and may delegate to any one or more of its members such of its own powers or duties as it may think fit.

15. *Meetings.*—(1) The market committee may, at any time, call a general meeting of the market committee and shall call such a meeting within one month after receipt of a requisition in writing from the Director or from such number of members or proportion of the total number of members as may be specified in the by-laws of the market committee.

(2) If a general meeting is not called in accordance with such requisition the Director shall have power to call a general meeting of the market committee.

16. *Appointment and salaries of officers and servants of market committee.*—(1) Subject to such rules as may be made under this Act, a market committee may employ such officers and servants as may be necessary for the management of the market, may pay such officers and servants such salaries as it may think fit and shall have power to control and punish them. The market committee may also provide for the payment to its officers and servants of such leave allowances, pensions, gratuities or compassionate allowances,

[1st September 1959]

as it deemes proper; and may contribute to any provident fund which may be established for the benefit of such officers and servants.

(2) The market committee shall, in the case of any servant of the Government whom it employs, make such contributions towards his pension and leave allowances as may be required, by the conditions of his service under the Government, to be paid by him or on his behalf.

(3) The chairman, vice-chairman and every officer or servant of a market committee shall be deemed to be a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

17. Execution of contracts.—(1) Every contract entered into by the market committee shall be in writing and shall be signed on behalf of the market committee by the chairman and two other members of the market committee or if the market committee has been superseded, by the person or persons appointed under sub-section (3) of section 24.

(2) No contract other than a contract executed as provided in sub-section (1) shall be binding on a market committee.

18. Levy of cess by market committee.—(1) Notwithstanding anything contained in the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959), the market committee shall levy a cess by way of sales tax on any notified agricultural produce bought or sold in the notified market area at such rates as the Government may, by notification, determine.

Explanation.—For the purposes of this sub-section, all notified agricultural produce taken out or proposed to be taken out of a notified market area shall, unless the contrary is proved, be presumed to be bought or sold within such area.

(2) The cess referred to in sub-section (1) shall be paid by the purchaser of the notified agricultural produce concerned:

Provided that where the purchaser of a notified agricultural produce cannot be identified, the cess shall be paid by the seller.

(3) The cess levied under sub-section (1) shall be subject to the provisions of Article 286 of the Constitution.

(4) (a) At any time, when so required by any officer or servant of the market committee who is empowered by the Government in this behalf, the driver or any other person-in-charge of any vehicle, boat or other conveyance, which is taken or proposed to be kept out of a notified market area shall stop the vehicle, boat or other conveyance, as the case may be, and keep it stationary as long as may reasonably be necessary, and allow the officer or servant empowered as aforesaid to examine the contents in the vehicle, boat or other conveyance and inspect all records relating

1st September 1959]

to the notified agricultural produce carried, which are in the possession of such driver or other person-in-charge, who shall, if so required, given his name and address and the name and address of the owner of the vehicle, boat or other conveyance.

(b) The officer or servant of the market committee empowered as aforesaid shall have power to seize any notified agricultural produce taken, or proposed to be taken, out of a notified market area in any vehicle, boat or other conveyance, if such officer or servant has reason to believe that any cess, fee or other amount due under this Act in respect of such notified agricultural produce has not been paid. Such seizure shall be forthwith reported by the officer or servant aforesaid to a Magistrate having jurisdiction to try an offence under this Act and the provisions of sections 523, 524 and 525 of the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898), shall, so far as may be, apply in relation to the notified agricultural produce seized as aforesaid as they apply in relation to property seized by a police officer.

19. Levy of subscriptions for market reports, etc.—The market committee may, subject to such rules as may be made under this Act, levy a subscription for collecting and disseminating among the subscribers, information as to any matter relating to statistics or marketing in respect of the notified agricultural produce.

20. Market Committee Fund.—(1) All moneys received by a market committee shall be paid into a fund to be called the "Market Committee Fund". All expenditure incurred by the market committee under or for the purposes of this Act shall be defrayed out of the said fund; and any surplus remaining after such expenditure has been met shall be invested in such manner as may be prescribed by rules made under this Act.

(2) (a) Every market committee shall, out of its fund, pay to the Government the cost of any special or additional staff employed by the Government in consultation with the market committee for giving effect to the provisions of this Act in the notified area.

(b) The Government shall determine the cost of such special or additional staff and shall, where the staff is employed for the purposes of more than one market committee, apportion such cost among the market committees concerned in such manner as they think fit. The decision of the Government determining the amount payable by any market committee shall be final.

21. Purposes for which the fund may be expended.—Subject to the provisions of section 20, the Market Committee Fund shall be expended for the following purposes only :—

(i) the acquisition of a site or sites for the market;

(ii) the maintenance and improvement of the market;

(iii) the construction and repair of buildings which are necessary for the purposes of such market and for the health, convenience and safety of the persons using it;

[1st September 1959]

(iv) the provision and maintenance of standard weights and measures;

(v) the pay pensions, leave allowances, gratuities, compassionate allowances and contributions towards leave allowances, pensions or provident fund of the officers and servants employed by the market committee;

(vi) the payment of interest on loans that may be raised for purposes of the market and the provision of a sinking fund in respect of such loans;

(vii) the collection and dissemination of information regarding all matters relating to statistics and marketing in respect of the notified agricultural produce;

(viii) schemes for the extension or cultural improvement of the notified agricultural produce within the notified area, including the grant, subject to the approval of the Government, of financial aid to schemes for such extension or improvement within such area, undertaken by other bodies or individuals;

(ix) schemes for grading of agricultural produce;

(x) the expenses of and incidental to elections;

(xi) such other purposes as may be authorised by the Director or the Government in this behalf of general or special order.

22. No trade allowance permissible except as prescribed by rules or by-laws.—No trade allowance, other than an allowance prescribed by rules or by-laws made under this Act, shall be made or received in a notified area by any person in any transaction in respect of the notified agricultural produce concerned and no Civil Court shall, in any suit or proceeding arising out of any such transaction, have regard to any trade allowance not so prescribed.

Explanation.—Every deduction other than deductions on account of deviation from sample, when the purchase is made by sample; or of deviation from standard, when the purchase is made by reference to a known standard, or on account of difference between the actual weight of the sacking and the standard weight, or on account of the admixture of foreign matter, shall be regarded as a trade allowance for the purposes of this Act.

23. Power to borrow.—(1) Every market committee may, with the previous sanction of the Government, raise the money required for carrying out the purposes for which it is established on the security of any property vested in, or belonging to, the market committee and of any fee or cess leviable by the market committee under this Act. The market committee may, for the purpose of meeting the initial expenditure on lands, buildings and equipment required for establishing the market, obtain a loan from the Government.

(2) The conditions under which such money or loan shall be raised and the time within which the same shall be repayable shall be subject to the previous sanction of the Government.

1st September 1959]

24. Supersession of market committee.—(1) If, in their opinion, a market committee is not competent to perform, or persistently makes default in performing, the duties imposed on it by or under this Act, or abuses its powers, the Government may, by notification, supersede such market committee for a period not exceeding one year in the first instance and may, by order, extend, for a period not exceeding one year at a time, the period of supersession so however that the total period of supersession in the case of any market committee shall not exceed four years :

Provided that, before issuing a notification under this sub-section, the Government—

(i) shall give a reasonable opportunity to the market committee of showing cause against the proposal and shall consider the explanations and objections, if any, of the market committee; and

(ii) may, at their discretion, consult such authority or officer as they may deem fit.

(2) Upon the publication of a notification under sub-section (1) superseding a market committee, the following consequences shall ensue :—

(a) all the members as well as the chairman the vice-chairman of the market committee shall, as from the date of such publication, be deemed to have vacated their offices; and

(b) all the assets vested in the market committee shall, subject to all its liabilities, vest in the Government.

(3) When a market committee has been superseded—

(a) the Government may, at their discretion, by order, appoint a suitable person or persons to carry out the functions of the market committee and transfer to such person or persons the assets and liabilities of the superseded market committee as on the date of such transfer; and

(b) at any time before the expiry of the period of supersession, the Government may,—

(i) establish a new market committee under sub-section (1) of section 5, or

(ii) direct the co-operative marketing society concerned to establish a new market committee under sub-section (2) of section 5,

and transfer thereto all the assets and liabilities of the superseded market committee as on the date of such transfer.

25. Penalties.—Any person who—

(a) fraudulently evades the payment of any fee, cess, or other amount due from him under this Act or the rules or by-laws made thereunder, or

[1st September 1959]

(b) wilfully acts in contravention of any of the provisions of this Act,

shall be liable to find which may extend to five hundred rupees, and in the case of a continuing evasion or contravention with a further fine which may extend to one hundred rupees for every day during which the evasion or contravention is continued after conviction therefor.

26. Liability of accused to pay fee, cess, or other amount.—

Every person who is prosecuted for an offence under section 25 or the rules or by-laws made under this Act shall be liable, on proof to the satisfaction of the Magistrate that he wilfully omitted to pay the fee, cess or other amount due from him under this Act or the rules or by-laws made thereunder, to pay to the market committee the amount which may be due from him on account of such fee, cess, or other amount.

27. Composition of offences.—The market committee may accept from any person who has committed or is reasonably suspected of having committed an offence against this Act or the rules or by-laws made thereunder, by way of composition of such offence—

(a) where the offence consists of the failure to pay or the evasion of any fee, cess or other amount recoverable under this Act or the rules or by-laws made thereunder, in addition to the fee, cess or other amount so recoverable a sum of money not exceeding five hundred rupees or double the amount of the fee, cess or other amount whichever is greater; and

(b) in other cases, a sum of money not exceeding five hundred rupees.

28. Power of Magistrate to recover summarily fee, cess, or other amount.—Whenever any person is convicted of an offence under this Act or the rules or by-laws made thereunder, the Magistrate shall, in addition to any fine which may be imposed, recover summarily and pay over to the market committee, the amount of fee, cess, or other amount due from him under this Act or the rules or by-laws made thereunder and may, in his discretion, also recover summarily and pay over to the market committee such amount, if any, as he may fix as the costs of the prosecution.

29. Rules.—(1) The Government may, by notification, make, either generally or specially for any notified area or areas, rules for carrying out all or any of the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for or regulate—

(i) the election, appointment, co-option and removal of members of a market committee; the preparation and revision of lists of electors; and the payment of all expenditure in connexion with or incidental to elections;

1st September 1959]

(ii) the election of the chairman and vice-chairman of a market committee and their term of office;

(iii) the filling of casual vacancies in the office of the chairman, vice-chairman or member of a market committee;

(iv) the annual fees that may be levied by the market committee in respect of licences granted under section 6 and the recovery of such fees;

(v) the maximum rates of subscriptions which may be levied by the market committee under section 19 and the recovery of such subscriptions;

(vi) the manner of collection of cess;

(vii) the issue by a market committee of licences to brokers, weighmen, measurers and surveyors, the form in which, and the conditions subject to which, such licences shall be issued or renewed, and the fees to be charged therefor;

(viii) the kind and description of the scales, weights and measures, which alone may be used in transactions in the notified agricultural produce concerned in a notified area;

(ix) the periodical inspection, verification and correction of all scales, weights and measures in use in a notified area and the seizure of scales, weights and measures found to be false;

(x) the trade allowances which may be made or received by any person in any transaction in the notified agricultural produce in a notified area;

(xi) the provision of facilities for the settlement of any dispute between a buyer and seller of the notified agricultural produce or their agents including disputes regarding the quality or weight of the article, the allowances for wrappings, dirt or impurities or deductions from any cause;

(xii) the prohibition of brokers from acting in any transaction on behalf of both the buyer and seller of any notified agricultural produce;

(xiii) the provision of accommodation for storing any notified agricultural produce brought into the market;

(xiv) the preparation of plans and estimates for works proposed to be constructed partly or wholly at the expense of the market committee, and the grant of sanction to such plans and estimates;

(xv) the procedure to be followed by a market committee in respect of financial matters generally, including the manner in which, and the restrictions and conditions subject to which, expenditure may be incurred by it;

(xvi) the form in which the accounts of a market committee shall be kept, the audit and publication of such accounts, and the charges, if any, to be made for such audit;

[1st September 1959]

(xvii) the powers of auditors and the Director to disallow and surcharge items and the recovery of sums so disallowed and surcharged;

(xviii) the institution of provident funds;

(xix) the preparation and submission for sanction of an annual budget and the reports and returns to be furnished by a market committee;

(xx) the investment and disposal of the surplus funds of a market committee;

(xxi) the prevention of adulteration of notified agricultural produce;

(xxii) the maintenance of standards of notified agricultural produce;

(xxiii) the provision for affording facilities for settlement of debts charged on notified agricultural produce;

(xxiv) any other matter which has to be or may be, prescribed.

(3) Any rule made under this section may provide that any contravention thereof or of any of the conditions of any licence issued or renewed thereunder shall be punishable with fine which may extend to two hundred rupees.

(4) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made or issued, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

30. By-laws.—(1) Subject to any rules made by the Government under section 29 and with the previous sanction of the Director, a market committee may, in respect of the notified area for which it was established, make by-laws for the regulation of the business and the conditions of trading therein :

Provided that where a market committee fails to make by-laws under this sub-section within one month from the date of its establishment, the Director may make such by-laws as he thinks fit and the by-laws so made shall be deemed to be by-laws made by the market committee and may be amended or varied by the Director or, with his previous sanction, by the market committee.

(2) Any by-law made under this section may provide that any contravention thereof shall be punishable with fine which may extend to fifty rupees.

31. Power to write off irrecoverable fee, cess, etc.—A market committee may write off any fee, cess, or other amount whatsoever due to it, whether under a contract or otherwise, or any sum payable in connexion therewith, if in its opinion, such fees, cess, amount or sum is irrecoverable :

1st September 1959]

Provided that the market committee shall, before writing off any such fee, cess, amount or sum, obtain the sanction of—

(i) the Director, if the fee, cess, amount or sum exceeds one hundred rupees, but does not exceed such amount or sum as may be prescribed by rules made under this Act; and

(ii) the Government, if such amount or sum exceeds the amount or sum so prescribed.

32. Trial of offences.—(1) No offence made punishable by this Act or any rule or by-law made thereunder shall be tried by any court inferior to that of a presidency magistrate or a magistrate of the first class.

(2) Any prosecution under this Act may be instituted by any person duly authorized in writing by the market committee in this behalf.

33. Recovery of sums due to Government from market committee.—All sums due from a market committee to the Government may be recovered in the same manner as arrears of land revenue.

34. Power of Government to call for records and pass orders.—(1) The Government may call for and examine the record of any market committee or of the Director or Collector in respect of any proceeding to satisfy themselves as to the regularity of such proceeding or the correctness, legality or propriety of any decision or order passed therein; and, if, in any case, it appears to the Government that any such decision or order should be modified, annulled, reversed or remitted for reconsideration, they may pass orders accordingly :

Provided that, before passing any order under this subsection, the Government—

(i) shall, if such order is likely to be prejudicial to any person, give such person a reasonable opportunity of making his representations; and

(ii) may, at their discretion, consult such authority or officer as they may deem fit.

(2) The Government may stay the execution of any such decision or order pending the exercise of their powers under subsection (1) in respect thereof.

35. Saving.—Nothing in this Act shall apply to any place set up, established or continued by or on behalf of the Central Government or any State Government for the purchase, sale, storage, weighment, pressing or processing of any notified agricultural produce or to the purchase or sale of any notified agricultural produce by or on behalf of the Central Government or any State Government.

[1st September 1959]

36. Registration of document executed on behalf of a market committee.—(1) Notwithstanding anything contained in the Indian Registration Act, 1908 (Central Act XVI of 1908), it shall not be necessary for the chairman or any member or officer or servant of a market committee or the person referred to in sub-section (1) of section 17 to appear in person or by agent at any registration office in any proceeding connected with the registration of any instrument executed by him in his official capacity or to sign as provided in section 58 of that Act.

(2) Where any instrument is so executed, the registering officer to whom such instrument is presented for registration may, if he thinks fit, refer to such chairman, member, officer, servant or person for information respecting the same and shall, on being satisfied of the execution thereof, register the instrument.

37. Liability of the chairman, vice-chairman and members for loss, waste or misapplication of property.—(1) The chairman, vice-chairman and every member of a market committee shall be liable for the loss, waste or misapplication of any money or other property owned by, or vested in, the market committee, if such loss, waste or misapplication is a direct consequence of his neglect or misconduct; and a suit for compensation may be instituted against him in any court of competent jurisdiction by the market committee with the previous sanction of the Director.

(2) Every such suit shall be commenced within three years after the date on which the cause of action arose.

38. Repeal.—(1) The Madras Commercial Crops Markets Act, 1933 (Madras Act XX of 1933) [in sub-section (2) referred to as "the said Act"] is hereby repealed.

(2) Notwithstanding the repeal of the said Act, any area declared to be a notified area under the said Act shall be deemed to be a notified area under this Act, any market committee established for the said notified area under the said Act and holding office immediately before the date of the commencement of this Act shall be deemed to be a market committee established under this Act for the said notified area, all the members of such market committee shall be deemed to be members appointed by the Government or elected under this Act and any market established under the said Act shall be deemed to be a market established under this Act.

FORT. ST. GEORGE,
MADRAS,
5th August 1959.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary, Legislature Department.

